

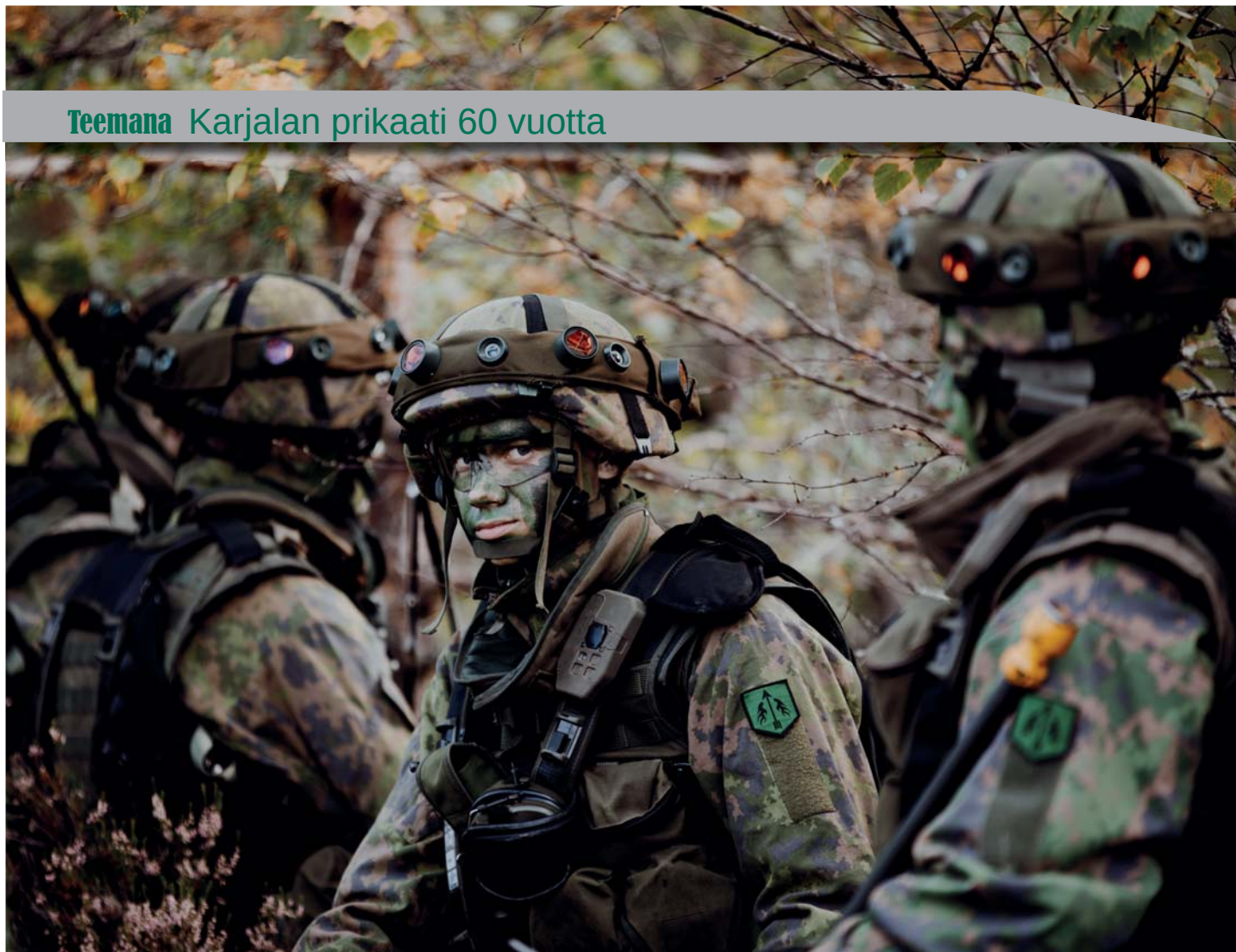
Karjalan prikaatin KILPI

2/2017

Karjalan prikaati 60 vuotta

Teemana Karjalan prikaati 60 vuotta

Päätoimittaja Everstiluutnantti Jarmo Vähätiitto

Toimitussihteeri ja ulkoasu

Päivi Visuri

Taitto

Maria Tuominen

Toimituskunta

Puheenjohtaja, evl Jarmo Vähätiitto
Karjalan prikaatin apulaismomentaja
ja aluetoimistojen päälliköt
Karjalan prikaatin
joukkoyksiköiden komentajat
Kiltojen puheenjohtajat

Kannen kuva

Puolustusvoimat / mediavarustusmiehen Panu Niemi

Aukeaman kuva

Ville Mäkinen

Seuraava lehti

19.6.2018

Aineistopäivä

25.4.2018

Painopaikka

Grano
ISSN 1456-6540
ISSN 2341-6963

Kiitos, jos laitat palautetta
KILPI-lehdestä toimitussihteerille
osoitteeseen paivi.visuri@mil.fi tai
Karjalan prikaati
Kilpi-lehden toimitussihteeri
PL 5, 46141 Vekaranjärvi.

Karjalan prikaatin KILPI

KILPI 2/2017

Pääkirjoitus	4
Komentajalta	5
Apulaismomentajalta	6

Töissä Karjalan prikaatissa	7
Karjalan prikaatin uusi henkilöstöpäällikkö	8
Karjalan prikaatin valmiutta 60 vuoden takaa	9
Suunnitelmasta toimeenpanoon	11

Ajankohtaista

Kymen jääkäripataljoona	14
Karjalan tykistörykmentti	16
Salpausselän ilmatorjuntapatteristo	18
Itä-Suomen viestipataljoona	20
Kymen pioneeripataljoona	22
Karjalan huoltopataljoona	24
Etelä-Savon aluetoimisto	26
Kaakkois-Suomen aluetoimisto	27

Sotilasvala- ja -vakuutuspäivä 2/17	28
Vuoden Kaartilainen	30
Karjalan prikaati sotilaiden jalkapallon Suomen mestari	31
Varusmiestoimikunta	32
Tuntematonta sotilasta katsomassa	33

Sidosryhmät

Sotilaskoti	34
Puolustushallinnon Rakennuslaitos	36
Millog Oy	37
MPK/Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiiri	38

Karjalan Prikaatin Kilta ry	40
Kymen Jääkäripataljoonan Kilta ry	42
Karjalan Tykistökilta ry	44
Salpausselän Ilmatorjuntakilta ry	46
Korian Pioneerikilta ry	48
Kymen Viestikilta ry	50
Autojoukkojen Kymenlaakson Kilta ry	52

Henkilöstöuutiset	54
-------------------	----

Ylennykset	56
------------	----

Varusmiehenä Karjalan Kaartissa 1918	58
--------------------------------------	----

Aliupseerikurssit	60
-------------------	----

Pääkirjoitus - Voittavaa tekemistä

Kilpi-lehden päätoimittaja,
everstiluutnantti Jarmo Vähätiitto

On hienoa olla takaisin Karjalan prikaatissa. Kohdallani on alka-massa kolmas rotaatio prikaatissa, jota voin aidosti kutsua kotijoukko-osastokseni. Edelliset vaiheet tarjosivat mahdollisuuden toimia esimiestehtävissä komppanian päällikkönä ja pataljoonan komentajana. Karjalan prikaati on joukko, josta on voinut olla muualla työskennellessä aidosti ylpeä. Prikatissa on vahva tekemisen meininki sekä dynaaminen ja alati kehittyvä toimintakulttuuri.

Toimintakulttuuria on tunnetusti lähes mahdoton muuttaa laatimalla strategioita tai ohjeistamalla prosesseja tai toimintaa entistä tarkemmin. Ohjeita tarvitaan, mutta rajansa kaikella. Toimintakulttuuri syö strategiat mennessä tullen ja se ei suvaitse mitään, mitä se ei ole etukäteen hyväksynyt. Toimivan strategian tuleekin olla ajasta kumpuavaa voittavaa tekemistä, kuten moni aikakautensa ajattelija on todennut. Strategiaa voidaan siis pitää tekemisenä, jolla tarkoitetaan tapaa johtaa vahvuuksista

käsin. Karjalan prikaatiin paluun tehneenä ensihavaintoni on, että edellä mainittu asia on tunnistettu joukossamme. Prikatien komentajammekin korostamassa tehtävättäikassa, jossa tehtävän saanut valitsee toteutustavan, on toimintakulttuurin kehittämiseen osallistuvat kaikki prikaatilaiset ja kanssamme työskentelevät sidosryhmät tekemättä siitä itse tarkoitusta.

Karjalan prikaatin uutena esikuntapäällikkönä, jonka vastuulla on KILPI-lehden toimittaminen asiansa osaavien henkilöiden kanssa, on ollut hienoa huomata lehden ulkoasun ja ilmeen muutos hyvään suuntaan. Lehti toimii erinomaisena viestinnän välineenä. Viestinnän tarkoituksena voidaan pitää yhteyttä, jonka kautta voidaan yhtäältä sopia yhdessä mitä tehdään ja toisaalta informoida kohderymiä. Aikaisemmin kuvattujen strategioiden ja toimintakulttuurien johtaminen tapahtuu ”tarinoiden”

kautta. Karjalan prikaatilla on vahva laajasti hyväksytty tarina, jossa valmius ja koulutus ovat keskiössä. Näistä lähtökohdista myös KILPI-lehti ja prikaatin muu viestintä ponnistaa. Karjalan prikaati pyrkii jatkossakin KILPI-lehden välityksellä pitämään yhteyttä omaan henkilöstöömme ja kaikkiin sidosryhmiin.

Lopuksi haluan toivottaa edeltäjäläni eversti Sami-Antti Takamaalle onnea ja menestystä vaativassa ilmotorjunnan tarkastajan tehtävässä. Maavoimien esikunnassa Mikkelissä. Jättämiä isoihin saappaisiin on totutteleminen, mutta enköhän siitä selviä. KILPI-lehti ja Karjalan prikaatin esikunta on jäljiltäsi hyvässä kunnossa. Prosessit toimivat ja asiakastytytäväsyyksien tulokset ovat erinomaiset. Tästä on hyvä jatkaa. Toivotan kaikille lukijoille hyvää vuoden vaihdetta ja tarmoa vuodelle 2018!

Karjalan prikaati, Kaakkois-Suomen puolustaja - Yhdessä voima, Mikkelissä 12.11.2017

Everstiluutnantti Jarmo Vähätiitto

Karjalan prikaatin Kilpi -lehti on Karjalan prikaatin ja sen kanssa yhteistoiminnassa olevien kiltien sekä prikaatin että siihen kuuluvien joukkoyksiköiden perinnejoukkojen jäsenlehti. Kilpi on myös Karjalan prikaatin henkilöstö- ja tiedotuslehti, sekä prikaatin aliupseerikoulujen ja -kurssien kurssijulkaisu.

Jatkosotaan ja Lapin sotaan 1941 - 1945 osallistunut Jalkaväkirykmentti 8, Väinö Linnan Tuntemattoman sotilaan rykmentti, sijoitettiin sodien jälkeen Kouvolan varuskuntaan. Vuonna 1952 rykmentin nimi muutettiin 5. Prikatiksi ja vuonna 1957 edelleen Karjalan prikaatiksi. Vuodesta 1957 Karjalan prikaati on vaalinut vuonna 1918 perustetun Viipurin Populassa sijainneen Karjalan Kaartin Rykmentin perinteitä kuten joukko-osastolippu ja kunniamarssi.

Vuodesta 1995 lehteä ryhdyttiin julkaisemaan kaksi kertaa vuodessa aliupseerikurssien päättyessä noin viikko ennen juhannusta ja ennen joulua. Vuonna 1998 lehden nimeksi muutettiin monien vaiheiden jälkeen Karjalan prikaatin Kilpi ja toimittamisen on suorittanut kiltien ja joukkoyksiköiden muodostama toimituskunta. Lehti on palkittu useasti joko vuoden joukko-osastolehtenä tai kiltalehtenä. Lehden kustantaja on Karjalan prikaati.

Karjalan prikaati, Kaakkois-Suomen puolustaja - valmiutta joka päivä!

Karjalan prikaatin komentaja,
prikaatikenraali Pasi Välimäki

Hyvät kaartilaiset, Itsenäisyys tarkoittaa oikeutta päättää omista asioista ja ottaa vastuuta tekemisistä. Sotiemme veteraanit lunastivat meille itsemäärämis-oikeuden ja jälleenrakensivat maan sodien jälkeen - ei tullut vaihtaa vapaus. Näitä tekoja ei tehty yksin vaan yhdessä. Kansakuntamme on selvinnyt hädän hetkistä ja hankalista tilanteista yhdistämällä voimansa ja luottamalla toisiinsa. Yleinen asevelvollisuus ja naisten vapaaehtoinen asepalvelus ovat kansallinen voimavara, joka luo meille valmiuksia selvitä yhdessä - sodasta.

Olen vaikuttunut siitä, kuinka meidän nuoret sotilaat kasvavat hyvin lyhyessä ajassa yhtenäiseksi ja taitavaksi sotajoukoksi. He oppivat luottamaan toisiinsa, ylittämään itsensä yhdessä ja erikseen sekä täyttämään heille käsketyt vaativat taistelutehtävät. Näiden kokemusten kautta syntyy erittäin tärkeä yhteenkuuluvuuden tunne ja luottamus taistelukavereihin - kaveria ei jätetä! Armeija-aika luo omalta osaltaan perustaa kansalliselle yksimielisyydelle ja yhtenäisyydelle. Tämän vuoden tekemistä ovat ohjanneet operatiiviset vaatimukset ja valmiuden kehittäminen - sotilaita koulutetaan sotaa varten. Prikatien keihäänkärjeksi on muodostumassa kesällä perustettu Valmiusyksikkö. Mekanisoitu koulutus on käynnistetty ja se laajenee lähivuo-

sina, kun keskitymme taas Karjalan Jääkäriprikaatin joukkotuotantoon. Syksyn aikana harjoituksissa toteutettu aselajien välinen yhteistoiminta ja yhteistoiminta muiden viranomaisten kanssa rakentavat todellista suorituskyyä Kaakonkulman puolustamiseen niin hybridihätkä kuin sotilaallisia uhkia vastaan. Yhteistoiminta kumppanimme kanssa on Vekaranjärvellä edelleen syventynyt. Pitkä kokemus ja osaaminen yhteistoiminnasta ja sen harjoittelusta on Karjalan prikaatin vahvuus - yhdessä voima!

Työ- ja palvelusturvallisuuteen on kiinnitetty erityistä huomiota ja tulokset näkyvät positiivisesti tilastoissa. Vaikka arki on usein kiireistä, niin tehdyt kyselyt ja suoritusomittaukset osoittavat, että varusmiesten, reserviläisten ja henkilökunnan osaaminen, sitoutuminen palvelukseen ja motivaatio ovat korkealla. Saavutetut koulutustulokset osoittavat, että annettu koulutus on ollut laadukasta. Tiedän, että työtaakamme on välillä raskas, mutta tehkäämme kukin osaltamme parhaamme työssä jaksamisen parantamiseksi ja erinomaisen työilmaapiirin ylläpitämiseksi.

Karjalan Prikatien Kilta ry:n 60-vuotisjuhlaa vietettiin arvokkaasti Kouvolan kaupungintalolla marraskuun 25 päivänä. Karjalan prikaatin killalla ja eri aselajien killoilloilla on siis aivan keskeinen tehtä-

vä sotilasperinteiden vaalimisessa. JR8 ja JR25 rivit ovat harvenneet ja vastuu perinteiden jatkamisesta on siirtymässä perinneyhdistyksille ja killoille. Yhdistystoiminta ja sen merkitys eri ikäpolvien yhdessä tekemisenä tulee kasvamaan niin aatteellisen työn kuin perinteiden vaalimisessa. Nämä luovat maanpuolustukselle kestävää henkistä pohjaa - maanpuolustustahtoa. Kiitän kaikkia pyyteetöntä vapaaehtoistyötä tekeviä prikaatin ja maanpuolustuksen parhaaksi tehdystä työstä.

Prikaatilla menee hyvin ja kohdalla on menestyksekkäs vuosi. Tästä huolimatta parantamisen kohteita on tunnistettu useita. Tammikuussa astuu palvelukseen uusi saapumiserä. Vuosi 2018 tulee olemaan työn täyteinen ja se haastaa meidät jokaisen tekemään taas parhaamme. Asiahon on niin, että tulevaisuus ei vain tule - tulevaisuus tehdään. Tehdään yhdessä ensi vuodesta taas hyvä vuosi.

Kiitän toimitusta mainiosta lehdestä. Toivotan Kilpi -lehden tekijöille ja lukijoille rauhallista joulua ja menestyksellistä uutta vuotta! KAARTI PÄÄLLE - YHDESSÄ VOIMA!

Maanpuolustuskoulutusta alueella - tahdon ja kyvyn parantamista reservissä

Karjalan prikaatin apulaiskomentaja, eversti Pertti Kuokkanen

Vuosikymmenien varrella on asevelvollisten ja samalla reservin koulutusta tarkistettu vastaamaan ajan vaatimuksia. Johtamisen hyvät ja käyttökelpoiset periaatteet eivät ole muuttuneet, mutta johtajakoulutuksen muotoa on ajoittain tarkistettu. Nykyään tulevia reserviläisiä kasvatetaan ja koulutetaan syväjohtamisen periaatteiden mukaan, jonka tärkeimpänä periaatteena ovat alaisen yksilöllinen kohtaaminen ja kannustava sekä innostava johtaminen.

Palautteeseen esimiehiltä, vertaisilta ja alaisilta panostetaan aikaisempaa selvästi enemmän ja tavoitteena on hyvän johtamisen lisäksi kouluttaa tulevia reserviläisiä itsensä kehittämiseen. Parikymmentä vuotta toteutetun syväjohtamisen tulokset ovat olleet erinomaisia. Johtajapalveluksen painottuminen noin 5 kk:n mittaiseen vaiheeseen oman tulevan sodan ajan joukon kanssa, on lisännyt vastuuta ja käytännön johtamistilanteita. Varusmiesten loppupalautteet osoittavat myös, että he arvostavat saamaansa koulutusta. Esimerkiksi meillä Karjalan prikaatissa varusmiespalvelustaan suorittavat antavat poikkeuksetta erinomaisen palautteen erityisesti varusmiesajastaan. Puolustusvoimat pyrkii edelleen tavoittamaan asevelvolliset tehokkaammin ennen kutsuntoja ja varusmiespalveluksen aloittamista. Tällä pyritään vähentämään keskeyttämisä ja luodaan mahdollisuuksia suorittaa

palvelus kerralla loppuun. Toimenpiteiden periaatteet voidaan tiivistää lyhyesti seuraaviin reserviläistä koskeviin kokonaisuuksiin; omatoimisuus, vapaaehtoisuus ja velvollisuus. Me tarjoamme yhä enemmän mahdollisuuksia omatoimiseen itsensä kehittämiseen, mutta lakisääteisistä kertausharjoitusten velvoitteista emme ole tinkimässä. Tavoitteena on itse asiassa osittain jopa korostaa reserviläisten velvollisuutta osallistua tiettyihin valmiutta edistäviin kertausharjoituksiin. Määrää tärkeämpi on kuitenkin harjoitusten laatu, jotta pysyimme tarjoamaan reserviläisille koulutusta, joka ylittää odotukset. Tässä olemme kouluttaneet omaa henkilökuntaamme ja ottaneet käyttöön uusia koulutustapoja, mm. simulaattoreita.

Erinomainen osoitus yhteisestä tekemisestä oli KYMI217- paikallispuolustusharjoitus. Viranomaisyhteistyö koettiin tarpeelliseksi sekä alueellisella että paikallisella tasolla. Harjoitukseen osallistui Etelä-Savon, Etelä-Karjalan ja Kymenlaakson pelastuslaitosten sekä Itä-Suomen poliisilaitosten edustajat. Lappeenrannan suunnalla viranomaisyhteistoiminta toteutettiin poliisin, pelastuslaitoksen, kaupunkin ja alueen kuntien kanssa. Harjoituksen tavoitteet saavutettiin hyvin ja saatiin erinomainen pohja taas seuraavalle harjoitukselle. Valmius nousi ja saimme kokemuksia oikeanlaisissa olosuhteissa yhteiskunnan keskellä.

Suomi 100 vuotta - teema on värittänyt sinivalkoisin ajatuksin tämän vuoden maanpuolustustapahtumia, joita alueella on ollut runsaasti. Suomi 100 vuotta kesäkiertue tui näkyviin ja kuuluviin sotilasmuusiikkiin ja puolustusvoimien toiminnan. Maanpuolustus kokonaisuutena näkyi useilla eri paikkakunnilla niin toimintapäivinä, yhteistyökumppaneina kuin koululaisille tarkoitettuina tietoisuuksina ”Intti tutuksi”- ohjelman jatkussa myös tänä vuonna. Ensi vuonna Puolustusvoimat 100 vuotta kertaan tämän uudestaan.

Tänään Karjalan prikaati ylläpitää maanpuolustustahtoa asevelvollisten laadukkaalla koulutuksella ja tukemalla vapaaehtoista maanpuolustustyötä. Me arvostamme korkealle meidän reserviläisiä ja maanpuolustusjärjestöjen aktiivisuutta. Ilman toimivia ja osaavia reserviä, ei meidän yleiseen asevelvollisuuteen perustuvaa puolustusjärjestelmää voi uskottavasti olla olemassa. Siirtyessäni vuoden vaihteessa itsekin reserviin haluan kiittää lukijoita yli kahden vuoden ajastani apulaiskomentajana ja toivottavasti seuraajani eversti Arto Ikosen lämpimästi tervetulleeksi. Erinomaista maanpuolustuskoulutusta Suomen täyttyessä 100 vuotta - yhdessä - maanpuolustus kuuluu kaikille! Ja ensi vuonna Puolustusvoimat 100 vuotta!

Töissä Karjalan prikaatissa

Olen sen omin silmin nähnyt! Puolustusvoimauudistus muokkasi varusmieskoulutusta antavia joukko-osastoja moneen suuntaan. Muutos on ollut rajua, kun huomio vielä tapahtuneen toimintaympäristön muutoksen, joka on johtanut valmiuden merkittävään tehostumiseen. Tämän kaiken muutoksen läpiviennin on mahdollistanut erittäin motivoitunut ja ammattitaitoinen henkilöstö. Reilun kahden vuoden aikana on tehty merkittävä työmäärä ja se on vienyt Karjalan prikaatin maaliin, en voi kuin ihailla ihmisiä työn takana. Muutokset ovat olleet isoja mutta myös tarpeellisia.

Teksti: Eversti Sami-Antti Takamaa

Kuva: Puolustusvoimat

Kilpi-lehti ilmentää puolivuosittain Karjalan prikaatin toimintaa ja tapahtumia. Se on yksi hyvä viestinnän väline. Se on myös hyvä dokumentaatio siitä mitä on tapahtunut. Tapahtumia ja palstatilaa vaativia tilaisuuksia olisi paljon, mutta rajausta tehdään ”toimituksessa”. Tavoitteena on saada lehteen hyviä tarinoita, jotka samalla kuvaavat jatkuvuutta, mutta ovat samalla myös ainutkertaisia tapahtumia. Onko se sitten hyvä, että näitä jälkimmäisiä tuntuu olevan yhä enemmän. Tuntuu myös, että Karjalan prikaati on monessa suhteessa myös mielenkiintoinen kohde. Mutta tärkeintä lienee se, että mitä ikinä olemmekin tehneet, niin se on tehty laadulla ja suurella sydämellä - meille kaikki vierailut ja tarkastukset ovat tärkeitä.

Tuntuuko koskaan siltä, että nykyään tehdään paljon enemmän asioita kuin ennen. Varmaan se niin onkin, siitä on tullut normi (normithan ovat prikaatilaisten kaikin tavoin tuttuja). Ilmiö lienee globaali eli sinänsä ei syytä huoleen, kaikkien on kuitenkin juuri tämän vuoksi tarkastella omia työtapatottumuksiaan - teenkö kaikki niin kuin ennen, vaikka maailma ympärillä on muuttunut. Kannattaa pysähtyä ja ehkä kokeilla jotain uutta, moni asia on itsestä kiinni tai sitten asiaa kannattaa laittaa tulille omissa työpaikoissa - prikaatissa

on reilu johtamisen kulttuuri, enkä usko, että tämä asia tuo siihen esteitä - päinvastoin. On vaikea uskotella pitkän palvelusuran prikaatissa työskenteleville, että saatte olla töissä aivan loistavassa työpaikassa. Joskus tuntuu, että on vaikeaa nähdä metsää puilta ja että tämän ymmärtää vasta kun on käynyt muualla. Nauttikaa, teette rajusti töitä aivan kerta kaikkiaan olennaisten asioiden äärellä - työstätte asioita ”kaljaksi ja makkaraksi” ja se on arvostettavaa.

Kiitän teitä kaikkia prikaatilaista, yhteistyökumppaneista sekä kiltalaisia aivan erinomaisesti siitä tuesta jota annoitte ja pelkkää menestystä kaikilla saroilla. Uskon,

että everstilutnantti Jarmo Vähätiitto vanhana joukkoyksikön komentajana pääsee hyvin rytmiin mukaan, vaikka osa asioista onkin muuttunut - muutos on nykypäivänä kaiken edellytys. Everstilutnantti Jarmo - toivon sinulle pelkkää hyvää ja pidä Karjalan prikaatin (ja prikaatin killan) pää-äänenkannattajasta Kilpi-lehdestä hyvää huolta. Uskon, että koen hyviä lukuhetkiä myös jatkossa. Karjalan prikaati, Kaakkois-Suomen puolustaja - Yhdessä voima, Valkealassa 1.11.2017

Eversti Sami-Antti Takamaa

Karjalan prikaatin uusi henkilöstöpäällikkö, majuri Mikko Nenonen

Karjalan prikaatissa aloitti uusi henkilöstöpäällikkö 1.11.2017. Majuri Mikko Nenonen siirtyi Maasotakoulun henkilöstösektorin johtajan tehtävästä. Hänen edeltäjänsä majuri Jussi Aapro siirtyi henkilöstötoimin johtajaksi Maavoimien esikuntaan.

Teksti: Päivi Visuri

Kuvat: Puolustusvoimat

Mikko Nenonen on toiminut Kaartin jääkärykmentin henkilöstöpäällikkönä ja Maasotakoulun henkilöstösektorin johtajana, joten hänellä on kokemusta joukko-osaston tavoista hoitaa henkilöstöasioita.

- Odotan mielenkiinnolla, että pääsen tutustumaan Karjalan prikaatin toimintakulttuuriin ja oppivani uusia hyviä käytänteitä, vaikka tehtävät ovat samoja. Tiedän, että Karjalan prikaatissa on ammattitaitoinen ja osaava henkilöstö teke-
mässä päivittäistä työtä ja minun tulee hoitaa oma tehtäväni niin hyvin kuin mahdollista ja siten tukea prikaatin henkilöstöä työssään, sanoo Nenonen.

Henkilöstöpäällikkönä Nenonen haluaa henkilöstöjohtamisen olevan periaatteiltaan mahdollisimman avointa ja asioiden valmistelussa läpinäkyvää. Hän lisää periaatteisiin vielä tasapuolisuuden, oikeudenmukaisuuden, luotettavuuden, sopimuksien noudattamisen sekä yhteistyön tärkeyden.

- Olen pyrkinyt uusissa tehtävissä aina aloittamaan avoimin mielin, niin myös tässäkin tehtävässä. Odotan tutustuvani uusiin työtovereihin, uusiin näkemyksiin ja tietenkin oppivani uusia asioita. Minulla on kohtalaisen pitkä kokemus puolustusvoimissa niin esimies- kuin kouluttajatehtävistä. Olen nähnyt henkilöstöjohtamista monesta eri näkökulmasta ja yritän muistaa menneestä etenkin niitä onnistuneita toimintamalleja, ker-
ttaa viime aikoina sotahistoriaankin "hurahtanut" uusi henkilöstöpäällikkö. -Erityisesti kesän 1944

tapahtumiin Karjalan kannaksella koska mielestäni meillä sotilailla olisi edelleen paljon opiksi otettavaa viime sotien tapahtumista. Näin ollen lukemiseni ovatkin keskittyneet tällä hetkellä sotahistorialliseen kirjallisuuteen. Kannustan itse kutakin kehittämään omaa osaamistaan, en usko siihen, että kukaan voisi olla liian vanha oppiakseen uutta, kertoo Nenonen ja mainitsee esimerkiksi tehtäväkierroksen kautta tulevien haasteiden hyväksi itsensä kehittämisen alueeksi.

- Karjalan prikaati on henkilöstömäärältään suuri ja tehtäväkentältään monipuolinen joukko-osasto. Uskon, että Karjan prikaatin henkilöstö pystyy vastaamaan kaikkiin tulevaisuuden mukanaan tuomiin haasteisiin yhtä menestyksekkäästi

kuin tähänkin asti, vastaa Nenonen näkemykseensä henkilöstön mahdollisuuksista tulevaisuudessa. Etelä-Karjalasta Imatralta kotoisin oleva Mikko Nenonen on viimein palannut juurilleen lähes kolmenkymmenen kirjallisuuteen. Helsingissä vietetyn vuoden jälkeen.

- Kotona ollessa aika kuluu pääosin perheen seurassa ja koiraa ulkoiluttaen. Harrastan muun muassa lenkkeilyä, hiihtoa ja satunnaisesti "höntsää" kiekon kanssa. Urheilun saralla olen nyt asettanut itselleni tavoitteeksi elvyttää nuoruusvuosien uintiharrastusta, kun siihen prikaatissa on erinomaiset mahdollisuudet. Kesällä kelin ja aikataulun niin salliessa saatan viettää aikaa myös moottoripyöräillen, kertoo Nenonen vapaa-ajan vieto-
taan ja harrastuksistaan.

Karjalan prikaatin valmiutta 60 vuoden takaa

Teksti: Majuri Ilkka Tuomisto

Vuoden 2014 Krimin miehityksen jälkeen Maavoimien valmiuden kehittäminen on ollut nosteessa ja tämä on konkreettisesti koettu myös Karjalan prikaatissa. Puolustusvoimat selvitti mahdollisuuden käyttää asevelvollisia taistelutehtäviin varusmiespalveluksen aikana. Maavoimien joukko-osastoihin perustettiin valmiusyksiköitä, reserviläisten kanssa on tehty sopimuksia tulla kertausharjoituksiin nopeutetussa aikataulussa ja materiaalin varastointia on kehitetty valmiuslähtöisesti. Puolustusvoimien viestintäjohtaja, eversti Mika Kallioma, kertoi myös syyn: *"Kaikki liittyy toimintaympäristön muutoksen. Yksi keskeinen tekijä on Ukrainan kriisi. Meidän pitää varmistua, että meillä on vasteajat, jotka toimintaympäristö näyttää vaativan."* (HS:n artikkeli 25.7.2016)

Palataanpa ajassa taaksepäin noin 60 vuotta. Neuvostoliiton tukahduttaman vuoden 1956 Unkarin kansannousun tapahtumat aiheuttivat Puolustusvoimissa puolueettomuuden suojaamisen suunnitelmiin päivityksen ja tarpeen kehittää valmiutta – eli toimintavalmiutta, kuten asia tuolloin käsitettiin. Krimin valtaukselle löytyy kylmän sodan aikakaudelta vastineita Unkarin kansannousun lisäksi vuoden 1968 Tšekkoslovakian novahvuuksien tilalle käskettiin miehityksestä. 1960-luvulla yllätyksenomaista strategista kaappausta pidettiin sotilaallisista uhkista merkittävimpänä. Koettu uhka määritteli siis valmiudelliset vaateet. Operatiivinen suunnittelu oli sotien jälkeen, aina 1950-luvun lopulle saakka, vähintäänkin haasteellista turvallisuuspoliittisesta tilanteesta johtuen. Sodan jälkeisten "Vaaran vuosien" ja Porkkalan palautuksen jälkeen tilanne helpottui hieman. Todellinen toimintavalmius oli 1950-luvulla heikko. 50-luvun suunnitelmien mukaan ensimmäiseksi olisi perustettu rajoitetussa liikekannallepanossa täydennysvalmistelujen kokoonpanoon lukeutuvat joukot, joilla saavutettaisiin Pariisin rauhansopimuksen mukainen enimmäisvahvuus. Tällöin olisi lomautettu alle kaksi kuukautta palveluksessa

olleet varusmiehet ja heidän tilalle olisi käsketty palvelukseen reserviläisiä. Karjalan prikaati oli ennen vuotta 1957 5. Prikaati ja sen I pataljoona kuului tähän t-kokoonpanoon.

1950-luvun lopulla alkoi ensimmäisenä perustettavien suojajoukkojen kehittäminen ja 1960-luvun alussa toimintavalmiutta kehitettiin edelleen luomalla uusi tapa toimia. Tuolloin t-kokoonpanovahvuuksien tilalle käskettiin runkokokoonpanot, joihin rauhan ajan joukko voisi milloin tahansa siirtyä omalla henkilöstöllään. Runkokokoonpano muodosti rauhan ajan joukko-osaston perustamistehtäviin kuuluvan sodan ajan joukon taistelutehtäviin kykenevän rungon. Runkokokoonpanoon sai lisäksi käyttää reservin päällystöä, alipäällystöä ja erikoishenkilöstöä sen verran kuin joukon saattaminen taistelukelpoiseksi edellyttäisi. Runkokokoonpanoon kuuluvasta reservin henkilöstöstä käytettiin nimitystä "sopimushenkilöstö" ja moottoriajoneuvoista "sopimusmoottoriajoneuvot". Oli todettu, että joukon perustamista voitaisiin nopeuttaa laatimalla lähialueen reserviläisten ja ajoneuvojen omistajien kanssa sopimuksia saapua palvelukseen mahdollisimman nopeasti tilanteen vaatiessa.

Runkokokoonpanon muodostavaa joukkoa sanottiin kantajoukoksi. Karjalan prikaatin kantajoukko oli Jääkäripataljoona 23 ja kaaderiperusteinen suojajoukko 5. Prikaati. Kantajoukon tuli olla runkokokoonpanoisena valmiina käskystä 4 tunnissa, runkokokoonpanoisena sopimushenkilöstöä ja ajoneuvot mukana 24 tunnissa sekä kokonaan SA-kokoonpanoisena 48 tunnissa. Kaaderiperusteinen suojajoukko oli perustettava 2-4 päivässä. Yli kuukauden palveluksessa olleita varusmiehiä olisi jo käytetty taistelutehtäviin. Kantajoukon lisäksi varusmiespalveluksessa olevia oli tarkoitus käyttää selusta-alueen vartiojoukoissa kasarmien, varikoiden ja viestiasemien vartiointiin.

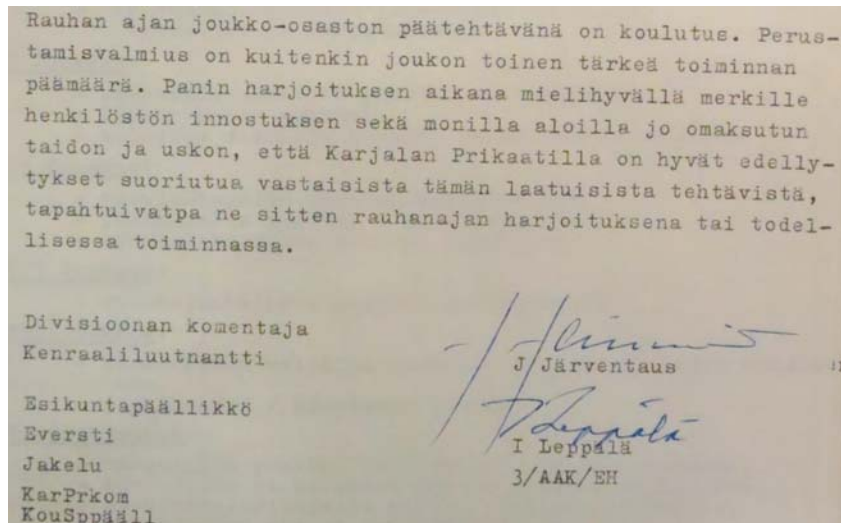
Karjalan prikaati kuului 3. Divisioonaan (3.D), joka oli alueellinen johtoporras vuosien 1946-1966 ajan. Operatiivisessa suunnittelussa 3.D:n vastualueeseen eli Sisä-Suomen maanpuolustusalueeseen kuului nykyisistä maakunnista Päijät-Häme, Kymenlaakso, Etelä-Karjala, Etelä-Savo, Pohjois-Savo, Pohjois-Karjala ja Keski-Suomi. Vuonna 1963 ja vuoden päästä uudelleen 3.D:n komentaja kävi Kouvolassa tekemässä toimintavalmiuden tarkastuksen. Tarkastuksessa haluttiin selvittää

tää valmistelujen sen hetkinen taso suunnitelmien ja käytännön toiminnan osalta. Tarkastuksiin liittyi perustamisharjoitus, jossa arvioitiin muun muassa kantajoukon eli JP 23:n taisteluvaikeutta. Yhteenvetoissaan kenraaliluutnantti Jorma Järventaus oli tyytyväinen saavutettuun tasoon, mutta toi esiin myös epäkohtia, jotka piti saattaa kuntoon. Karjalan prikaati selviytyi tuolloinkin muihin joukko-osastoihin verrattuna mallik-

kaasti.

Kylmän sodan päättymisen jälkeen 1990-luvulla alkanut kehitys päätti 1950-luvun lopulta alkaneen nopean valmiuden kehittämisen ja ylläpidon Maavoimissa. Kustannustehokkuuden saavuttaminen niin varustoinnin keskittämisen kuin koulutuksen osalta olivat tässä voimakkaimmat ajurit. Nopean valmiuden alasajo oli mahdollista uhkan muutoksen myötä. Suomen lähialueella yllättäen kehittyvä

konfliktin varautumisen sijaan kansainvälinen kriisinhallinta oli uusi kehittyvä osa-alue länsimaisen trendin mukaisesti vuosituhannen vaihteen molemmiin puoliin. Viimeaikaisen toimintaympäristön muutoksen myötä Karjalan prikaatissa tehdään jälleen samoja asioita kuin 60 vuotta sitten. Valmiuden kehittäminen hyvälle tasolle kesti tuolloin kymmenisen vuotta.

Toimintavalmiustarkastuksen kertomuksen päätesanat vuodelta 1964.

Nykyisen Karjalan prikaatin joukko-yksiköiden ensilähdön kantajoukkoja 1960-luvun alussa olivat:

- Haminaan sijoitetun Kymen jääkäripataljoonan perustama Kevyt osasto 3.
- Lappeenrannassa sijainneen Karjalan tykistörykmentin perustama Raskas patteristo 13.
- Lahdessa Hennalan varuskunnassa kotiaan pitäneen Salpausselän ilmatorjuntapatteriston perustamisvastaulla ollut Kevyt ilmatorjuntapatteristo 28, jonka ensimmäinen tehtävä oli Korian siltojen suojaaminen.
- Koriolla olleen Kymen pioneeripataljoonan edeltäjän, Pioneerirykmentin, perustamat Pioneeripataljoona 1 ja 2. Ponttoonikomppania.
- Kouvolan varuskunnassa oli Karjalan huoltopataljoonan perinnejoukko 3. Erillinen autokomppania, jonka perustamana kantajoukkona oli 3. Erillinen autojoukko.
- Kouvolan Kasarminmäellä oli myös Itä-Suomen viestipataljoonan perinnejoukko 3. Erillinen viestikomppania, joka perusti nimeään kantavan kantajoukon.

Suunnitelmasta toimeenpanoon

”Plan is nothing, planning is everything”, on tunnettu lause, mutta ymmärretäänkö se nykyään oikein. Joukot kaikilla tasoilla kaipaavat selkeitä, yksiselitteisiä ja napakoita käskyjä. Taistelun alkamisen jälkeen suunnitelma ei enää toteudu sellaisenaan vaan taistelun eteenpäin vievä voima upottaa suunnitelman virtansa pyörteisiin. Onko suunnitelma siis turha tai käyttökeltvoton ja miksi sellaista edes laaditaan. Kuitenkin suunnitelmat kaikilla tasoilla paisuvat ja esimerkiksi komppanian päällikön käskyrunko ohjesäännössä on jo 3-5 sivua. Onko siis pitkien suunnitelmien tekeminen turhaa ja miten ne parhaiten saataisiin käytäntöön. Artikkelissa pohditaan asiaa johtajan näkökulmasta ja otetaan esimerkkejä niin historiasta kuin ulkomailta.

Esikunta laatii suunnitelman

Suunnittelun merkitys sodankäynnissä kasvoi 1800-luvulla. Taavoitteena oli laskea ja valmistella sotaretki ja siihen liittyvät operatiot menestyksen takaamiseksi. Sodankäynnin muuttuminen teollistumisen kynnyksellä myös vaati tämän kaltaista suunnittelua. Organisaatiot kasvoivat ja armeijoiden ylläpitäminen sekä käyttäminen monessa suunnassa yhtä aikaa ei ollut enää mahdollista ilman hyvää esikuntatyöskentelyä. Suunnittelusta ja hyvästä valmistelusta tuli onnistumisen ehto. Nykyaikana on kuitenkin ehkä siirrytty liikaa suuntaan, jossa suunnitelmasta pyritään tekemään kaikkivoipaa ja uskotaan siihen, että se voidaan toteuttaa halutulla tavalla. Tämä on ensimmäinen haaste.

Vaikutusperustainen operointi (EBAO - Effect Based Approach to Operations) ja sen väärin ymmärtäminen ovat olleet ajamassa pyrkimyksen laatia täydellisiä suunnitelmia. Nykyaikainen länsimainen operatiivinen suunnittelu perustuu systeemiperustaiseen ajattelutapaan. Siinä pyritään löytämään ratkaisukohtia, joissa onnistumalla mennään väijäämättä kohti voittoa. Sodan perusluonne kuitenkin helposti unohtuu. Se on kaksipuoleista, dynaamista ja jokin tehty toimenpide vaikuttaa kokonaisuuteen, jolloin sen hallinta systeemin tavoin ennakolta ei voi olla mahdollista. Ajatus, jossa sotatoimi voidaan toteuttaa halutulla tavalla alusta loppuun, on utopias. Todellisuus vaatii jatkuvaa ratkaisukohtien uudelleen arvioin-

Teksti: Majuri Kai Uitto ja majuri Ilkka Tuomisto

Kuvat: SA-kuva ja internet Gary Knight

tia. Avaintekijöiden tunnistaminen, perusteellinen tutustuminen operaatioalueeseen ja sen väestöön sekä omien suorituskykyjen tunteminen kiteytyvät operaation perusrakenteena. Perusrakenne muodostuu ratkaisukohdista ja ratkaisevista olosuhteista jotka tulee saavuttaa. Ne ovat tekijöitä, joiden saavuttamiseen on pyrittävä ja joita eteen tulevat ongelmat eivät saa häivyttää. Samalla perusrakenteen tulee selvittää miksi me taistelemme ja mikä on tavoite. Eli sen tulee kertoa haluttu lopputulos. Perusrakenteen tulisi siis selvittää alaisille johtajille mikä valituilla operaatiolinjoilla vie meitä eteenpäin kohti tavoitetta ja mikä ei. Koska tekijät eivät aina ole si-dottuja aikaan tai paikkaan, tulisi suomeksikin puhua enemmän ratkaisevista olosuhteista (decisive conditions) kuin ratkaisukohdista (decisive point).

Ehdoton suunnitelma, jossa ratkaisuihin päästään insinöörimäisen tarkan suunnittelun avulla ei ole todellisuutta. Suunnittelu on kuitenkin muutakin. Se on valmistelua ja etenkin harjoittelua. Loppuun saattaminen pitkistä suunnitelmista ei ole hyötyä, jos ei ole olemassa johtajia, jotka tuntevat ne kokonaisuutena ja osaavat käskä ne toteutettavaksi. Tässä on toinen haaste, johon palataan kirjoituksessa myöhemmin.

Miten muualla suhtaudutaan suunnitteluun

Suhtautuminen operaatioiden suunnitteluun ja sotaan yleensä on vahvasti sidoksissa kulttuuriin ja kansanluonteeseen. Siksi on vaarallista lähteä kopioimaan erilaisia suunnittelumalleja suoraan ulkomailta. On kuitenkin hyvä tuntea miten eri tavoin sotaan ja taisteluiden suunnitteluun suhtaudutaan. Oletus, että muut ajattelevat samoin kuin me, johtaa helposti väärin tulkintoihin. Seuraavassa on otettu muutama ulkomainen esimerkki. Ne ovat karkeita yleistyksiä, mutta avaavat hieman aiheen monipuolisuutta. Lukija voi helposti tutustua eri maiden operatiiviseen ajatteluun julkisista lähteistä.

Venäläinen tapa suhtautua operaatioon on dialektinen, eli se on kahden vastakkaisen voiman kamppailua. Kamppailu on jatkuva, joten se ei pääty tiettyyn hetkeen ja siksi tulee jatkuvasti pyrkiä edullisiin aseteleihin. Taistelu muodostaa aina uuden tilanteen. Ei ole olemassa ratkaisevaa taistelua tai lopullista tilannetta. Sodankäynti on myös osa politiikkaa. Toimeenpanossa kuitenkin noudatetaan selkeitä käskyjä ja maastolaatikon tai kartan käyttö on ehdotonta, etenkin jos ei päästä antamaan käskyä maastoon. Venäjällä suunnitteluun kuuluu olennaisesti myös laskeminen. Operaatiotaidossa Venäjällä on pitkät perinteet. Neuvostoliitossa sen ensi vuosikymmenillä kehitettiin operaatiotaito siten kuin se nykyään länsimaissa tunnetaan. NATO:n ja Yhdysvaltain puolustusvoimien ohjesäännöt kuvaavat perusrakenteen keskeisenä tekijänä, jonka ympärille koko suunnitelma rakentuu. Ohjesääntö kuvaa suunnittelun hyvin teoreettisesti. Vaikka EBAOsta on virallisesti luovuttu Yhdysvalloissa, on systemiajattelu kuitenkin edelleen tapa toteuttaa suunnittelua. Komentajan roolia korostetaan erityisesti. Vaikka suunnitelma olisi kuinka laaja

siinä on kuitenkin aina ydin. Tämä ydin on operaation perusrakenne, joka on komentajan hengen tuote. Tämän ytimen ympärillä jokainen osa suunnitelmaa tukee ja toteuttaa sen henkeä sekä tavoitteita. Perusrakenne ei ole paras suomennos, sillä englanninkielinen termi on operational design. Design sisältää luomisen ja innovatiivisuuden ajatuksen sisällään. Perusrakenne taas sanana kuvaa tarkkaa insinöörimäistä pohjapiirustusta, josta ei toteuttamisen aikana poiketa ja se on laadittu tiukan ohjeistuksen mukaisesti. Suomalaiseen suunnitteluun pitäisikin saada lisää tuota design ajattelua, jossa luovuus korostuu ja tuo suunnitelma olisi elävä ja muuttuviin tilanteisiin mukautuva.

Israelilla on pitkät perinteet operaatiotaidossa. Viimeisimmät kokemukset operatiivisen suunnittelun toimeenpanosta heillä on vuodelta 2006 Libanonin sodasta. Siinä vaikutusperustainen (EBAO) suunnittelu oli viety liian pitkälle, jolloin yksiköiden tehtävät eivät enää olleet toteuttamiskelpoisia ja toimeenpano ei käytännössä onnistunut. Tämä tuki oli sodassa vain yksi osa-alue. Israelilla on kuitenkin paljon historiallisia kokemuksia suunnitelmien toimeenpanosta nopeassa tilannekehityksessä. Tehtäväaktiikka oli niissä aina tärkeässä roolissa, jolloin tavoitteiden ja rajoitusten tunteminen oli tarvittava tieto. Näiden tavoitteiden rakentaminen on tosin vaatinut hyvää ennakkosuunnittelua. Hyvä suunnitelma, joka on ollut toteuttavien yksiköiden tiedossa, oli onnistumisen pohja. Tästä yhtenä esimerkkinä voidaan mainita ohje vuodelta 1956, jossa yhtenä kohtana on: jos käskyt eivät tule läpi niin oletat mitä ne voisivat olla. Toisin sanoen toimeentulo tappaa todennäköisemmin kuin aloitteellisuus. Edellä kuvattu on israelilaisten kopioimaa saksalaisperäistä tehtäväaktiikkaa.

Suunnitelman käskeminen on taitoa

Johtajan on tunnettava oman ylemmän organisaation suunnitelma ja osattava tiivistää sekä tulkita sen omille alaisilleen, jotka he osaa-vat toimia oikein. Johtaja, joka ei kykene antamaan yksiselitteistä ja selkeää käskyä ei ole ymmärtänyt omaa tehtäväänsä. Samaten nyky-aikaisella taistelukentällä jokaisen tulee olla valmis tekemään ratkaisuja, jotka voivat olla vaikutuksiltaan merkittäviä. Kompleksinen taistelukenttä vaatii, että ratkaisut nousevat ruohonjuuritasolta ylöspäin. Niitä on kuitenkin kyettävä johtamaan ja suuntaamaan oikein. Nykyinen käytössä oleva suunnitteluprosessi on luotu loogisen ajattelun kehykseksi, jolloin kaikki tekijät tulevat huomioitua. Prosessi haastaa tekijänsä useaan kertaan tarkastelemaan tehtyjä ratkaisuja ja korjaamaan niitä tarvittaessa. Asiat tulevat selvitettyä, mutta tekstimassaan ei saa hukkaa. Ilman hyvää suunnittelua ei kyetä huomiomaan lukuisia tekijöitä ja joudutaan turvautumaan hätäisiin ratkaisuihin. Hyvä suunnitelma on huomioinut eri vaihtoehtoja ja on luonut yhteisen pohjan toiminnalle. Hyvässä suunnittelussa on jo tarkasteltu mitkä ovat toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja. Komentajalle on tarjottu riittävä määrä tietoa, jotta hän voi tehdä perustellun ratkaisun eikä hänen tarvitse luottaa vain intuitioonsa ja rakastua ensimmäiseen ajatukseen ratkaisusta. Intuitioksi kutsutaan arkielämässä sitä, että ratkaisu tuntuu oikealta, vaikka sitä ei pysty täysin perustelemaan. Suunnitelman jalkauttamiseksi pitää johtajan ottaa alaiset mukaan. Riinnakkainen suunnitteluprosessi tarkoittaa siis käytännössä sitä, että alaiset prosessin kuluessa ajavat itsensä sisään taisteluajatuksen ja osaavat sen ulkoa. He ovat myös ymmärtäneet sen perusteet ja siten sitoutuneet sen toteuttamiseen. Sama toimintatapa toimii ryhmässä ja

kompaniassa kuin myös prikaatissa. Käskynanto voi myös olla tilanne, jossa esikäskey on annettu johtamissovelluksella ja johtajat ke-rääntyvät tilaisuuteen käymään taistelun läpi maastolaatikolla tai kartalla. Tällöin jokainen käy läpi oman taistelusuunnitelmansa ja koko joukon johtaja kerta-a vielä tärkeimmät tavoitteet. Tilaisuudesta jokainen siis kuulee mitä muut ovat tekemässä ja toiminta-ajatuks-tukset tulevat selkeiksi. Lisäksi komentaja voi todeta, että kaikki ovat ymmärtäneet tehtävänsä oikein. Yhdysvalloissa tilaisuudesta käytetään termiä backbrief. Toisaalta se on myös sotapeli jossa mahdolliset suunnittelun puutteet valittaviin olosuhteisiin verrattuna saadaan tarkastettua. Yhdysvaltaisten taistelukokemukset Persianlahdelta kuvaavat usein tämän kaltaista toimintaa. Suunnittelu on siis onnistumisen mahdollistaja. Johtajan ammattitaitoa on se miten hän saa alaisensa mukaan ja ymmärtämään käskyn. Tehtäväaktiikka ja luottamus ovat toimeenpanon avaintekijöitä. Tämä rakennetaan harjoittelulla ja sitouttamisella. Perusasioilla, joita kaikki johtajat ovat harjoitelleet jo aluupseerikursilla.

Taistelun johtamista ei saa sotkea suunnitteluun

On selvää, että taistelussa johtaminen perustuu nopeisiin tilanteenmukaisiin käskyihin. Näiden tilanteenmukaisten käskysten perusta on kuitenkin hyvin tehty suunnittelu, johon on ehditty käyttämään riittävästi aikaa ja analysoitu kattava määrä perusteita. Tilanteen mukaiseen käskyyn riittää tilanne, tehtävä, taisteluajatus, tukeminen ja johtaminen.

Monimuotoinen (kompleksinen) tilanne ei kuitenkaan ole täydellisesti hallittavissa. Taistelun johtaminen on kaaoksen hallintaa, jossa johtajan perusluonnetta vastaan taistellaan. Johtajat yleensä pyrki-

vät tilanteeseen, jossa he hallitsevat tilanteen ja kaaoksen hyväksyminen on vaikeaa. Tarpeettomasta kontrollista luopuminen luo perustan johtamiselle, joka on todellista tehtäväaktiikka käytännössä. Ratkaisut nousevat yleensä käytännön toimijoiden (alaisten) innovaatioista ja menestyksestä.

Suomessa suunnittelua ja suunnitelman toimeenpanoa on opetettu ja toteutettu ennen yhdysvaltalaisvaikutusta käytännössä omiin sotakokemuksiimme perustuen. Tämä suomalainen sotataidollinen ajattelu kirjattiin sodan kokeneiden komentajien toimesta ensimmäisiin sodan jälkeisiin kenttäohjesääntöihin 1950-luvulla. Nämä periaatteet kantavat yhä tähän päivään, vaikka länsimaisen sotilaskulttuurin vaikutus onkin ollut voimakasta 2000-luvulla. Kenttäohjesäännön I osaan vuodelta 1954 kirjatut suunnitteluprosessin periaatteet ovat samoja käytännössä kuin GOP-ohjeistuksessa (Guidance for Operational Planning). Tilanteen arviointi sisälsi maaston, vihollisen sekä oman tilanteen ”arvostelun”. Päätös todetaan olevan tilanteenarvioinnin johdonmukainen lopputulos, joka selvästi ja lyhyesti määrittää toiminnan päämäärän, taistelulajin sekä painopisteen. Tehty päätös pitää lähtökohtaisesti toteuttaa määrätietoisesti, mutta johtajan on myös ymmärrettävä ne olosuhteet ja hetket, jotka edel-

lyttävät uutta päätöstä, sillä härkäpäinen pysyminen päätöksessä voi koitua tuhoisaksi. Päätöksen toteuttamiseksi laaditaan suunnitelma. Ohjesäännön mukaan operaation alkuvaihetta koskeva suunnitelman osa laaditaan yksityiskohtaisesti ja jatko muodostuu hahmotteluksi, joka sisältää useita vaihtoehtoja. Näistä komentaja sitten valitsee ajallaan vallitsevaa tilannetta vastaavimman pyrkien säilyttämään alkuperäisen suunnitelman perusajatuksen.

Tässä muutamia hienoja suomalaisia sotakokemukseen perustuvia ohjeita, joilla päästään suunnitelmasta toimeenpanoon:

- Käskijä antaa tehtävät ja tavoitteet suoritustavan jäädessä suorittajan valittavaksi. Saatu tehtävä on aina pidettävä mielessä toiminnan määräävimpana tekijänä.
- Käskyn antajan on harkittava milloin käsky ehtii kullekin suorittajalle ja milloin voi sen täytönpanoon ryhtyä. Esikäskysten käyttö on erityisen suositeltavaa.
- Käskyn suoritusta on valvottava. Valvonta on sovellettava kunkin alaisen luonnetta ja ominaisuuksia vastaavaksi.
- Yhteyksien katketessa johtajan on toimittava oma-aloitteisesti oman ja yleistilanteen vaatimusten mukaan muistaen, että tehtävän puuttuminen ei missään tapauksessa oikeuta toimeentuloon.

© Gary Knight/VillCorbis

Koulutuksen ajankohtaisia Kymen jääkäripataljoonassa

Kymen jääkäripataljoona on Karjalan prikaatin jalkaväen koulutusyksikkö. Kymen jääkäripataljoonan kolmessa perusyksikössä koulutetaan Karjalan jääkäriprikaatin panssarijääkäreitä, tiedustelijoita, sissiradisteja, panssarintorjuntaohjushmiehiä ja lennokkihenkilöstöä sekä vielä alueellisten joukkojen jalkaväkiyksiköitä kiinteässä yhteistyössä muiden joukkoyksiköiden kanssa. Pataljoonan keskeinen osaamisalue on mekanisoitujen joukkojen koulutus ja hajautetun taistelun mukainen toiminta.

Pataljoonan vahvuus on noin 650 henkilöä, joista henkilökuntaa on vajaa 70 ja varusmiessaapumiseen vahvuus on noin 440. Pataljoona muodostaa myös keskeisen osan Karjalan prikaatin Valmiusyksiköstä. Henkilökunta jakautuu henkilöstöryhmittäin tasaisesti siten, että kolmannes on upseereita, opistoupseereita tai aliupseereita. Keskeisimpänä kalustona ovat CV9030-rynnäkövaunut ja Leopard 2A4 -taistelupanssarivaunut.

Tiivistelmä Kymen jääkäripataljoonan perinteistä

Kymen jääkäripataljoonalla on sukupuussa kaksi haaraa. Vanhempi haara johtaa Joensuuhun, jossa vuonna 1920 oli koottu uusi kevytjoukko - Polkupyöräpataljoona 3. Kyseinen pataljoona siirtyi jo seuraavana vuonna Mikkeliin. Se sai nimekseen Jääkäripataljoona 3 vuonna 1936. Samalla sille annettiin Jääkäripataljoona 27:n perinteet vaalittavakseen. Talvisodassa pataljoona (JP3) taisteli Karjalan kannaksella osallistuen muun muassa suojajoukkojen viivytystaisteluihin, joulukuun vastahyökkäykseen sekä puolustustaisteluihin muun jalkaväen tapaan. Jatkosodan alun hyökkäysvaiheessa pataljoona osallistui

Suomen oloissa nopeatempoisiin hyökkäystaisteluihin. Pataljoona oli osa Panssaridivisioonaa, siis jo tuolloin osa suomalaista eliitijoukkoa. Pataljoona osallistui myös Lapin sotaan. Sukupuun nuorempi haara sai alkunsa Virolahdelta. Siirryttäessä rauhanajan kokoonpanoon vuonna 1944 muodostettiin useista joukko-osastoista uusi Jalkaväkirykmentti 9. Pääosa rykmentistä toimi Haminassa, mutta sen II pataljoona, josta nykyinen KYMJP suoraan polveutuu, oli majoitettu Ravijolle. Vuoden 1948 organisaatiouudistuksessa muutettiin

Teksti: Kymen jääkäripataljoonan komentaja, eversti Luutnantti Jami Virta

Kuvat: Puolustusvoimat

kokoonpanoa siten, että syntyi erillinen Jääkäripataljoona / JR9. Vuonna 1952 tämä pataljoona siirtyi Haminan ja näin edellä mainittu haarat yhtyivät. Vuodesta 1957 alkaen maakunnallisella nimellä Kymen jääkäripataljoona tunnettu joukkoyksikkö vaikutti Haminassa vuodenvaihteeseen 1989-1990. Joukkoyksikkö lakkautettiin Haminassa ja sen tehtävät siirrettiin Valkealan Vekaranjärvelle, jossa Kymen jääkäreiden koulutus on jatkunut osana Karjalan prikaattia. Kymen jääkäripataljoona vietää perinnepäivää keuhällä 12.3. Tuon ajankohdan historia ulottuu

vuoteen 1610. Tuolloin Jakob de la Gardie johti Moskovaan ruotsalais-suomalaiset hiihtojoukot eli sen aikaiset jääkärit. Vuonna 1957 Kymen jääkäripataljoonan nimen mukana tuli vihreä väri kauluslaattaan, polkupyöräsoitamiesta tuli jääkäri ja kunniamarssiksi Sibeliuksen säveltämä Jääkärien marssi.

Joukkotuotannosta valmiutta

Valmiuden kehittäminen kaikilla osa-alueilla on ollut kuluvan vuoden keskeisin teema. Siksi vuotta 2017 ovat leimanneet toisaalta valmistautuminen joukkotuotantoliikkeen muutokseen ja toisaalta valmiusyksikön rakentaminen sekä toimeenpano. Tässä suhteessa Kymen jääkärit ovat jälleen olleet muutoksen keskiössä. Toimenpiteillä on siis pyritty siihen, että varmistetaan henkilöstön riittävyys, osaamisen kohdistuminen ja siten varusmieskoulutuksen laadukas toteuttaminen. Samalla on tehty merkittäviä valmiutta kehittäviä uudistuksia. Henkilöstö, niin palkattu kuin varusmiehetkin, ovat joutuneet ponnistelemaan saavuttaakseen tinkimättömästi meille asetetut tavoitteet. Komentajan näkökulmasta henkilöstö on tehtävässään onnistunut kiittävästi. Muutos ei ole koskaan kivuton,

koska toimintatapojen muuttuessa epävarmuus lisääntyy ja työskentelyä helpottavien vakiintuneiden käytäntöjen kehittyminen vaatii aikaa. Sitä voi helpottaa viestinnällä ja yhteistyöllä, mutta muutoksen vaikutuksia ei kokonaan voi poistaa. Muutos on kuitenkin tuonut myös paljon positiivista. Valmiuden myötä osaaminen ja siihen kohdistettavat resurssit ovat kehittyneet. Kymen jääkäripataljoonan henkilöstö on osallistunut lukuisiin valmiusharjoituksiin laajalla rintamalla. Valmiuspäivä niistä viimeisin, jolloin kesän saapumiserä oli myös mukana. Näillä erilaisilla koulutuksilla on varmasti ollut myös vaikutusta siihen, että tuotet-

tavat joukot ovat menestyneet syksyn harjoituksissa erittäin hyvin. Kyky mukauttaa omaa toimintaa ja soveltaa kehittyvät nopeatempoisissa harjoituksissa. Sen osoitti jääkäreiden osalta yhteistoimintaharjoitus lokakuun lopulla. Kevästä 2017 alkaen jääkäripataljoonan aliupseerikoulutus on toteutettu kaikissa kolmessa yksikössä. Yhdessä yksikössä koulutetaan iskuportaana jääkäreitä mukaan lukien panssarijääkärialiupseerikoulutus. Toisessa yksikössä vastaavasti koulutetaan komentopaikkojen henkilöstöä samanaikaisesti tulenjohto-, panssarintorjunta- ja tiedustelulintojen kanssa. Kolmas yksikkö osallistuu merkittävästi Karjalan prikaatin valmiuden kehittämiseen ja toimeenpanoon, minkä lisäksi siellä toteutetaan myös eri panssarikurssien koulutus. Kymen jääkäripataljoona on ollut keskeinen toimija prikaatin harjoituksissa. Sitä olimme myös KYMI217 -harjoituksessa. Harjoituksesta julkaistut videot ja tämän kirjoituksen kuvat kertovat pataljoonamme toiminnan suunnasta keskeisimmän. Muutokset ovat valmentaneet jääkäreitä ottamaan suuntaa valmiuteen ja takaisin mekanisoitujen joukkojen koulutukseen. Ja henkilöstö on osoittanut kykynsä ottaa haasteen vastaan. Jääkärit käärkeen!

Karjalan tykistörykmentti - 99 vuotta tulivoimaa

Tykistöjärjestelmän käyttöön liittyy aina vaatimukset tulenkäytölle. Vaatimukset käynnistävät suunnittelun tulenkäytön toteuttamiseksi käsketyille alueille. Toimeenpanossa tykistöjärjestelmän suorituskyky suunnataan taistelussa olevien joukkojen tukemiseksi niin ajallisesti kuin paikallisesti. Maksimaalisen tulen tehon saavuttaminen vaatii mahdollisimman monta kranaattia maaliin mahdollisimman lyhyessä ajassa. Tulen keskittämisen kyky on tykistöjärjestelmämme vahvuus, jolla kyetään saavuttamaan optimaalinen tulen teho halutussa maalissa.

Tehokas ja joustava tulenkäyttö vaatii joukoilta suorituskykyä, joka syntyy ammattitaidosta, motivaatiosta ja toimivista välineistä. Suorituskykyämme arvioidaan ja mitataan vuosittain erilaisissa harjoituksissa ja koulutustilaisuuksissa, seuraavan kerran Maavoimien vaikuttamisharjoituksessa Rovajärvellä marraskuun lopulla. Valmius, osana Karjalan prikaatin toimintaa, kuuluu myös Karjalan tykistörykmentin arkeen. Kuluneen vuoden aikana on perustettu ja koulutettu valmiusyksikön (VYKS) tulijaos. Se on harjoitel-

lut aktiivisesti ja osallistunut valmiusharjoituksiin eri puolilla valtakuntaa osana Karjalan prikaatin kaikista aselajeista muodostettua valmiusyksikköä. Tätä artikkelia kirjoitettaessa saapumiserän 217 koulutus on vielä kesken. Vaativimmat harjoitukset Rovajärvellä ja Karjalan prikaatin lähialueilla ovat vielä edessä, mutta monta tärkeää koulutustapahtumaa on jo onnistuneesti takanapäin. Erikoiskoulutuskauden tärkeimmät koulutustapahtumat olivat lokakuun alussa toteutettu erikoiskoulutuskauden ampuma-

Teksti: Karjalan tykistörykmentin komentaja, everstiluutnantti Jussi Annala
Kuvat: Puolustusvoimat

harjoitus 2 (EAH2) Taipalsaarella, jossa ammuttiin partion, ryhmän ja joukkueen ammuntoa kevyillä aseilla. Lokakuun lopussa toteutettiin rykmentin tulenkäyttöharjoitus, missä 217 saapumiserästä muodostetut tuliyksiköt ja tulenjohtovoima tukivat ensimmäisen kerran taistelua epäsuoralla tulella Pahkajärven ampuma-alueella.

Karjalan tykistörykmentin perinteet ja 99. perinnepäivä
Karjalan tykistörykmentti täyttää marraskuussa 99 vuotta. Karjalan tykistörykmentin perinnejouk-

Kevyen kranaatinheitinjoukkueen heitinryhmä tulitoiminnassa Loirinkankaalla.

ko-osaston Kenttätykistörykmentti 2:n komentaja majuri Gabriel af Forselles antoi ensimmäisen päiväkäskynsä Lappeenrannassa 3. päivä marraskuuta 1918. Tuolla päiväkäskyllä käskettiin ensimmäisen patteriston perustaminen, mistä alkoi Karjalan tykistörykmentin perinnejoukko-osastojen ja sitä kautta rykmentin historia suomalaisena tykistöjoukkona. 99. perinnepäivää vietettiin Vekarajärvellä 27.10. Perinnepäivän aluksi järjestettiin Karjalan tykistökillan syyskokous, jonka jälkeen juhlallisuuksia jatkettiin paraatikatselemuksella, seppeleenlaskulla sekä päiväjuhalla Wiipurisalissa. Päiväjuhlassa muistettiin vuoden kuluessa rykmentistä pois siirtyneitä ja palkittiin ansiotunutta henkilökuntaa. Tilaisuutta juhlisti Rakuunasoihtokunta.

Lopuksi

Joulukuussa rykmentistä kotutuvien varusmiesten tärkein koulutustapahtuma on Rovajärvellä 14.-23.11.2017 järjestettävä Maavoimien vaikuttamisharjoitus. Tätä kirjoitettaessa harjoitukseen on aikaa kolme viikkoa ja siihen

valmistautuminen on parhaillaan käynnissä. Tähänastisten näyttöjen perusteella tiedän, että koulutus on edennyt hyvin ja rykmentin tuottamat sodan ajan joukot tulevat saavuttamaan käsketyt suorituskykyvaatimukset. Tavoitteiden saavuttamissa edesauttaa myös Rovajärvellä suoritettava koulutustason mittaus, missä joukkojen suorituskyky arvioidaan ulkopuo-

listen mittajien toimesta. Mittauksesta saamme kattavan palautteen, jonka avulla kyetään tehostamaan viimeisten viikkojen koulutuksen huipennusta. Kaarti päälle - tykistö tukee!

AMOS-kranaatinheitinpanssariajoneuvo tulitoiminnassa.

Entinen ja nykyinen Rykmentin komentaja seppeleenlaskussa 31.8.2017. Everstiluutnantti Jukka Saarela ja everstiluutnantti Jussi Annala.

Ilmasuojelua - yhdessä

Hyvät Kilpi-lehden lukijat,

Ilmasuojelu on kaikkien joukkojen toimintaa osana aselaji- ja toimialakohtaisia perustaistelumenetelmiä.

Vuosi 2016 kului pitkälti omiin ilmatorjuntajoukkoihin sekä niiden taktisiin käyttöperiaatteisiin ja taisteluteknisiin ratkaisuihin perehtymisessä seurattani koulutuksen kehittymistä eri koulutustapahtumissa ja harjoituksissa. Sotaharjoitukset ovat olleet samalla oiva mahdollisuus keskustella henkilökunnan ja varusmiesten kanssa - asiasta ja sen vierestä. Maasto-olosuhteissa myös henkilöstöllä on helppo ja matala kynnyks lähestyä komentajaansa mistä aiheesta tahansa.

Vuoden 2017 aikana patteriston komentajan rooli on hieman muuttunut. Poikkeusolojen tehtävää on harjoiteltu aika ajoin aiemminkin, mutta tänä vuonna kaikkeen toimintaan on pyritty liittämään enintään tiiviimmän valmiusnäkökulmaa ja ns. ”luolamiestöiden” testaus. Toisena, prikaatin kaikkien joukkojen toimintaan liittyvänä koulutuksenseurantatehtävänä on ollut erityisesti ilmasuojelu. Nämä ovat olleet luonnollisesti pois oman joukon tarkastamiseen käytettävissä olleesta ajasta.

Harjoitushavaintojen perusteella voin todeta, että prikaatin joukkojen ilmasuojelulliset toimenpiteet ovat kehittyneet huomattavasti kiinteäksi osaksi joukkojen taistelua. Toki aina voi löytää parantamiskohteita yksittäisistä tapauksista, mutta kokonaisuutena toiminta hallitaan. Ilmasuojellisuuden osamisen voisi tiivistää pelkistetyksi: 1) Naamiointi on hieno asia sekä joukon materiaaliin kuuluvalla että luonnon materiaaleilla, mut-

Patteriston komentaja kouluttajineen tarkastamassa prikaatin joukkojen ilmatorjunta-, ilmasuojelu- ja omasuojailmatorjuntataitoja ”lintuperspektiivistä” 2017 syksyn yhteistoimintaharjoituksessa.

ta 2) rohkealla maastouttamisella katoat luonnonhelmaan ja 3) riittävällä hajauttamisella välttää muodostamasta liian herkullista maalialueita - niin paikallaan ollessa kuin asemanvaihdossa tai marssi- siirtymillä. Kun yhdistät edellisiin vielä ilmavalvontaselosteen kuuntelun ja ilmavalvontatason päivittämisen sekä molemminpuolisen yhteydenpidon ilmatorjuntajoukkojen kanssa, sinulla on perusteet oikea-aikaiseen ilmavaroitus- ja -hälytysjärjestelyyn sekä mahdolliseen omasuojailmatorjuntaan. Keskeisimpänä täydennyskoulutushaasteena on vielä naamiomateriaalin vs. ympäröivän luonnon käyttäytyminen syystalvisissa olosuhteissa, jolloin vaalea kuura tai pieni lumipeite saattaa kadota maasta ja puustosta päivän aikana, mutta iloisin jäinen, valkoinen hohde ei sulakaan kylmän naamioverkon päältä muodostaen tällöin nenälinamaisen, kulkim-

Teksti: Salpausselän ilmatorjuntapatteriston komentaja, everstiluutnantti Mikko Mustonen
Kuvat: Puolustusvoimat

kaan maaliipisteen.

Vuonna 2017 patteriston arkeen jalkautui valmius- ja koulutusorganisaatioon liittyvät tarkennetut tehtävät sekä lukuisat kertausharjoitukset. Lisäksi patteriston päivittäisistä ”perustaistelumenetelmistä” poikkeavat joukko- tuotantotehtävät 2/17-saapumisen osalta aiheuttivat ylimääräistä henkilöstöhallintoa yhteistoimintamenettelyineen ja tehtävään määräyksineen henkilöiden siirtyessä yksiköistä toiseen loppuvuodeksi. Tämä oli välttämätöntä, jotta kykenimme tuottamaan samanaikaisesti kaksi eri asejärjestelmäyksikköä: ITOPTRI(05) ja ITOPTRI(15). Ihan kaikkien eivät patteriston henkilöstö-, tila- ja materiaaliressurit riittäneet, joten johtoportaan joukkotuotannosta jouduttiin tinkimään, jotta kaikki muu saatiin toteutettua mahdollisimman laadukkaasti kokonaisuusurituskyvyn karsimattä.

Patteriston ”tupla”-aseyksikkö harjoittelemassa. Vasemmalla ITOPTRI(05):n ja oikealla ITOPTRI(15):n joukkoja tuliasemissaan.

Ensi vuonna palaamme jälleen perinteisempään tehtäväroolitukseen, jossa tuotamme ilmatorjuntapatteriston johtoportaan osia ja yhden asejärjestelmäyksikön kerrallaan. Yksi yksikkö jatkaa alipuseeri- ja kuljettajakoulutusta sekä 15.6.2017 lukien perustetun valmiusyksikön ilmatorjuntaosien koulutusta vastaavatyypisellä rytmityksellä myös lähitulevaisuudessa. Tämä muutos on vaatinut vastaavasti myös uusintakierroksen henkilöstöhallinnon ”hump-paa”.

Tätä kirjoitettaessa patteriston 90-vuotishistoriikkiprosessi on vielä täydessä vauhdissa. Toimitin lopullisen tekstiversion ja liudan kuvia taitto- ja painatusryhtyksen työstettäväksi 27.10.2017, tavoitteena saada kirja valmiina painoon vielä 2017 kuluessa. Tekstiin liittyvien kuvien valinnan yhteydessä patteriston leikekirja-arkistosta, diakokoelmista ja digitaalisesta taltiosta löytyi lukuisia helmiä, mutta valitettavasti kaikki kuvat eivät millään mahtuneet kirjaan. Toivotavasti tavoite saavutettiin kuitenkin ajoissa. Historiikki on tarkoitus julkaista patteriston 90-vuotishistoriikkivuosien yhteydessä Haminassa perjantaina 23.3.2017. Tullevaisuuden tavoitteena voisi olla leikekirjojen ja diojen saattaminen

mästi työtään tekevän patteriston henkilökunnan! Tämän artikkelin myötä kiitän lämpimästi myös kaikkia yhteistyökumppaneita ja sidosryhmiä, joiden kanssa olen päässyt työskentelemään komentajakaudellani. Siirryn haikain mielin seuraavaan virkatehtävään Puolustusvoimien palvelukeskuksen tiedonhallintapalveluyksikön johtajaksi vuoden vaihteessa. Toivotan seuraajalleni, everstiluutnantti Tero Koljoselle mitä parhainta onnea ja menestystä vaativassa mutta nautinnollisessa tehtävässä loistavan joukon komentajana!

I tried to run my battalion - and indeed loving it - as Mr. Maxwell Smart, the famous Agent 86 on TV series, used to say about his work!

KAARTI PÄÄLLE - YHDESSÄ VOIMA!

ITO15 puominostin.

Itä-Suomen viestipataljoonan komentajan vaihto

Hyvät Kilpi-lehden lukijat

Vastaanotin Itä-Suomen viestipataljoonan komentajan tehtävät everstiluutnantti Jari Seppälästä syyskuun alusta alkaen kiitollisena minulle osoitetusta luottamuksesta.

Minulla on ollut kunnia palvela aikoinaan tämän joukkoyksikön juurilla Keski-Suomen viestipataljoonassa. Edelleen nuoremman upseerin urani palvelin täällä Karjalan prikaatissa aina joukkueen kouluttajan tehtävästä pataljoonapuheen tehtävään ennen sotaväen jatkokursseja. Muistot lukemattomista öistä esikuntapanssariajoneuvon takateltassa ovatkin palautuneet syksyn aikana kirkkaana mieleeni. Henkilökohtaisesti paluu kotijoukko-osastoon upseerin ammattiin olennaisesti kuuluvan tehtäväkierron jälkeen on lämmittänyt mieltäni suuresti syksyn pimetessä. Tulen tehtävässäni vaalimaan joukkomme perinteitä ja arvoja sekä hyödyntämään

edeltäjäni ansiokasta työtä toimintamme edelleen kehittämisessä. Uuden johtamisjärjestelmän M18 käyttöönotto konkretisoituu myös Karjalan prikaatissa tulevana vuonna. Tämä tulee olemaan merkittävä muutos ja osin myös haaste oman toimintamme kehittämiselle. Itä-Suomen viestipataljoonan ammattitaitoinen ja motivoitunut henkilöstö on valmis tähän haasteeseen. Pataljoona vastaa jatkossakin prikaatin henkilöstölle suunnattujen täydennyskoulutustilaisuuksien toteuttamisesta. Samalla kun valmistaudumme uuteen, on kuitenkin pidettävä huoli myös vanhemmalla johtamisjärjestelmäkäytännöllä varustettujen joukkojen suoriutuskyvyistä. Olemmekin seu-

Teksti: Itä-Suomen viestipataljoonan komentaja, everstiluutnantti Janne Jokinen

Kuvat: Puolustusvoimat

raavat vuodet tilanteessa, jossa eri sukupolvien johtamisjärjestelmät on sovittava yhteen niin teknikan kuin taktiikan näkökulmasta. Tekemistä ja rajapintoja ratkaistaviksi riittää siis myös jatkossa.

Itä-Suomen viestipataljoona juhlisti perinnepäiväänsä

Itä-Suomen viestipataljoonan perinnepäivää vietettiin Karjalan prikaatissa Vekaranjärvellä 29.9.2017. Itä-Suomen viestipataljoonassa sotilaat arvostavat perinteitään. Olemme vahvasti sitoutuneet tavoitteisiimme täyttää tehtävämme, aivan kuten sotiemme aikainen perinnejoukkomme Viestipataljoona 15 aikoinaan vaikeissa olosuhteissa teki. Nämä teot toimivat

Itä-Suomen viestipataljoonan perinnepäivän ohimarssi.

esimerkkinämme sekä suunnan näyttäjinä ja velvoittavat meitä vahvasti edelleenkin toimimaan parhaan kykymme mukaisesti. Perinnepäivän vietto alkoi paraatikatselemuksella ja ohimarssilla varuskunnassa. Paraatijoukkoja komentasi pataljoonapuheeri kapteeni Mikko Keinänen. Paraatipuheessaan ISVP:n komentaja totesi, että lyhyessä ajassa on ollut erinomaisen hienoa havaita henkilökunnan ja varusmiesten positiivinen, tinnikäs ja motivoitunut asenne työ- ja koulutustehtävissä. Joukossa vallitsee positiivinen tekemisen meininki. Pataljoonassa on tehty erinomaista työtä jo vuosikaudia ja uuden komentajan on ollut helppo tarttua ruoriin. Paraatikatselemuksessa ylennettiin myös ansioituneita varusmiehiä. Varuskunnassa suoritettua ohimarssia oli vastaanottamassa pataljoonan komentajan seurassa lukuisa joukko kutsuvieraita. Päiväjuhla toteutettiin Kaartinin kirkossa. Musiikista vastasi Rakennusosastokunta tuttuun ammatitaitoiseen tyyliinsä. Karjalan prikaatin esikuntapäällikkö, eversti Sami-Antti Takamaa toi prikaatin johdon tervehdyksen tilaisuuteen. Juhlaesitelmän päiväjuhlassa piti ajankohtaan hyvin sopivasti Rei-

ma Kettunen / Bittium oy. Esitelmä oli mielenkiintoinen läpileikkaus sotilaskäyttöön suunnitellun kotimaisen johtamisjärjestelmän kehittämisestä. Sisältö ohjasi hyvin kuulijoiden ajatuksia kohti käyttöönotettavaa johtamisjärjestelmää M18. Perinteiseen tyyliin päiväjuhlassa palkittiin vuoden aikana ansioituneita kouluttajia ja julkistettiin Pro ISVP palkinnon saajaksi asentaja Jari Töyrylä Millog oy:ltä. Päiväjuhlan jälkeen juhla-avio nautti maittavat juhla-kahvit sotilaskodissa.

I-SVP:n henkilökunta puolisoineen kruunasi perinnepäivän vieton yhteisellä illanvietolla Kouvolan Upseerikerholla. Hyvähenkinen ja rento tilaisuus vahvisti edelleen pataljoonassa vallitsevaa hyvää yhteishenkeä. Ensi vuonna ISVP juhlii 20-vuotistaivaltaan osana Karjalan prikaatia viestiaselajin täyttäessä pyöreät 100 vuotta.

ISVP jatkaa työtään - kerralla kuntoon periaatteella.

Kaarti päälle!

Juhlaesitelmän pitäjä Reima Kettunen päiväjuhlassa.

Itä-Suomen viestipataljoonan komentajan vaihtotilaisuus. Uusi komentaja vastaanottaa pataljoonan perinnekilpin prikaatin apulaismomentajalta. Tehtävät luovuttanut everstiluutnantti Jari Seppälä kuvassa oikealla.

Kymen pioneeripataljoona - Juuret Koriolla, verso Vekaralla

Kymen pioneeripataljoona vietti 50-vuotisjuhlaansa Vekaranjärvellä perinnepäivän juhlassa. Juhlan yhteydessä julkistettiin pataljoonan historiategi. Perinteistään ammentava joukkoyksikkö on raivaamisen osaamiskeskus, joka kouluttaa ammattitaidolla joukkotuotantotehtävien mukaan vaihtuvia joukkotyyppejä varusmiehistä.

Juhlan tuntua

Kymen pioneeripataljoona aloitti toimintansa itsenäisenä joukko-osastona Koriolla 15.7.1967. Vuoteen 1994 Itsenäisenä joukko-osastona Koriolla toiminut pataljoona siirtyi osaksi Karjalan prikaatia Vekaranjärvelle. Pataljoonalle tuli siis täyteen pyöreät 50 vuotta. Juhlaa vietettiin perinnepäivän yhteydessä, jonka juhlaallisuudet olivat 28.7.2017 Vekaranjärvellä. Juhlaan kutsuttiin kutsuvieraita hieman tavanomaista perinnepäivää laajemmin ja myös kaikille pataljoonassa kautta aikain palvelulle esitettiin avoin kutsu Kouvolan alueen paikallislehdissä. Päivää olikin juhlistamassa pataljoonan henkilöstön lisäksi noin 70 henkilöä.

Juhlissa haluttiin esitellä pioneeripataljoonan nykyistä toimintaa. Perinteisiin kuuluvan paraatin ja päiväjuhlan lisäksi päivän ohjelmaan kuului toimintanäytös, kalustoesittely ja esitys Kymen pioneeripataljoona tehtävistä. Perinnepäivän tapahtumista kenties merkittävin oli kuitenkin pataljoonan historiategioksen julkaiseminen. Pataljoonan historiaa ei ollut aiemmin dokumentoitu. Pataljoonan edellinen komentaja, sotatieteen tohtori, everstiluutnantti Vesa Valtonen oli kuitenkin jo komentajakautenaan alkanut kokoamaan aineistoa kapteeni Timo Leppäsen ja kapteeni Juho Lemströmin tuella. Kovan loppukokoamisen tulokseksi teoksen ”Juuret Koriolla - verso

Vekaralla: Kymen pioneeripataljoona 50 vuotta” julkaisutilaisuus voitiin pitää siis perinnepäivän päiväjuhlan yhteydessä. Teos on tarkoitettu pataljoonan lahja- ja muistoesineeksi, mutta sitä voi myös ostaa Korian pioneerikillan kautta.

Paluu arkeen

Juhlan jälkeen Kymen pioneeripataljoona palasi varusmieskoulutuksen arkeen. Alokkaat vanhoivat valansa ja ylennettiin pioneereiksi. Syyskuussa erikoiskoulutuskaudella aloitettiin alueellisen pioneerikomppanian ja maavoimien raivaajakomppanian joukkojen joukkotuotanto 2. Pioneerikomppaniassa ja Raivaajakomppaniassa. Joukkotyypit ovat samat, joita jo kevään saapumisesta koulutettiin. Pataljoonan henkilökunnalla oli siis hyvä perusta koulutukselle ja menetelmiä voitiin edelleen kehittää. Esimerkiksi alueellisten joukkojen syvää suluttamista kes-

Teksti: Kymen pioneeripataljoonan komentaja, everstiluutnantti Tatu Mikkola
Kuvat: Puolustusvoimat

topäällystetielle on pystytty harjoittelemaan ELY-keskuksen kanssa sopien tienparannuskohteella Juvalla. Raivaajakomppania taas on toiminut tehtävyyppiensä mukaisesti erityisesti taajama-alueilla Kouvolassa ja Uusimaa-harjoituksessa pääkaupunkiseudulla. Aliupseerikursilla on valmistauduttu ensi vuonna tapahtuvaan joukkotuotantotyyppien muutokseen. Pioneerilinjalla oppilaita on koulutettu taistelupioneeritoimintaan eli on keskitytty hyökkäyksen kärsässä tehtävään liikkeenedistämiseen ja välittömästi taistelutoimintaa tukevaan suluttamiseen. Koulutuksessa on myös tutustuttu toimintaan panssarivaunujen kanssa. Raivaajalinja taas on tutustunut ilmavoimien toimintaympäristöön, että tulevat alikersantit osaavat keväällä johtaa miehiään raivaajajapio-

Suluttamista kestopäällystetiellä Juvalla.

neerikomppaniassa.

Kesän aikana Karjalan prikaatissa alkanut valmiusyksikkötoiminta on näkynyt myös Kymen pioneeripataljoonassa. Pataljoona kouluttaa yksikön pioneerijoukkueen. Valmiusyksikön koulutus on hakenut uomiaan ensimmäisen erän ollessa kyseessä. Yksikkö tarvitsee joka tapauksessa pioneerivoimaa ja pioneerijoukkue on ottanut paikkansa joukossa. Taistelupioneerit hyökkäävät tarvittaessa yhtenä taistelevana joukkueena sekä suojaavat muun yksikön taistelua suluttamalla tai edistävät liikettä raivaamalla.

Raivaamisen osaamiskeskusten syksy

Valtakunnallinen raivaamisen osaamiskeskus muodostuu koko Kymen pioneeripataljoonasta, mutta sen keskeiset osat ovat Raivaamisen erikoisosasto, Raivaamisen valmiussektori ja Raivaajakomppanian kurssiosasto. Raivaamisen osaamiskeskukseen kansainvälistä yhteistyötä vahvistettiin syyskuun aikana Naton EOD -osaamiskeskukseen (EOD COE) ja Ruotsin raivaamiskeskukseen (SWEDEC). EOD COE:ssa Slovakiassa käytiin heinäkuussa tutustumassa yhteistyömahdollisuuksiin ja marras-kuussa osallistuttiin siellä järjestettyyn raivaamisen toimintatapoja kehittävään työpajaan. SWEDEC:istä kävi syyskuussa delegaatio tutustumassa Kuopion aluerai-vaamisprojektiin. Samalla viimeisteltiin SWEDEC:in ja raivaamisen osaamiskeskukseen välinen yhteistyömuistio. Sen perusteella joulukuussa käytiin hakemassa Ruotsista SWEDEC:in analysoimaa tietoa räjähteistä ja vaarattomaksi tekemisestä.

Raivaamisen erikoisosaston toiminta on syksyn aikana keskittynyt kansainvälisiin harjoituksiin. Osasto osallistui Northern Challenge-harjoitukseen Islannissa ja RECCEX-harjoitukseen, joka tänä vuonna pidettiin Suomessa. Näissä

Kapteeni Kimmo Kulonen esittelee aluerai-vaamisjärjestelyjä Kuopiossa SWEDEC:n vieraille (komentaja Fredrik Peedu ja kurssisihteeri Carolina Blomdahl) ja KYM-PIONP:n komentajalle.

harjoituksissa ylläpidettiin kykyä lähettää osasto kriisinhallintatehtävään tarvittaessa. Harjoituksissa saadaan myös arvokasta oppia muiden maiden raivaamiskäytänteistä.

Raivaamisen valmiussektorin merkittävin työpanos syksyn aikana on siis jatkanut Karjalan prikaatin pioneeritoiminnan kehittämistä ja valtakunnallista raivaamisosaamisen parantamista. Keväällä valmistautaan muuttamaan joukkotuotantoa prikaatin muiden joukkojen muutoksen mukaisesti mekanisoidun yhtymän tukemiseen. Raivaajakoukkoissa toimintaympäristö taas muuttuu lentotukikohtapainotteiseksi, kun aloitetaan ilmavoimien raivaajapioneerikomppanioiden koulutus.

Keskeinen rooli sillä on ollut esimerkiksi varomääräys D6.3 ”räjähteiden raivaaminen”-päivityksessä.

Katse eteenpäin

50-vuotisjuhlasta toivuttuaan Kymen pioneeripataljoona on siis jatkanut Karjalan prikaatin pioneeritoiminnan kehittämistä ja valtakunnallista raivaamisosaamisen parantamista. Keväällä valmistautaan muuttamaan joukkotuotantoa prikaatin muiden joukkojen muutoksen mukaisesti mekanisoidun yhtymän tukemiseen. Raivaajakoukkoissa toimintaympäristö taas muuttuu lentotukikohtapainotteiseksi, kun aloitetaan ilmavoimien raivaajapioneerikomppanioiden koulutus.

Kymen pioneerit, aina valmiina tukemaan! KAARTI PÄÄLLE - ISKE HAKKU!

Raivaamisen erikoisosasto Northern Challenge-harjoituksessa Islannissa.

Karjalan huoltopataljoona - Siipipyörä tarkoittaa liikettä

Vuosi 2017 on jatkunut Karjalan huoltopataljoonan osalta työntäytteenä. Kesäkuussa reserviin siirtyi jälleen osaavia huollon taisteilijoita saapumiserien II/16 ja I/17 kotituessa. Heinäkuun saapumiserän II/17 koulutus on kiivaimmillaan mukaan lukien edellisessä saapumiserässä palveluksen aloittaneiden johtajien ja erikoistehtäviin koulutettavien pitkän palvelusajan taisteliloiden koulutus.

Pataljoona on tuottanut laadukkaat huollon palvelut Karjalan prikaatin tarpeisiin niin kuljetusten kuin materiaalinkin osalta. Myös valmiuteen liittyviä kokonaisuuksia on hiottu ja harjoiteltu. Saavutetut koulutustulokset ja huollon järjestelyistä saatu palaute ovat olleet korkealla tasolla. Voidaan todeta, että Karjalan huoltopataljoona ei ole maannut laakereillaan vaan mennyt määrätietoisesti eteenpäin pyrkien kehittämään toimintaansa edelleen pataljoonan moton: ”Siipipyörä tarkoittaa liikettä” hengen mukaisesti. Kiitos hyvistä tuloksista kuuluu ennen kaikkea pataljoonan erittäin motivoituneelle ja ammatitaitoiselle henkilökunnalle. Myös Karjalan huoltopataljoonassa varusmiespalvelustaan suorittavat nuoret miehet ja naiset ansaitsevat suuren kiitoksen, eri koulutustapahtumissa osoitettu henki ja yritys on ollut erinomaista!

Kohti mekanisoidujen joukkojen huollon koulutusta

1. Huoltokomppania kouluttaa huollon joukkotuotantoujoukkojen pääosat. Tulevaisuudessa keskitytään keväisin Panssarijääkäripataljoonan joukkoihin ja syksyisin Huoltopataljoonan osiin. Valmius ja sen kehittäminen on tietenkin painopisteenä yhdessä joukkotuotantovelvoitteiden toteuttamisen kanssa.

Valmius näkyy päivittäisessä koulutuksessa ja sen suunnittelussa

Huolto taistelussa.

yhä enemmän. Huollon eri osajia pyritään käyttämään tukena heidän erityistehtäviinsä liittyvien asioiden toteuttamisessa. Huollon tehtävien suorittamista tukee kehityshankkeiden tarjoama uusi ja suorituskykyinen kalusto. Myös joukkojen organisaatioita on päivitetty, joka tuo lisää käytettävyyttä ja taistelunkestävyyttä. Parantunut suorituskyky mahdollistaa entistä tehokkaamman huollon, joka on lähempänä tarvitsijaa.

Yhteistyö on voimaa - myös kenttähuollon osaamisen kehittämiseksi

2. Huoltokomppania kouluttaa varusmiehiä kenttähuollon sodanajan tehtäviin. Yksikön vastuulla on suunnitella ja toteuttaa huollon toimialojen miehistökurssit erikoiskoulutuskaudella, sekä aliupseerikurssien yhteiset ja toimialakohtaiset opinnot. Edellä mainittujen koulutusten lisäksi

Teksti: Karjalan huoltopataljoonan komentaja, everstiluutnantti Juha Ponto

Kuvat: Puolustusvoimat

kompaniassa koulutetaan pataljoonan sotilaskuljettajat C-, E- ja D-luokkiin, jotka siirretään kuljetajakoulutuksen jälkeen omiin yksiköihinsä sijoituksesta riippuen. Kaikkien kurssien toteutuksille on tunnusomaista että ne toteutetaan aktiivisessa yhteistoiminnassa eri yhteistoimintatahojen ja kumppaneiden kanssa. Varusmiesten eriytyvässä koulutuksessa harjoitusten ja oppituntien pitämisessä käytetään paljon yksikön ulkopuolisia toimijoita. Aktiivinen yhteydenpito muiden toimijoiden kanssa on elinehto yksikön toimivuuden kannalta.

Lopputuloksena yksiköstä valmistuu miehistökurssien osalta lääkintämiehiä, kunnossapidon asentajia, aseseppä, sotilaskeitäjiä sekä sotilaskuljettajia. Aliupseerikurssi puolestaan tuottaa lääkinnän, kunnossapidon, kuljetuksen sekä huoltopalvelun aliupseereita. Koulutetut taistelijat sijoitetaan tehtä-

Kuljetuskeskuksen toimistorakennus nousee.

vissään harjaantumista varten prikaatin omiin joukkoyksiköihin tai joukko-osastoihin, joille Karjalan huoltopataljoona kouluttaa huollon osajia.

Kuljetuskeskukselle uudet toimitilat

Karjalan prikaatin kuljetuskeskus tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi turvalliset, terveelliset ja tarkoituksenmukaiset toimitilat. Karjalan prikaatin nykyisen, vuonna 1969 valmistuneen kuljetuskeskuksen toimitiloja ei ole enää kannattavaa korjata toimitiloiksi. Kuljetuskeskuksen henkilöstöstä osa on siirtynyt nykyisistä tiloista tilapäiseen tilaelementtirakennukseen. Kuljetuskeskus toimii rakennustöiden ajan vielä kahdessa eri toimipisteessä. Toimistorakennuksen valmistuttua suunnitelman mukaan keväällä 2018, on kovasti odotettu muutto jälleen yhteen ajankohtainen. Erillään työskentely ei ole ollut välttämättä aina helppoa vaikka tehtäviä hoitavatkin alan ammattilaiset. Yhdessä saman katon alla on kuitenkin työskentelyä nykyisissä tiloissa.

Tilankäyttövaihtoehtojen laadun, kustannusten vertailu puolsi KUE:n henkilökunnan esittämää,

pääasiassa huonetoimistoon perustuva toimistorakennusta. Nyt rakennettavassa toimistorakennuksessa säilyy mahdollisuus asiakas-kohtaamiseen sekä rauhalliseen työympäristöön tarvittaessa. Tulevat tilat mahdollistavat keskeytyksettömän työskentelyn asiakasliikenteestä huolimatta. Kovasti odotetut uudet tilat antavat kuljetuskeskuksen henkilökunnalle uutta virtaa ja voimaa sekä positiivista sykettä.

Materiaalikeskus esimerkin näyttäjänä

Materiaalikeskuksen joukkue voitti syksyllä Prikaatin partiosuunnitelmastaruuskilpailussa henkilökunnan sarjan. Partion kokoonpano oli kapteeni Jari Vuorijärvi, ylikersantti Henri Nikunen, kersantti Juuso Lemola ja varastomies Esko Nevalainen. Talvipartiota odotellessa. Urheiluosaavutukset materiaalikeskuksen osalta eivät jää pelkästään partiokilpailuun, vaan myös sotilaiden jalkapallomestaruuden voittaneeseen joukkueeseen kuului ”makelaisia” kun varastomies Jussi Lanu oli huoltajana joukkueessa. Huolto toimi niin hyvin, että mestaruus tuli.

Materiaalikeskuksen varastoilla tehdään jatkuvaa kehittämistä työntekijöiden suhteen ja tästä oivana esimerkkinä asevaraston toimipiste 2:n tilojen muokkaaminen

käyttötarkoitukseen sopivammaksi. Ajatus lähti kersantti Toni Matilaisesta, joka kartoitti erilaisia mahdollisuuksia siitä, miten varastoa voisi kehittää työskentelyyn paremmin soveltuvaksi. Esitysten kautta toteutukseen ja nyt varasto tulee olemaan selkeämpi kokonaisuus ja tilat ovat hyötykäytössä huomattavan paljon paremmin kuin ennen. Tonin toiminta on hyvä esimerkki siitä, miten jokainen voi vaikuttaa omaan työöhnsä ja kehittää tiloja tai toimintoja, jotka sekä helpottavat, että tehostavat työskentelyä.

Toni Matilainen hyllyjen viimeistelyssä.

Etelä-Savon aluetoimisto

Etelä-Savon aluetoimisto on Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuonna ollut esillä monissa maanpuolustustapahtumissa maakunnan alueella. Puolustusvoimien lippujuhlapäivänä 4.6.2017 aluetoimisto järjesti Suomen marsalkka Mannerheimin 150 syntymäpäivän seppeleenlaskutilaisuuden Mikkelin torilla. Puolustusvoimien Suomi 100 -juhlakiertueen konsertti järjestettiin Mikkelissä Vanhan kasarmialueen tykkipuistossa 10.6.2017. Aluetoimisto järjesti maanpuolustusjuhlan Juvalla 12.8.2017 osana Juvan kunnan 575-vuotisjuhlallisuuksia. Näillä tilaisuuksilla tavoitettiin yhteensä tuhatpäinen yleisö.

Kuluneen vuoden aikana aluetoimiston järjestämissä kertaus- ja vapaaehtoisissa harjoituksissa sekä Maanpuolustuskoulutusyhdistykseltä tilatuissa koulutuksissa on koulutettu noin 700 reserviläistä. Paikallispataljoonaan sijoitetut reserviläiset ovat harjoitelleet sodan ajan tehtäviään KYMI 1/17- ja KYMI 2/17 -paikallispuolustusharjoituksissa. Harjoituksissa olemme saaneet suunnitellusti vietyä eteenpäin paikallispataljoonan valmiutta. Reserviläisten palaute harjoituksista on ollut erittäin positiivista, mikä osoittaa harjoituskonseptin olevan toimiva.

Uutena asiana aloitettiin kuluvana vuonna paikallispataljoonan viestintä- ja mediaseurantaryhmän kouluttaminen. Olemme onnistuneet sijoittamaan esikunnan kokoonpanoon media-alan ammattilaisia näihin tehtäviin. Kokemukset ovat olleet erittäin positiivisia ja tarve on ollut ilmeinen. Viestintä- ja mediaseurantaryhmän sisällyttäminen paikallispataljoonan kokoonpanoon on herättänyt kiinnostusta myös yhteistyökumppaneissamme viranomaisyhteistyön merkeissä. Tältä osin yhteistoimintaa tulemme kehittämään jatkossa.

Aluetoimisto toteuttaa kutsunnat Etelä-Savon maakunnassa perinteiseen tapaan elo-joulukuussa. Kutsunnat aloitettiin juhlallisella lipunnostolla Joroisissa 17. elo-

Kutsunnat Kangasniemellä.

kuuta. Viimeinen kutsuntatilaisuus järjestetään Mikkelin Karkialammella 15. joulukuuta. Kutsunnalaisia miehiä on Etelä-Savossa tänä vuonna noin 830. Kutsuntatilaisuuksia järjestetään kaiken kaikkiaan 23 yhdellätoista paikkakunnalla.

Kutsunnat ovat miespuolisten kansalaisten ensimmäinen kosketus asevelvollisuuteen, joka kestää aina 60 ikävuoteen saakka. Samalla se on viimeisiä tilaisuuksia kunnissa saada kosketus koko ikäluokan miespuolisiin nuoriinsa ennen kuin he lähtevät opiskelemaan ja työelämän palvelukseen. Kutsuntatilaisuuksissa ovat kuntien etsivän nuorisotyön ja liikuntatoimen edustajat olleet keskeisesti mukana motivoimassa ja kannustamassa nuoriaan liikuntaharrastuksen ja elämänhallinnan alueilla. Pidämme tätä yhteistoimintaa tärkeänä. Syksyn kääntyessä kohti talvea ja

Teksti: Etelä-Savon aluetoimiston päälikkö, eversti Jyrki Niukkanen

Kuvat: Puolustusvoimat

Karjalan prikaatin apulaismomentaja ja Etelä-Savon aluetoimiston päälikkö tapasivat Juvan alueen veteraaneja.

Kaakkois-Suomen aluetoimisto

Aluetoimistossa vuosi 2017 ja samalla Suomi 100 vuotta juhluvuosi on ollut työntäyteinen monine tapahtumineen, viimeimpänä 25.10. järjestetty Tuntematon sotilas kutsuvierasnäytös yhdessä Kouvolan kaupungin, Kymenlaakson liiton ja Valtioneuvoston kanslian kanssa Kouvolassa KINO123:ssa. Paikalla oli 225 henkilöä, joiden joukossa 20 veteraania ja 17 Karjalan prikaatin varusmiestä.

Kaakkois-Suomen aluetoimiston alueella kutsunnat aloitettiin 22.8. Taipalsaaressa. Etelä-Karjalan osalta kutsunnat päättyivät Lappeenrannassa 29.9. Tätä kirjoitusta kirjoitettaessa kutsunnat ovat käynnissä Kymenlaaksossa päättyen 15.12. Kaikilla paikkakunnilla kutsuntatyötä tekevät ovat voineet tuntea olevansa lämpimästi tervetulleita. Kuntien, poliisin, kirkon tuki ja osallistuminen kutsuntatilaisuuksiin ovat käytännön osoitus yleisen asevelvollisuuden nauttimasta laajasta tuesta sekä korkeasta maanpuolustustahdosta. Veteraanien osallistuminen tilaisuuksiin tuo niihin aivan oman, perinteitä välittävän viestin ja tunnelman. Yläasteiden 9. luokkalaissille suunnattu ”Intti tutuksi” -hanke jatkuu. 11.8. Kouvolassa oli Suomi 100 kesäkiertueen tapahtumaan liittyen neljä Kouvolan yläastetta toimintapäivässään ensimmäisellä syyslukukauden kouluviikollaan Kasarmimäen Paraatikentällä. Nyt olivat vuorossa 2002 syntyneet ysi-luokkalaiset opettajineen. Tilaisuus kalustonäyttelyineen ja toimintaroi- neen onnistui erinomaisesti.

Suomi 100 kesäkiertueen vauhdissa Puolustusvoimien varusmiessoitokunnan Show Band Kouvolan Kasarmimäen Rykmentinpuistossa 11.8.

Teksti: Kaakkois-Suomen aluetoimiston päälikkö, everstiluutnantti Saku Muona

Kuvat: Puolustusvoimat

Tuntemattoman sotilaan kutsuvierasnäytöksessä 25.10. kohtasivat veteraanit ja Karjalan prikaatin varusmiehet.

Tästä suuri kiitos kuuluu reippaille Karjalan prikaatin varusmiehille ja Kymenlaakson Reserviupseeri- ja Reserviläispiirien aktiivisille tekijöille, Karjalan prikaatin henkilökunnalle ja Kouvolan kaupungille. Karjalan prikaati järjesti yhdessä Kouvolan kaupungin kanssa Suomi 100 kesäkiertueen konsertin 11.8. Kouvolan Kasarmimäen Rykmentinpuistossa, mihin liittyi Paraatikentällä kalustonäyttely ja toimintäytökset. Nämä kokosivat paikalle noin 3 000 ihmistä nauttimaan helteisen lämpimän päivän tarjonnasta, josta vastasivat mm Rakuunasoitokunnan Big Band solistinaan Sakari Kuosma-

nen ja Puolustusvoimien varusmiessoitokunnan Show Band. Luonnonvoimatkin olivat tapahtuman tukena, sillä seuraavana päivänä Kasarmimäkeä riepotteli syksyä enteillyt myrsky. Valmiutta kehitettiin 18.-22.9. Haminassa Maasotakoulun tiloissa järjestetyllä Etelä-Suomen CXXVII alueellisella maanpuolustuskurssilla. Kurssille osallistui kaikkiaan yli 70 henkilöä kurssilaisena tai opetuksen järjestäjänä sekä luennoitsijoina. Kurssin toteutti Etelä-Suomen aluehallintovirasto yhteistoiminnassa Karjalan prikaatin kanssa. Myös paikallispuolustusta kehitetään valmius edellä. Reserviläisten sitoutuminen harjoituksiimme on korkealla tasolla, kuten heidän osaamisensakin, joka tänä vuonna on kehittynyt useiden harjoitusten kautta.

Kaakkois-Suomen aluetoimisto toivottaa kaikille Kilven lukijoille oikein hyvää Suomen 100-vuotisjuhlavuotta ja Karjalan prikaatin 60-vuotisjuhlavuotta sekä menestyä ensi vuoden Puolustusvoimien 100-vuotisjuhlavuodelle!

Sotilasvala- ja -vakuutuspäivä happirikkaassa sotilaankelissä Vekaranjärvellä

Juhlapäivän ohjelma alkoi seppeleen laskulla Valkealan kirkonkylän sankarihaudalle 4.8.2017. Alokkaat Antti Pilvinieniemi ja Elias Viltla pääsivät toimittamaan tätä tärkeää elettä.

Teksti: Päivi Visuri

Kuvat: Puolustusvoimat

Aamupäivällä jo varhain vieraita alkoi saapua läheltä ja kaukaa, lähes 8 000 päivän mittaan. Yleisö sai tutustua maavoimien kalustoon ja varusteisiin Kaartinaukiolla ennen päivän juhlallisuuksia.

Juhlapäivänä 1887 alokasta antoi sotilasvakuutuksen tai vannoi sotilasvalan. Heistä 42 oli naisia. Karjalan prikaatin komentaja, prikaatikenraali Pasi Välimäki tarkasti valaparaattijoukot apulauskomentajan kanssa. Paraattia komensi Karjalan prikaatin apulauskomentaja, eversti Pertti Kuokkanen.

Prikaatin komentajan tervehdyspuhe sisälsi niin kiitosta kotijoukoille kuin kannustusta edessä oleville joukoillensa happirikkaan ja sotilaan ilman vallitessa, kuten hän säätilaa kuvaili. -Suomen puolustaminen on jokaisen suomalaisen asia. Yleinen asevelvollisuus ja naisten vapaaehtoinen palvelus on sotilaallisen maanpuolustuksemme vahva perusta. Olemme toimineet viisaasti ylläpitäessämme asevelvollisuuden ja puolustuksen perusrakenteen. Satavuotiaan Suomen puolustus on vankalla pohjalla ja maanpuolustustahto on korkea, sanoi prikaatikenraali Välimäki. -Kehitämme varusmiespalvelusta ja sen sisältöä jatkuvasti. Näitä nuoria sotilaita koulutetaan perinteisten taistelu- ja ampumaharjoitusten lisäksi luokissa ja maastossa virtuaali- ja simulaattorijärjestelmillä. Koulutuksesta saadaan näin tehokkaampaa, kun saamme koulutustapahtumiin lisää toistoja, tarkkuutta ja palautetta, jatkoi Välimäki.

Etelä-Karjalan Rautjärveltä kotoisin oleva ja eräs menestyneimpiä suomalaisia urheilijoita, Marja-Liisa Kirvesniemi toimi valakaavan esilukijana. Perinteisen tavan mukaan esilukija on kansalainen, jonka elämäntyö ja maine toimivat esimerkkinä suomalaisesta vastuunkantajasta.

Vuoden Kaartilainen Tuomas Miromäki

Kaartilaisella on Kaarti päälle -henkeä ja tahtoa. Hän on sitoutunut ja osoittanut päätöksensä, ratkaisujensa ja valintojensa sekä toimintansa perustuvan Puolustusvoimien ja Karjalan prikaatin arvope- rustaan. Kaartilainen on osoittanut erinomaista suorituskykyä. ”Kaarti päälle”

Teksti: Päivi Visuri
Kuvat: Puolustusvoimat

- Luonteeni taitaa olla vähän sel- lainen että kaikki asiat pitää mennä iloisuuden kautta. Muuten työteh- tävät ja muu toiminta ei vaan onnis- tu. Välillä joutuu hammasta purren tekemään tehtäviä, mutta lopuksi kaikki pitää kääntää hyväksi, ku- vaa itseään vääpeli Tuomas Ant- ti Juhani Miromäki Itä-Suomen viestipataljoonan esikuntakomp- paniasta. Vuoden Kaartilaiseksi valittu Miromäki on työskennellyt Karjalan prikaatissa kolmesta vuotta. Palvelushistoria sisältää kaikki viestipataljoonan yksiköt.

- Karjalan prikaatissa työskentely on erittäin mielekästä. Harjoitusalueet löytyvät vierestä ja se helpottaa todella paljon kouluttamista. Tääl- lä vallitsee myös hyvä me-henki henkilöstön keskuudessa. Prikaa- tissamme on helppo lähestyä esi- miehiä eri tasoilla, vaikka esitet- tävä asia ei olisikaan aina helppo. Myös joukkoyksiköiden välinen yhteistyö on kehittynyt valtavasti. Karjalan prikaati on kehittyvä joukko-osasto. Uutta kalustoa tu- lee joukkojen käyttöön koko ajan ja sen myötä henkilökunnan osaa- minen on laajentunut valtavasti, kertoo Miromäki prikaatin hyvistä puolista. Hän toivoisi oppivansa lisää muiden aselajien toiminnasta, vaikka vuosien myötä yhteistyötä on jo ollutkin.

- Kolmen sadan taistelijan perusyk- sikköissä työ on todella vaihtelevaa joka päivä; nuorempien koulut- tajien ohjaamista, liikuntaa lou- nastauolla, varusmiesten asioiden selvittelyä, palaveria päällikön kanssa, sähköpostin lukemista, va-

rusmieslomien syöttämistä järjes- telmään ja niin edelleen, luettelee Miromäki.

Vapaa-aikaa vääpeli Miromä- ki viettää laajalla skaalalla. En- sisijaisiin harrastuksiin kuuluu ehdottomasti metsästys kaikissa

muodoissa, kalastuskin välillä. Li- säksi vapaapalokunta ja monenlai- nen yhdistystoiminta huolehtivat työajan ulkopuolisesta ajankäytös- tä liikuntaa unohtamatta.

Karjalan prikaati sotilaiden jalkapallon Suomen mestari

Karjalan prikaati voitti rankkarikisalla jalkapallon sotilasmesta- ruuden. Jalkapallon Sotilas SM 2017 -turnaus käytiin Kajaanissa 14.-18. elokuuta Kainuun prikaatin isännöimänä. Turnaukseen osallistui yhdeksän joukkuetta.

Teksti: Päivi Visuri
Kuvat: Puolustusvoimat

Finaaliottelussa oli vastassa Uu- denmaan prikaati, joka varsinaisen peliajan viime minuutilla tasoitti ottelun 1-1:een. Jatkoajalla ei mes- tareita saatu vielä selvitettyä, joten mestaruus ratkesi rangaistuspotku- kisassa. Lopputulos oli Karjalan prikaati - Uudenmaan prikaati 3-2. Pronssia otti isäntäjoukkue Kai- nuun prikaati voittamalla Panssa- riprikaatin luvuin 0-6. Turnauksen Fair Play -palkinto luovutettiin Panssariprikaatille. Parhaana pe- laajana palkittiin Kainuun prikaatin Jordi Lahnalakso, parhaana maalivahtina Karjalan prikaatin Lauri Jylhä ja parhaana maalintekijä Po- rin prikaatin Juho Salminen kah- deksalla maalilla.

Varusmiestoimikunta valmistautuu muuttoon

Toimikaudella 2/17 on valmistauduttu siirtymään väistötiloihin. Sotilaskotirakennuksessa, jossa Varusmiestoimikuntakin toimii, on alkamassa mittava remontti. Vaikka remontti ei alakaan vielä meidän toimikaudellamme, on valmistelut aloitettava hyvissä ajoin. Valkealan Sotilaskotiyhdistykselle, joka on suurin tukijamme, olemme esittäneet hankittavaksi esimerkiksi koteleita soittimille. Niillä turvataan remontin aikainen säilytys.

Olemme hankineet myös Kaartinkinoon elokuvalisenssin, jotta M&M Viihdepalvelun elokuvien esittäminen varusmiehille on mahdollista. Elokuvailtoja on järjestettykin jo kaudellamme. Olemme saaneet kaudellamme huomattavan lahjoituksen Tuusulan Sotilaskotiyhdistykseltä. Tällä lahjoituksella paransimme frisbeegolfrataa, ulkoliikuntapaikkoja sekä hankimme urheilukentälle leuanvetotankoja. Lisäksi Urlussäätiön avustuksella rakennettiin kisamonttuun voimailupaikka.

Varusmiestoimikunnan toimihenkilöt vaihtuvat joulukuun alussa ja heidän perehdytyksensä on käynnissä. Seuraavan toimikunnan toimintaan tulee vaikuttamaan sotilaskotiremontin aiheuttamat toimitilamuutokset. Toivomme

Kuvassa tuore voimailupaikka kisamontussa.

kuitenkin, että kehitys jatkuu. Varusmiestoimikunta pyrkii yhä tiiviimpään yhteistyöhön varusmiesten ja henkilökunnan kanssa.

Teksti: Karjalan prikaatin varusmiestoimikunnan some-agentti alikersantti Lauri Aho
Kuvat: Puolustusvoimat

Bändikämppä.

Tuntematon sotilas - ★★★★★

Tuntematon sotilas on suomalainen legenda niin kirjana kuin elokuvanakin. Uudelleen filmatisointi on haaste kenelle tahansa elokuvamaailman ihmiselle ja ohjaaja Aku Louhimies otti tämän haasteen rohkeasti vastaan. Tässä vaiheessa arviotani täytyy jo sanoa, että Louhimies yhdessä elokuvan käsikirjoittajan Jari Rantalan kanssa onnistui käsikirjoituksessa erinomaisesti.

Elokuvassa keskitytään aikaisempia versioita enemmän henkilöihin ja siihen mitä tapahtui sodan aikana kotiloissa. Elokuvan kiinnostava kiinnekohta henkilöistä on alikersantti Rokka, jota näyttää Eero Aho. Aho onnistuu roolissaan täydellisesti ja hänestä suorastaan huokuu rokkamainen olemus. Uutena elementtinä tuodaan esille kotioliot sodan aikana. Vaikka Rokan vaimon, Lyytin (näyttelijä Paula Vesala) osuudet elokuvassa jäävät melko pieniksi, osuvat ne silti täydellisesti elokuvan kokonaisuuteen. Myös vänrikki Kariluodon (näyttelijä Johannes Holopainen) kotioliot pääsevät elokuvassa esille. Kariluodon kotioliot kuvataan kaupunkiin ja tämä luo hienon elementin elokuvaan, kun kotioliota kuvataan niin maaseudun kuin kaupungin näkökulmasta. Näyttelijäkaarti elokuvassa on varsin tunnettu. Vänrikki Koskelaa näyttää Jussi Vatanen, Hietasta Aku Hirviniemi, Lammia Samu-

Vääpeli Marko Virtanen ja "Rokka", näyttelijä Eero Aho.

li Vauramo, Sutta Arttu Kapulainen, Vanhalaa Hannes Suominen ja niin edelleen, vain muutaman mainitakseni onnistuneesta näyttelijäkaartista. Hirviniemi onnistuu saamaan esille Hietasen veikeän ja leppoisan puolen, mutta myös sen vakavan puolen, joka Hietasesta

Arvio: Vääpeli Marko Virtanen

Kuvat: Puolustusvoimat

löytyy kiivaimpien taisteluiden keskellä. Vänrikki Koskela alias Jussi Vatanen on allekirjoittaneen mielestä paras Koskela mitä näissä versioissa on nähty. Yhden henkilön haluan kuitenkin nostaa vielä esille ja hän on sotamies Vanhala. Vanhalan letkeät ja lennokkaat jutut sekä veikeä hymy sopivat Hannes Suomiselle kuin nenä päähän. Yhteenvetona totean, että roolivaunnat ovat onnistuneet erinomaisesti elokuvassa.

Tuntematon sotilas on uudistunut, mutta silti kunnioittaa perinteitä. Elokuva on tehty ammattitaitoisesti ja nykytekniikka tuo uuden ulottuvuuden elokuvaan. Vakavaan aiheeseen on saatu upotettua myös huumoria ja tämä toimii elokuvassa erinomaisesti. Suosittelen elokuvan katsomista kaikille! Annan elokuvulle täydet viisi tähteä.

Ohjaaja Aku Louhimies näyttelijöiden keskellä.

Makean toiminnan kurssi on hyvä väylä sotilaskotitoimintaan

Sotilaskoti kuuluu oleellisena osana niin varusmiehen arkeen kuin reserviläisen kertausharjoitukseen. Sotilaskotisisarien luoma iloisen ja välitön ilmapiiri välittyi myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) vapaaehtoisen Kymijoki 2017 -harjoituksen tukikursseina 1.–3.9.2017 järjestetyn Makean toiminnan joukot kodissa ja maastossa -kurssilaisista.

Teksti: Mari Ukkonen

Kuvat: Puolustusvoimat/Karo Holmberg

Kurssin tavoitteena oli, että osallistujat tuntevat millaisia tehtäviä kanttiinijoukkueessa on tarjolla ja mitä muita mahdollisuuksia sotilaskotitoiminta tarjoaa. Viikonloppu mittaisen kurssin painopiste oli liikkuvassa sotilaskotitoiminnassa, jonka valmiuksia kurssin harjoitukset nostivat. Kurssilaisia kannustettiin myös sitoutumaan sotilaskotipiiriin poikkeusolojen toimintaan.

Käytännön harjoittelussa kurssilaiset saivat pikakuvauksen maastomyynnistä ja sen tuomista tehtävistä niin liikkuvan sotilaskotitoiminnan kuin poikkeusolotoiminnan näkökulmasta. Kurssilaiset palvelivat myös Kymijoki 2017 -harjoituksen taistelevia joukkoja sotilaskotiautosta käsin.

Pitkät harjoitukset ovat vaativimpia niin Puolustusvoimien joukoille kuin Sotilaskodille. Yhä enemmän tarvitaan liikkuvaa toimintaa - Sotilaskoti menee siis sinne, missä asiakkaat ovat, MPK:n Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiiriin päällikkö Hannu Hyppönen arvioi kurssilla vieraillessaan.

Makean toiminnan joukot kodissa ja maastossa -kurssi on suunnattu sotilaskotisisarille ja sotilaskotitoiminnasta kiinnostuneille. Kou-

Makean toiminnan joukot keräsivät poikkeuksellisen suuren määrän kurssilaisia syyskuiseksi viikonlopuksi Vekaranjärvelle Kymijoki 2017 -harjoitukseen.

volan Vekaranjärvellä, Karjalan prikaatin harjoitusalueella järjestetyille kurssille osallistui syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna 15 kurssilaisista ja neljä kouluttajaa. Osa kurssilaisista on ollut toiminnassa mukana pari vuotta, osalla kokemusta on kertynyt jo kymmeniä vuosia, mutta kaikkia yhdistää halu kehittää omia valmiuksia erityisesti maastossa toimimisessa.

- Kurssi on erinomainen mahdollisuus tutustua ja lähteä mukaan sotilaskotitoimintaan, kurssilaiset tiivistävät kuin yhdestä suusta.

Paljon muutakin kuin vain kahvia ja munkkeja

- Sotilaskotiyhdistyksillä on yleensä toiminnaltaan tunnetuimman tarjoilujaoksen lisäksi myös omat jaokset liikkuvalla sotilaskodille sekä kirjasto-, askartelu-, perinne- ja hengelliselle toiminnalle. Sotilaskotisisaret ovat läsnä ja kuuntelevat niin ilot kuin surut - olemme varusmiehiä ja reserviläisiä varten, mutta joskus tuntuu, että ”pojat” arvostavat meitä liikaakin, kurssilaiset naureskelivat.

Jokaisessa kiinteässä sotilaskodissa on palkattua henkilökuntaa, jonka lisäksi on vapaaehtoisia sotilaskotisisaria. Toiminnassa on nykyään myös miehiä. Kaikilla sotilaskotiyhdistyksillä ei ole enää omaa kotivaruskuntaa ja -sotilaskotia, mutta yhteistyö eri yhdistysten välillä on tiivistä ja päivystysvuoroja tehdään yhdessä.

- Parasta sotilaskotitoiminnassa on tyytyväiset asiakkaat ja sotilaskotisisarten keskuudessa vallitseva hyvä henki. Kaikenikäisiä tarvitaan toimintaan ja jokainen tekee sen, minkä omalta elämäntilanteeltaan pystyy. Sotilaskotitoiminta on harrastuksena halpa ja se vie helposti mukaansa, kurssilaiset vaikoivat.

Nuoretkin mukana toiminnassa

Ensi vuonna 100 vuotta täyttävän Sotilaskotiliiton toimintaan tulee uusia vapaaehtoisia sotilaskotisisaria usein eläköitymisen myötä, mutta esimerkiksi MPK:n järjestämän Lukiolaisen turvakurssin kautta toimintaan tulee myös nuoria. Opinnot ja perheen perustamisen tuovat usein toimintaan katkon, mutta useat palaavat toimintaan vielä myöhemmin uudelleen.

- Sisarista tulee kavereita ja vapaa-aikaakin vietetään yhdessä muun muassa sisariltojen, saunailtojen ja virkistysmatkojen muodossa. Nuoriakin tulee toimintaan, mutta enemmänkin mahtuisi. Kesätyöpaikka on myös hyvä rekrytointikeino meille, kurssinjohtaja

Margetta Ala-Krekola iloitsi.

Makean toiminnan joukot kodissa ja maastossa -kurssi on osa MPK:n ja Sotilaskotiliiton laatimaa poikkeusolo-organisaation koulutusohjelmaa, joka päivitettiin vuonna 2015. Koulutusohjelman kouluttajat ovat osaavia ja ammattitaitoisia Sotilaskotijärjestöjen omia toimijoita, jotka ovat käyneet MPK:n kouluttajakoulutuksen.

Kurssi löytyy MPK:n koulutuskalenterista ja sille voi ilmoittautua kaikki sotilaskotitoiminnasta kiinnostuneet. Kurssia järjestetään eri puolilla Suomea. Kymijoki 2017 -harjoituksen tukikurssin järjesti 1. sotilaskotipiiri, jonka alueella toimii kaksi sotilaskotiyksikköä: Vekaran sotilaskotiyksikkö ja Uusimaan sotilaskotiyksikkö.

Sinisellä Saimaalla seilattiin...

Valkealan sotilaskotisisarten kesäretki suuntautui tänä kesänä kohti Lappeenrantaa. Aamun alkajaisiksi vierailtiin Leirinmäen sotilaskodissa Lappeenrannan sotilaskotiyhdistyksen vieraana. Paikalliset sode-herkut Telamiina-munkit ja broileripiiras maistuivat vieraille yhtä herkullisilta kuin varusmiehilläkin.

Teksti: Valkealan Sotilaskotiyhdistyksen tiedottaja Margetta Ala-Krekola

Kuva: Ilkka Hokkanen

Tämän hetken haasteita Lappeenrannan sotilaskotiyhdistyksellä on muun muassa Rakuunamäen myyntipisteen sulkeminen. Olisi ollut mielenkiintoista kuulla muitakin yhdistyksen kuulumisia, mutta kiire Linnoituksen myymälöihin valittavasti ajoi edelle.

Kesäretkelle osallistui viisi (rohkeaa) miestä sekä varusmieskujettaja ja loput 52:sta olivat sotilaskotisisaria. Naisvaltainen joukko löysi hypisteltävää ja ostettavaakin Linnoituksen myymälöistä ja sataman torilta kotiin viemisiksi. Kaupunki näytti todella vilkkaalta karjalaiskaupungilta kesäatapahtumien keräessä ihmiset ulos kodeistaan. Tunnelma ranta-alueella oli leppoisaa ja tuulinen.

Päämäärä kesäretkellä oli risteily Saimaalla Margaretta -aluksella. Kolmikerroksisesta laivasta jokai-

Yhteiskuva matkan päätteeksi otettiin laivan kannelta kohti matkalaisia.

Historian havinaa ja nykypäivän siivousta

Karjalan prikaatissa Vekaranjärvellä on noin 80 000 m² siivottavaa pinta-alaa, josta reilu 15 000 m² on Puolustushallinnon rakennuslaitoksen siivoojilla. Valtakunnallisessa siivouskilpailutuksessa palveluntuottajaksi valikoitui 1.11.2017 alkaen seuraavaksi viideksi vuodeksi ISS palvelut Oy, jolla on ulkoistettut kohteet muun muassa kasarmit.

1970-luvulla Karjalan prikaatissa oli varusmiehiä noin 800 ja heillä oli tupien päivittäiset ylläpitosiivoukset 3 kertaa päivässä. Vettä käytettiin säästelemättä ja jalkareiteillä vedettiin lattiat pesuaineena saippua. Lisäksi varusmiehillä oli käytössä niin sanottu "Mersu" jolla kiillotettiin lattioita. Mersu oli huovan päälle ylösalaisin laitettu sotilasjakkara jonka päällä istui kasarmien painavin varusmies. Lattioiden kiilto oli varusmiehille kunnia-asia. Niinpä vahaa kului kanisterikaupalla eikä entisiä vahoja poisteltu vaan päälle vedettiin aina uusi kerros.

1980-luvulla työnsä aloittanut siivooja Erja Okoye totesikin kasarmien olleen melkoisessa kunnossa varusmiesten siivousten jäljiltä. "Me siivoojat teimme perusteellisemmat siivoukset ja niinpä peruspesuissa tarvittiin jopa raappaa vahausten poistoon". Myös siivoojien opiskelua tuettiin kaikella tavalla joten Erjakin suoritti laitos-siivoojan tutkinnon. Opiskelu oli omatoimista ja kirjat täytyi hankkia itse, mutta työnantaja korvasi kulut suoritetuista tenteistä. Lisäksi oli myös paljon erilaisia työnantajan järjestämiä iltakursseja.

1990-luvulla työnsä aloittaneet Leena Lantta ja Sari Pirinen saivat jo uudempaa siivouskalustoa käyttöönsä. Uusien laitteiden myötä vedenkulutus vähentyi ja siirryttiin valmiisiin pesuaineliukuksiin. Siivousala kehittyi paljon 90-luvulla.

Mikrokuitupyyhkeet ja ylläpitosiivouksessa käytetyt siivouskoneet lisääntyivät. Laitospyykkikoneita alettiin käyttää järjestelmällisesti siivouspyykin pesussa. Siivouskoneet kehittyivät jatkuvasti. Nykyiset akkukoneet ovat syrjäyttäneet vanhat johdolliset laitteet ja niitä on hankittu kaikkiin työpisteisiin, joten siirtyminen paikasta toiseen on joustavaa.

2000-luvun taitteessa siivoojia oli Karjalan prikaatissa 20. Nykyisin heitä on 3 ja lisäksi kesäisin kesä-apulaisia. Tupien ylläpitosiivous on aina kuulunut varusmiehille. Palkatut siivoojat siivoavat kasarmien yleiset tilat kerran viikossa ja rakennuksien perussiivoukset. Sekä Leena, Sari, että Erja näkevät työssään paljon hyvää ja yhteishenki on loistava. He ovat työnantajansa sekä esimieheensä Taina Halmee-seen tyytyväisiä. "Taina luottaa meihin ja antaa arvostuksen myös kuulua, totesivat naiset.

Karjalan prikaatin siivoojille puh-siivoojan tutkinnon. Opiskelu oli omatoimista ja kirjat täytyi hankkia itse, mutta työnantaja korvasi kulut suoritetuista tenteistä. Lisäksi oli myös paljon erilaisia työnantajan järjestämiä iltakursseja.

1990-luvulla työnsä aloittaneet Leena Lantta ja Sari Pirinen saivat jo uudempaa siivouskalustoa käyttöönsä. Uusien laitteiden myötä vedenkulutus vähentyi ja siirryttiin valmiisiin pesuaineliukuksiin. Siivousala kehittyi paljon 90-luvulla.

Teksti: Eila Kylliäinen

Kuvat: Eila Kylliäinen

osaamisen kehittäminen sekä PH-RAKL:n siivoojien tukeminen ja työhyvinvoinnin lisääminen ovat lähellä Tainan Halmeen sydäntä. Tainan oma ura PHRAKL:lla harjoittelijana alkoi vuonna 1988 ja vuonna 2002 työsuhte vakinaistui. Lisää palvelualojen osaamista Taina hankki kouluttautumalla restonomiksi vuonna 2017 ja suorittamalla XAMK opinnäytetyönsä "Varusmiestupien siivousohjeistuksen kehittäminen Karjalan prikaatissa". Nykyinen Kasarmisiivousoppimateriaali on päivitetty. Siihen liittyy Puolustushallinnon rakennuslaitos on toteuttanut Toimintatutkimus -videon, joka on ladattu Rakennuslaitoksen YouTube -kanavalle.

Siivooja Sanna Soinilla käyttössä Kristallin I-Mop yhdistelmäkonetta, joka pesee ja kuivaa hetkessä.

Millog Oy:n osalta vuosi 2017 on kulunut työntäyteisesti. Asiakkaan vaatimusten perusteella toimintaa on kehitetty maltillisin askelin, ja muutamia tilajärjestelyjäkin on tehty hyvässä hengessä yhdessä asiakkaan kanssa.

Teksti: Petri Seppälä

Kuvat: Millog Oy

Yritykselle oli merkittävä muutos toimitusjohtajamme Aarne Niemisen siirtyttyä eläkkeelle 1.10.2017. Aarne oli ollut mukana perustamassa Millog Oy:tä sekä luomassa ensimmäisiä asiakassuhteita ja toimintamalleja, joten Aarnen mukana talosta lähti osa historiaa. Voidaan liioittelemaan sanoa, että yritys on hyvin pitkälti "Aarnen näköinen". Aarnen seuraajaksi Millog Oy:n toimitusjohtajaksi valittiin DI Sami Pitkänen, joka siirtyi Outotecin myynti- ja markkinointijohtajan tehtävästä. Uusi toimitusjohtajamme on aloittanut pestinsä aktiivisesti. Hän on kierreillyt syksyn aikana maakunnissa tutustumassa korjaamoidemme toimintaan ja tapaamassa asiakkaamme edustajia.

Millog Oy:n asema kunnossapitovastuullisena toimijana tarkoittaa, että tiedotusvälineidenkin uutisoimat kalustohankinnat koskevat myös Millog Oy:tä. Kalustomäärän lisääntyessä kasvaa luonnollisesti myös kunnossapitotöiden tarve, vaikka hankinnat kohdistuisivatkin siviilimäiseen kalustoon. Materiaalityypeistä erityisesti ajoneuvokaluston, ja aivan erityisesti panssarikaluston, lisääntyminen ja käyttömäärien kasvu vaikuttaa paljon työkuormaan. Ilmiö on tunnettu kaikilla Millog Oy-korjaamoilla, ja myös Vekaranjärven yksikön panssarivaunun korjaamolla työtä riittää. Materiaalin kunnossapidossa hyödynnetään aktiivisesti myös muita Millog Oy:n toimipisteitä, lähialueella etenkin Lappeenrantaa ja Haminaa. Joskus

Korjausalueen huolellinen valmistelu on elintärkeää. Petri Laurila viimeistelee aukon reunaan.

on tarkoituksen mukaista siirtää materiaalia, joskus taas asentajia. Menetelmiä kuormituksen tasaukseen on, ja niitä käytetään aktiivisesti.

Kuluneen kesän aikana suoritettiin myös mittava panssarikaluston korjaustyö, jossa runkovaurioitunut CV9030FIN-rynnäkövaunu korjattiin Vekaranjärven yksikön toimenpitein. Vaunun pohjasta poistettiin vaurioitunut noin 40x60 cm kokoinen alue ja vaurioituneeseen kohtaan hitsattiin panssariterästä korjauspaala. Kuulostaa yksinkertaiselta, mutta toimenpiteen suorittaminen edellyttää, että vaunu on purettu lähes kokonaan. Lisäksi käytettävien työmenetelmien, hitsauksessa käytettävien lisäaineiden, pintakäsittelyn ja korjauspalan materiaalin on oltava asianmukaista, jotta vaunu täyttää sille asetetut suorituskykyvaatimukset myös korjaustyön jälkeen. Runkovaurion korjauksessa tärkeää on erityisesti tiivisteistä myös muita Millog Oy:n toimipisteitä, lähialueella etenkin Lappeenrantaa ja Haminaa. Joskus

ustöissä täytyy myös huomioida hitsauksissa syntyvä lämpö, jonka aiheuttama lämpölaajeneminen johtaa hallitsemattomana runkojen muuttumisen. Huolellista valmistautumista ja ammattitaitoa siis tarvitaan. Tämän laajuinen työ ei ole aivan parin viikon suorite; noin kahden kuukauden työn jälkeen vaunu luovutettiin takaisin asiakkaalle korjattuna ja käyttövalmiina.

Asiakkaan suorittaman käyttöhuollon ja Millog Oy:n toteuttaman kunnossapidon välisen rajapinnan määrittelytyö etenee suunnitelmien mukaan, ja toimintaa pilotoidaan muutaman esimerkkijärjestelmien kanssa vuoden 2018 aikana. Millog Oy on ollut työssä mukana ja tukee Karjalan prikaatin ajoneuvojen käyttöhuollon kehittämistä asettamalla työnjohtajan Karjalan prikaatin ajoneuvohuoltolaan. Työnjohtajan painopisteenä on varusmiesten ja henkilökunnan kouluttaminen käyttöhuollon tehtäviin. Esimerkiksi ajoneuvojen määräaikaistarkastukset ja pienet vikakorjaukset,

jotka kuuluvat olennaisesti käyttöhuollon tehtäviin, ovat kuljettajille ja varusmiesasentajille helposti koulutettavia toimenpiteitä. Näillä pienillä, mutta usein toistettavilla töillä kehitetään kaluston käytettävyyttä, parannetaan vikatietoisuutta ja säästetään kustannuksissa; jokaisen pikkuvuon vuoksi ajoneuvoa ei tarvitse toimittaa korjaamolle. Sekä Karjalan prikaatin että Maastokoulun kanssa on käyty keskeistulaja tilajärjestelyistä, ja osa niistä on päätetty toteuttaa. Kunnossapitotilojen uudelleenjärjestely tulee nopeasti eteen kunnossa pidettävän kaluston muuttuessa. Esimerkiksi viestijärjestelmän alustana toimivan ajoneuvon päivittyminen uudempaan saattaa johtaa tilanteeseen, jossa järjestelmä ja alusta huollettaisiin yhtenä kokonaisuutena. Kunnossapidolle tarpeettomaksi jääneitä tiloja on

*Lopputulos ei
uutta häpeä.*

siirretty takaisin Puolustusvoimille käyttöhuollon tiloiksi tai esimerkiksi varastokäyttöön. Tällä tavoin kunnossapittoa on voinut järjestellä tehokkaammaksi ja asiakkaiden käyttöhuolto on välttynyt rakennustarpeilta. Tulevina vuosina yksi suurimmista tilajärjestelyistä Kaakonkulman alueella tulee olemaan

Vekaranjärven alueella sijaitsevan vanhan korjaamon mahdollinen peruskorjaus.
Töitä siis riittää, ja tämän positiivisen haasteen edessä voi luottavaisin mielin ponnistaa kohti vuotta 2018!

Maanpuolustuskoulutusyhdistys - miksi, miten ja mitä?

Teksti: Kaakkois-Suomen Maanpuolustuspiirin piiripäällikkö Hannu Hyppönen

Kuva: Vilma Hälikkä

Miksi puolustusvoimien joukot tilaavat sotilaallista koulutusta MPK:lta?

Kaakonkulman kaikki joukko-osastot tilaavat piiriltä sotilaallista koulutusta yhteensä yli neljäkymmentä kurssia, joilla tuetaan suorituskykyä sodan ajan joukoille ja osaamista joukkoihin sijoituille reserviläisille. Parhaimmillaan joukkotutanto muodostuu kokonaisuudesta, joka käsittää varusmieskoulutuksen, kertausharjoitukset ja MPK:n sotilaallisen koulutuksen sekä edellisiä tukevan reserviläisten omatoimisen osaamisen kehittämisen muun muassa

MPK:n sotilaallisia valmiuksia
palvelevassa koulutuksessa.

Miksi reserviläiset osallistuvat MPK:n kursseille ja mitä hyötyä niistä on?

Reserviläiset haluavat ylläpitää ja kehittää sotilaan taitoja reservissä. He haluavat ylläpitää ja kehittää fyysisiä suorituskykyään ja kenttäkelpoisuuttaan poikkeusolojen tehtäviin. He haluavat kehittää johtamis-, vuorovaikutus- ja koulutamistaitojaan. He haluavat jakaa osaamistaan muille reserviläisille. MPK:n kursseilla reserviläiset voivat olla osana ryhmää ja joukkoa, jolla on yhteinen päämäärä, tavoite

ja tekemisen meininki.

Keitä kursseille osallistuu ja mikä on heidän palautteensa kursseista?

Piirin kursseille osallistuu vuosittain lähes 5 000 henkilöä, kaikenikäisiä miehiä ja naisia. Puolustusvoimien tilaamaan koulutukseen osallistujat kutsutaan poikkeusolojen tehtävän perusteella. Sotilaallisia valmiuksia palveleville avoimille kursseille voivat osallistua kaikki reserviläiset. Varautumis- ja turvallisuuskurssille voivat osallistua kaikki suomen kansalaiset. Joillekin kursseille on esittövaatimuksia, jotka selviävät tutkiskuvasta.

uksista. Joitakin kursseja on kohdennettu myös nuorille, naisille ja erityisryhmille. Osallistujien antaman palautteen keskiarvo oli viime vuonna 4,4 asteikolla 1-5.

Mitä osallistuminen maksaa ja mitä osallistumismaksulla saa?

Kurssien osallistumismaksuilla katetaan koulutus, koulutusvälineet, moniutus ja vakuutus. Puolustusvoimien tilaama koulutus on osallistujille ilmaista. Sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen osallistumismaksu on 25 euroa päivässä, mikäli puolustusvoimatukeen kurssia esimerkiksi maksamalla kurssin moniutuksen. Varautumisen ja turvallisuuskoulutuksen osallistumismaksu on 52 euroa päivässä. Joitakin kursseja tuetaan avustuksilla ja siten osallistumismaksut vaihtelevat 15 – 50 euron välillä. Joillekin kursseille on lisämaksu 10 - 40 euroa, jolla katetaan esimerkiksi ampumakurssien patruunat. Toimijoilta ja kouluttajilta ei peritä kurssimaksua.

Mitä kursseilla tehdään?

Kursseilla on tilaaja, joka määrittää kurssin päämäärän ja osallistamavoitteet. Tilaaja voivat olla puolustusvoimat tai muu joku viranomainen tai kurssi on osa MP-K:n koulutusohjelmia. Kurssi voi olla myös piirin uusi kokeiltava kurssi tai koulutusohjelmaan jo vaikuttanut kurssi, jolle on kysyntää. Kurssit ovat päämäärään ja tavoitteisiin pyrkiviä sekä toiminnallisia ja käytännön osaamiseen painottuvia. Uudet asiat opetetaan ja niitä harjoitellaan. Opittua sovelletaan tilanteen mukaisesti.

Missä kursseja järjestetään?

Kursseja järjestetään Kouvolan, Lappeenrannan ja Mikkelin koulutuspaikoilla. Koulutuspaikat ovat erikoistuneet omille koulutusalueilleen yhteisten kurssien lisäksi. Kurssit järjestetään koulutuspaikoilla tai niiden lähellä olevilla puolustusvoimien harjoitus- ja ampuma-alueilla. Reserviläiset voivat osallistua minkä koulutuspaikan kurssille tahansa, omasta asuin-

paikkakunnastaan riippumatta. Ensivuoden alussa perustamme uuden koulutuspaikan Haminaan, jolloin pystymme tukemaan Reserviupseerikoulua sotilaallisella koulutuksella aiempaa paremmin. Mahdollisuudet laajenevat koulutuksen tilaajille, uusille toimijoille ja osallistujille.

Miten varmistetaan koulutuksen nousujohteisuus?

Kurssit on suunniteltu nousujohteiseksi perus-, jatko- ja erikoistason kurseiksi sekä koulutusohjelmiksi. Osallistujille lähetetään sähköpostitse kurssikirje, jossa on kurssille tuloon liittyvät käytännön ohjeet kuten aikataulu ja mukaan otettava ja jaettava varustus sekä kurssinjohtajan yhteystiedot. Joillekin kurseille voi olla ennakko-tehtäviä omatoimisena opiskeluna ja/tai avoimessa oppimisympäristössä.

Ketkä ovat kurssien kouluttajina?

Piirillä on yli 300 toimijaa, joista puolustusvoimien hyväksymä sotilaskouluttajia on yli 120. Kurssseilla on aina johtaja, kurssiväpeli ja kouluttajat. He kaikki ovat sitoutuneet arvoihimme: isänmaallisuuteen, vapaaehtoisuuteen ja osaamiseen sekä koulutuksen pelisääntöihin. Heillä on tehtäviin tarvittava koulutus ja kokemus. Kurssien ohjaajina ja valmentajina toimivat piirin koulutuspäälliköt. Puolustusvoimien tilaamilla sotilastilaisiin koulutuksen kurssseilla

on valvojana puolustusvoimien ammattisotilas, jonka tehtävä on olla alan asiantuntija sekä ohjata ja valvoa puolustusvoimien varomääräysten ja turvallisuusohjeiden noudattamista.

Miten kurssien laatu varmistetaan?

Kaikille kursseille on määritetty päämäärät ja osaamistavoitteet. Kurssit valmistellaan vakioidun prosessin ja toimenpideluentelton mukaisesti. Kurseille laaditaan harjoitussuunnitelma ja turvallisuussuunnitelma sekä kohteille koulutuskortit. Osallistujilta kootaan palaute, joka käsitellään kouluttajien kanssa. Eriksen valituista kursseista kurssijohtaja tekee itsearvioinnin, jossa hän vertailee kurssin toteutamista kursseille asetettuihin 10 laatuvaatimukseen ja 50 laatuksiteerian vahvuuksien ja kehittämistarpeiden tunnistamiseksi. Vuosittain muutamis- ta kursseista tehdään alueellinen auditointi ja koulutushojelmista valtakunnallinen auditointi. Auditointeihin osallistuvat tilaajan, puolustusvoimien edustaja ja piirin edustaja sekä kurssijohtaja.

Lopuksi, vielä se tärkein kysymys, miksi järjestämme Puolustusvoimien tilaamaa sotilaallista koulutusta ja sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta?

Tuotamme suorituskykyä puolustusvoimien joukoille ja osaamista joukkoihin sijoitetuille reserviläisille.

Karjalan Prikaatin Kilta - JR25:n jalanjäljillä Karjalan Kannaksella

Piikkirykmentin hyökkäys Kannakselle kertoi paljonpuhuvasti sen mikä meitä odotti, kun 28-päinen erityisesti JR25:n eli Pohjois-Ky-menlaakson nuorista miehistä muodostetun Piikkirykmentin historiaa ja isiemme taistelupoluista kiinnostunut, pääosin Karjalan prikaatin killan jäsenistä koostunut joukkueemme suuntasi matkansa Puolakan valmismatkojen bussilla kohden itärajaamme Nuijamaan rajanylityspaikalle ja sieltä Viipurin suuntaan. Asian-tuntevana oppaanamme ja retkemme johtajana toimi kotiläksynsä erinomaisesti tehnyt killan jäsen, perinnepäivystäjä kapteeni Kalevi Siren.

Aurinkoinen sää suosi retkeämme kesäkuun lauantaina 17.6.2017. Matkallamme saimme ainoan informaatiota Piikkirykmentin perustamisvaiheista sekä siirtymisestä puolustukseen Salpa-asemaan 18.6.-20.8.1941. Viipurin vierailullamme meillä oli tilaisuus tutustua Papulan kasarmeihin. Siellä toimi ennen sotia Karjalan Kaartin Rykmentti, minä perinteitä tänään vaalii oma kiltamme, Karjalan prikaatin kiltary. Allekirjoittaneelle, nykyiselle killan Helsingin osasto Papulan puheenjohtajalle oli mieltä sykkä-

dyttävä ja muistiini ikiajoiksi jäävä kokemus tulla ikuistetuksi tällä historiallisella maaperällä. Papulan kasarmien tuntumassa saimme nauttia isänmaallisesta musiikkituokiosta killan kvartetin jäsenen Kalevi Sirénin ja Mauri Levon dueton esittäessä reipshenkistä sotilasmusiikkia. Useille matkalle osallistuneille tuli yllätyksenä Porlammien motissa suomalaisten joukkojen haltuun jääneen materiaalin paljous: Raatteen Tien motti lieenee useimmille tuttu ennestään ja siinä joukkojemme haltuun joutunut valtava

Teksti: Alpo Seppälä
Kuvat: Alpo Seppälä

Papulan puheenjohtaja Papulassa!

sotasaaaliin määrä. Kalevi Sirénin autenttisella paikalla pitämästä motin eri vaiheita havainnollisesti kuvaamasta esityksestä paljastui, että Porlammien Motissa Suomen joukkojen haltuunsa ottama sotamateriaali ylitti reilusti Raatteen Tien motista saadun sotasaaaliin määrän. Sotahistoriallisten asioiden lomassa meillä oli myös tilaisuus tutustua Viipurin Kauppahalliin sekä nauttia lounasta Viipurin torin laidalla olevassa Pyöreässä Tornissa. Lounaan lomaan oppaamme oli taikunut meille myöskin paikallista musisointia muun muassa suomenkielisinä laulusesityksineen.

Karjalan Prikaatin killan Kannaksen matkan osanottajat.

Monta kokemusta rikkaampana ja matkan antiin tyytyväisinä palautuimme retkeltämme todeten, että kiltamatkat tukevat mielekkäällä tavalla tietoisuuttamme sotahistoriastamme. Pääsimme "teit' isäin astumaan" – toki rauhan ajan olosuhteissa.

Kalevi Siren selvittelemässä Porlammien Motin vaiheita.

Killan kvartetti, vasemmalta Mauri Levo ja Kalevi Siren.

Killan 60-vuotisjuhlassa

Teksti ja kuvat: Matti Mikkonen

Karjalan Prikaatin Kilta ry:n puheenjohtaja Matti Mikkonen luovutti killan 60 -vuotisjuhlassa 25.11.2017 Killan Ansioristin Karjalan prikaatin komentaja prikaatikenraali Pasi Välimäelle, MPK:n Kaakkois-Suomen piiripäällikkö eversti evp Hannu Hyppöselle ja Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n puheenjohtaja Pauli Mikkolalle.

Puolustusministeri Jussi Niinistö ja Kouvolan kaupunginjohtaja Marita Toikka ottivat vastaan Karjalan Prikaatin Kilta ry:n pienoislipun Killan 60 -vuotisjuhlassa 25.11.2017 Kouvolan kaupungintalossa.

Kymen Jääkäripataljoonan Kilta

Hyvät kiltasisaret ja -veljet,

Sateinen syksy on takana. Valtavat muuttolintujen parvet ovat tehneet vaikutuksen ainakin kirjoittajaan. Ensimmäinen on satanut ja sitä tulikin niin runsaasti, että himohiihtäjät ovat jo varmasti hiihtäneet ensimmäiset kilometrinsä.

Keväällä vireille pantu sääntöuudistus on saatu päätökseen ja toimintaa jatketaan uusilla säännöillä. On pidetty perinteiset onki- ja ampumakilpailut ja vierailtu Vekaranjärvellä Kymen jääkäripataljoonan vieraana, josta parhaimmat kiitoksen pataljoonan komentajalle ja järjestelyissä mukana olleille. Vuoden 2018 toimintasuunnitelmassa vuoden teemaksi on valittu: ”Maltilla eteenpäin”. Ero Maanpuolustuskiltojen Liitosta siirsi meille vastuuta monestakin asiasta koskien muun muassa jäsenistölle tiedottamista, jäsenmaksujen kokoamista ja nettisivujen ylläpitoa. Kaikki tähän toimintaan liittyvä ei ole vielä valmista, mutta eteenpäin ja parempaan suuntaan ollaan menossa.

Syyskokous

Killan sääntömääräinen syyskokous pidettiin 22.11.2017 Haminan Varuskuntakerholla. Killan puheenjohtajaksi valittiin Markku Seppä ja jäseniksi Jorma Jack, Nina Janes, Juha Kytömäki, Simo Nyberg, Juha Paavola, Vesa-Pekka Paronen ja Pentti Snygg. Toiminnantarkastajiksi valittiin Esko Nevamaa ja Erkki Rautamaa ja varalle Harri Uusikangas. Killan Onkikilpailut ja ampumakilpailut pidettiin vakiintuneesti elokuun lopulla ja syyskuun alussa. Onkimassa oltiin Tervasaaren ”sillan alla” nyt toista kertaa pe-

Kuvassa sota- ja rintamaveteraanien edustajat Aimo Kiukas ja Jorma Kajarsanta sekä Haminan soittoikunnan johtaja Juhani Leinonen.

räkkäin, ehkä ensi kesänä Kokkollan rantaan? Tehkäähän ehdotuksia. Tänä(kin) kesänä voittoon siiman kiristeli miesten sarjassa Jari Uusikangas kahden ja puolen kilon saaliillaan. Naisten paras Eija Vuoksi kalasteli vajaan kilon, ollen myös koko porukan toiseksi paras. Tavoiteltavaa oli kalojen lisäksi pikkupalkintoja sekä Ahtosalon Kallen hienot kunniapalkintopöytä sarjojen voittajille. Tarkemmat tulokset löytyvät killan Facebook-sivuilta sekä kotisivuilta www.kymjpkilta.com

Teksti: Puheenjohtaja Markku Seppä ja Juha Kytömäki

Kuvat: Simo Nyberg

Kilpailuja

Ampumakilpailut toteutuivat myös perinteisesti Lupinmäen ampumaradoilla. Pistoollisaa hallitsi Ahti Pajula tuloksella 179 p., sotilaskivääriammunnassa Kalevi Penttilä 88 p. ja puoliammattikiväärissä Juha Jaakkola 91 p. Myös näistä tarkemmat tulokset killan sivuilla.

Kivääriampujat Ahti Pajula ja lajin voittanut Kalevi Penttilä (oikealla).

Onkikilpailun voittaja Jari Uusikangas palkintoineen sekä killan puheenjohtaja Markku Seppä.

Tiedottaminen

Killan Facebook-sivujen ylläpitäjäksi oli edelliseen lehteen tullut väärä nimi. Ylläpitäjä on Kim Jokela. Julkaistavaa aineistoa voi lähettää sivulle laitettavaksi kim.jokela@hotmail.com tai killan sihteerin kautta juha.kytomaki@pp.inet.fi

Killan tiedottaminen ja postitus kehittyi kovasti myös nykyhetkeä vastaavaan sähköiseen palveluun. Olet mukana kehityksessä, jos sähköpostiosoitteesi on rekisterissämme. Rekisterissä oleville lähetimme syyskokouskutsun sähköpostitse. Postituslistalle pääset lähettämällä osoitteesi viestin killalle kymjpkilta@gmail.com

Toivotan kaikille kiltalaisille ja lehden lukijoille hyvää loppuvuotta ja alkavaa vuotta 2018

Hyvässä kiltahengessä eteenpäin! Markku Seppä, killan puheenjohtaja

Killan yhteystiedot

Puheenjohtaja Markku Seppä
markkuseppa@hotmail.com
p. 044 2166034

Sihteeri Juha Kytömäki
juha.kytomaki@pp.inet.fi
p. 040 5158588

Jäsenet:

Jorma Jack
Nina Janes
Juha Kytömäki
Simo Nyberg,
Juha Paavola
Vesa-Pekka Paronen
Pentti Snygg

Karjalan Tykistöklubi r.y.

Kilta esittäytyi patteriston kertausharjoituksessa Pahkajärven sotilaskodissa 24.8.2017. Tilaisuudessa esiteltiin killan toimintaa kaikille asiasta kiinnostuneille reserviläisille ja tarjottiin munkkikahvit.

Teksti: Jaakko Janhunen
Kuvat: Jaakko Janhunen

Retki Valli- ja Kuninkaansaareen

Raikkaassa syyssäässä lauantaana 9.9.2017 järjestettiin kiltaretki Helsingin edustalla sijaitseviin Valli- ja Kuninkaansaareen. Saaret ovat hieno retkikohde noin 20 minuutin laivamatkan päässä Helsingin Kauppatorilta aivan Suomenlinnan naapurissa. Linnoitukset, rakennukset ja ennätysellinen lajirunsaus kertovat ihmisen ja luonnon rinnakkaiselosta. Saaren historiantarkistus alkaa vuonna 1554, kun Kustaanmiekkaan pystytettiin ensimmäiset suojavallit. Vuosina 1773-1790 Bockholmen, nykyinen Kuninkaansaari, oli Ruotsin Kustaa III:n saaristolavaston tukikohde, jonka ensimmäinen sotaretki 1788 päättyi ratkaisemattomana. Seuraavana vuonna Venäjä teki murskaavan vastaiskun. Vuonna 1790 Kustaa III hyökkäsi vahvistetulla laivastolla, ja kävi Ruotsin merihistorian voitokkaimman

Vallisaaren lautan laituri kauppatorilla.

taistelun. Tämän kunniaksi saari nimettiin Kuninkaansaareksi. Linnoittamisen kukoistuskauti oli Krimin sodan aikaan vuonna 1853, kun Viaporista tuli osa Pietarin puolustusta. Valli- ja Kuninkaansaareen rakennettiin pattereita, joista yläväin on Aleksanterinpatteri. Vallisaarella tapahtui 9.7.1937 tuhoisa räjähdönnettomuus. Tuhansia kiltoja räjähteitä sinkoili pitkin saarta Suomenlinnaan saakka. Kaikkiaan 12 ihmistä kuoli onnettomuudessa. Vuosina 1940-1941 Vallisaareen louhittiin iso luolasto merivoimien ammusvarastoksi. Siellä säilytettiin noin 150 torpedoa ja varastos-

sa voitiin tehdä torpedojen huolto-työt samalla. Retken erinomaisena asiantuntijaoppaana toimi kiltaveli Arto Ojanen. Vielä kerran lämmin kiitos hänelle opastuksesta. Retki oli oppaamme ansiosta erittäin kiinnostava ja kattava.

Ammuntojen seuraaminen Pahkajärvellä

Kiltalaiset pääsimme jälleen tutustumaan 122H63 -tykkikaluston ja heittimistön ammuntaan ampumaa- ja tulenkäyttöharjoituksessa Pahkajärvellä keskiviikkoiltana 18.10.2017. Tällä kerralla pääsimme seuraamaan pimeäämmuntoja ja todistamaan valaisuumusten tehoa tulenjohtopaikalla. Lämpimät kiitokset rykmentin komentajalle, henkilökunnalle sekä varusmiehille sujuvista vierailujärjestelyistä ja vieraanvaraisuudesta.

Syyskokous

Killan syyskokous pidettiin perinteisesti Karjalan tykistörykmentin perinneyhdistyksen yhteydessä perjantaina 27.10.2017 Vekaranjärvellä Wiipurisalissa. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin kiltaveli Matti Tiihonen ja sihteeri Sini Timonen. Kokouksen

sa käsiteltiin sääntömääräiset syyskokoukset, muun muassa vuoden 2018 toimintasuunnitelma sekä talousarvio. Killan jäsenmaksuksi vahvistettiin 30 euroa. Kokouksessa hyväksyttiin killan uudet säännöt, joissa merkittävimpänä muutoksena on killan valtuuskunnan lakkautuminen. Killan hallituksen puheenjohtajana jatkaa Jaakko Janhunen. Hallitukseen Lasse Valjakan tilalle valittiin Anniina Kajander. Toiminnantarkastajiksi valittiin Olli Kröger ja Leo Pyöriä sekä varatoiminnantarkastajiksi Leo Laurila ja Ensio Töttö.

Valtuuskunnan puheenjohtajana jatkaa Keijo Kaihoniemi ja varapuheenjohtajana Karjalan tykistörykmentin komentaja everstiluutnantti Jussi Annala. Kokouksen jälkeen siirryimme juhlimaan perinneyhdistyksen yhdyksen kutsuvieraiden ja rykmentin henkilökunnan kanssa. Paraatinkatselmuksen jälkeen Karjalan tykistörykmentin komentaja ja killan puheenjohtaja laskivat seppeleen KTR 2:n muistomerille.

Tulevaa ohjelmaa 2018

-Jäsentiedote maaliskuussa
-Kiltailta viikolla 10
-Killan kevätkokous järjestetään 11.4.2018
-Ammuntojen seuraaminen Pahkajärvellä huhtikuussa
-Talkooretki ja kiltatykin sekä muiden museotyökiiden kunnostaminen Hämeenlinnassa Museo Militariassa touko-kesäkuussa
-Kiltaretki elo-syyskuussa
-Syyskokous pidetään Karjalan tykistörykmentin perinneyhdistyksen yhteydessä Vekaranjärvellä
-Ammuntojen seuraaminen Pahkajärvellä marraskuussa

Tiedottaminen

Jäsenistölle jaetaan vuoden aikana kaksi Karjalan prikaatin Kilpi -lehteä ja kolme Tulikomentaja -aselajilehteä. Merkittävänä tiedotus- ja jäsenhankintakanavana ovat toimineet

Vanhjo linnoitteita Vallisaarella.

killan kotisivut osoitteessa www.karjalantykistokilta.fi. Facebook-sivun hyödyntämisestä on jatkettu. Sivuille lisätään myös kuvia retkistä. Facebook mahdollistaa uusien potentiaalisten jäsenien tavoittamisen sosiaalisessa mediassa. Killan sivuista "tykkää" säännöllisesti uudet ihmiset.

Karjalan Tykistöklubi löytyy Facebookista. Käy katsomassa ja tykkäämässä. Tulevista tapahtumista löytyy tietoa Karjalan prikaatin Kilpi ja Tulikomentaja -lehdissä sekä killan kotisivuilla osoitteessa www.karjalantykistokilta.fi. Killan kotisivuja uudistetaan, jotta voisimme entistä paremmin palvella jäseniämme ja muita kiltatoiminnasta kiinnostuneita.

Jäsenasiat, uudet jäsenet ja osoitteenmuutokset

Muutokset ilmoitetaan killan kotisivuilta tai jäsensihteerille sähkötai kirjepostia käyttäen.

Kiltatuotteiden myynti

Kiltatuotteita, kuten kirjoja tai kiltalakkeja voi tiedustella hallituksen jäseniltä ja killan tilaisuuksista.

Puheenjohtaja
Jaakko Janhunen,
Kumputie 7 A,
45200 Kouvola
p. 040 592 4445,
sähköposti
pj@karjalantykistokilta.fi

Varapuheenjohtaja
Erkki Rika
p. 040 5478442

Yleissihteeri
Sini Timonen,
p. 040 7550575,
sähköposti yleissihteeri@karjalantykistokilta.fi

Jäsensihteeri
Maija Leskinen,
Haukjärventie 96,
46230 Valkeala,
sähköposti jassensihteeri@karjalantykistokilta.fi

Taloudenhoitaja
Olli Pasila

Varastovastaava
Hilla Puhakka

Hallituksen muut jäsenet
Anniina Kajander,
Tuomas Kola,
Timo Rintanen

Näkymä Vallisaaresta Suomenlinnaan.

Salpausselän Ilmatorjuntakilta ry

Kiltamme on kesän ja syksyn aikana järjestänyt lukuisia tapahtumia ja osallistunut muiden kilttojen tapahtumiin. Suunnitelmia ja kehitysideita olemme miettineet yhdessä Salpausselän ilmatorjuntapatteriston kanssa.

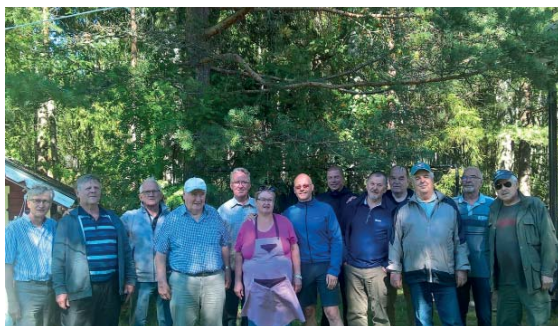
Yhteistyö on ollut antoisaa ja tulevaisuutta on ollut mukava suunnitella yhdessä. Erityiskiitos kuuluu patteriston komentajalle everstiluutnantti Mikko Mustoselle. Hän saattoi maaliin Aki Hotin käynnistämän Historiikki-projektin, joka onkin ollut merkittävässä osassa tänä vuonna. Olemme tutkineet historiaa ja järjestäneet tilaisuuksia ja kokouksia projektin merkeissä. Lisäksi kiltta sai runsaasti mahdollisuuksia esitellä toimintaansa niin varusmiehille kuin reserviläisille. Myös henkilökunnan kiltatietoisuutta on lisätty runsaasti.

Historiaa

Kiltamme sai kunnian kirjoittaa 50-vuotishistoriikkinsa Salpausselän ilmatorjuntapatteriston 90-vuotishistoriikin sivuille. Ponnistus on ollut valtava ja 350-sivuinen, sadoilla värikuvilla höystetty se on ehdottomasti kevään "bestseller-kirja". Itsensä likoon laittoivat Hannu Herranen, Aki Hotti, Jari Heikkinen, Jari Mäkelä, Mikko Mustonen, Jarmo Saarinen ja Mikko Vainonen. Tietoa kaivettiin monista eri lähteistä ja arkistoista. Historian tutkiminen ja sen esille tuominen on osa kiltan toimintaa.

Ammuntojen seuraaminen 4.10.2017.

ITKK laulaa. Kuva Göran Bruun.

Evp-henkilöstön tapaaminen Veijon mökillä. Jälleennäkemisen riemua koettiin Karijärven rannalla, kun kesätapaamisen aika koitti. Muikkuja ja mukavaa riitti juttujen solistessa saunassa, paljussa ja sapuskan ääressä.

Teksti: Jarmo Saarinen, Salpausselän Ilmatorjuntakillan puheenjohtaja

Kuvat: Puolustusvoimat ja Göran Bruun

KILTA-päivä vietettiin 9.10.2017

Kiltapäivä oli taas mieleinen päivä aliupseerikoululle. Oppitunti perinteistä, seppeleenlasku perinnetykille, Verlan tehdasmuseo, Kilpakenttien Sankarit näyttely Poikilossa ja Pisaroita Suomalaisuudesta Suomi 100 vuotta -näyttely Kouvola-talossa tarjosivat monta mieleenpainuvaa hetkeä.

Ismo Kamesakin jalanjäljillä.

Suosikiksi nousi kuitenkin vanha tuttu pöytälatka.

Kouvolan, Suomen kauneimmaksi valitun kaupungintalon portailla.

Kouvolan paraatitentän perinnetykillä historiaa ihmettelemässä patteriston naiset.

Salpausselän ilmatorjuntakillan Kevätkokous on 10.03.2018 kello 12.00 ravintola Nevillessä.

Korian Pioneerikilta r.y.
www.korianpioneerikilta.fi

Kymen pioneeripataljoonan aliupseerikoulun ja Korian Pioneerikillan vierailu Museo Militariaan Hämeenlinnaan

Retki tehtiin yhteistyössä pataljoonan, killan ja museon kanssa 20.10.2017. Ajatuksena on, että tästä saataisiin perinne ja saisimme mukaan mahdollisimman paljon myös kiltalaisia.

Teksti: Esa Simpanen

Kuvat: Sirkka Ojala/Museo Militaria

Tällä matkalla oli mukana 46 AUK:n oppilasta ja kouluttajaa ja kiltalaisia seitsemän henkilöä. Museolla matkalaiset toivotti tervetulleeksi museonjohtaja FT Miia-Leena Tiili. Tervehdyspuheenvuoron jälkeen esitteli aikaisempi museonjohtaja, museoneuvos, everstiluutnantti evp Jaakko Martikainen Museo Militarian syntyhistoriaa, museon näyttelyjen ajatusta keskiajalta nykypäivään ja erityisesti pioneeriaselajin kannalta katsotuna. Museon näyttelyt ovat rakennuksen kolmessa kerroksessa, lähtien keskiajalta, päätyn nykyaikaan. Lisäksi on ulkoalue ja tykkihalli, joissa ovat esillä tykistön kalustoa ja pioneeriaselajin ras-

Museo Militarian jääkäriosio.

kasta kalustoa, ponttoonikalustoa, työkoneita yms. Erikoisnäyttelytiloja on museon päärakennuksen vieressä, muun muassa Schmardeinin taistelun 100-vuotisnäyttely on vielä nähtävissä vuoden loppuun asti.

Museo Militaria vaalii Suomen Tykistö-, Pioneer- ja Viestimuseon perinteitä. Museolla oli neljäs toimintavuosi. Museo tutkii, dokumentoi ja säilyttää Suomen tykistö-, pioneer- ja viestiaselajin historiaa keskiajalta nykypäivään ja välittää sitä museopalvelujen, yleisötyön, näyttelyjen sekä julkaisu- ja opetustoimintojen keinoin nykyiselle ja tulevalle sukupolville. Pioneeriaselajin historian säilymisen kannalta avainasia on se, että Museo Militaria jatkaa Pioneerimuseossa olleiden kokoelmien ja muun historiallisen aineiston tallentamista ja ylläpitoa. Museo on valtionosuutta saava ammattimaisesti hoidettu museo ja Sotamuseon yhteistyömuseo. Museo Militariaa ylläpitää yleishyödyllinen yhdistys, Suomen Ty-

Museo Militarian ulkoalue.

Moottoriponttoni.

Räjätimet.

kistö-, Pioneer- ja Viestimuseoyhdistys ry. Museo Militarian omistajayhdistyksen taustayhteisöt ovat Tykkimiehet ry, Pioneeriaselajin Liitto ry ja Viestikiltojen Liitto ry. Alkupuhuttelun jälkeen joukko jaettiin kahteen osaan, toista joukkoa lähti museokierrokselle opastamaan Jaakko Martikainen ja toista everstiluutnantti evp Hannu Virta. Kierroksella käytiin katso-massa multimediaesitys "Ihantalan ihme", käytiin kahvilla ja sitten

olikin aika lähteä kotimatalle. Vaikka kierroksella keskityttiin lähinnä museon pioneeriaselajin näyttelyosiin, niin aikaa oli liian vähän. Nähtävää ja tutustuttavaa on niin paljon, että tunti - puoli-toista olisi ollut hyvä saada lisää aikaa kierrokselle. Palaute matkasta oli kuitenkin muutoin positiivinen, kun kyse-limme kokemuksia varusmiehiltä ja joukon kouluttajalta luutnantti Antti Partaselta. Seuraava reissu

tehdään keväällä 2018 ja varataan lisää aikaa näyttelyihin tutustumiseen. Kiltatoiminnan esittely jäi vähemmälle, mutta nämä asiat tullaan huomioimaan jatkossa.

Tutustu tarkemmin:
www.museomilitaria.fi
www.korianpioneerikilta.fi
www.pioneeriaselajinliitto.fi

Museon Uisko kuljettaa yleisöä Hämeenlinnan Elomessuilla 2016.

Museonjohtaja Jaakko Martikainen ja Erkki Liikanen Lotanpäivän tilaisuudessa museolla 12.5.2015

Silta-ajoneuvo ja syöksyveneet.

Korian Pioneerikilta ry

Puheenjohtaja Esa Simpanen

p. 040 5080 215

esa.simpanen@phnet.fi

Varapuheenjohtaja Päivi Kasurinen

p. 040 564 0108

paivi.kasurinen@planssi.fi

Sihteeri Kati Patjas

p. 040 770 4142

kati.mariika.patjas@gmail.com

sihteeri@korianpioneerikilta.fi

www.korianpioneerikilta.fi

Kymen Viestikilta ry

Valtakunnalliset viestimiespäivät järjestettiin tänä vuonna Kymen Viestikillan toimesta Vekaranjärvellä 12.-13.8. Viestimiespäiviä isännöi Karjalan prikaati, Itä-Suomen viestipataljoona ja tapahtuman suojelijana oli Itä-Suomen viestipataljoonan silloinen komentaja everstiluutnantti Jari Seppälä. Järjestelyistä huolehtivat Kymen Viestikilta ja Viestiupseeriyhdistys.

Päiville oli ilmoittautunut 36 osallistujaa, joista kaksi oli naista. Ilmoittautuminen ja majoittuminen tapahtuivat 1. Viestikomppaniassa. Ilmoittautumisen jälkeen siirryttiin Wiipurisaliin, missä Kymen Viestikillan puheenjohtaja Jukka Puurula toivotti osallistujat tervetulleiksi ja Viestikiltojen Liiton puheenjohtaja everstiluutnantti Jukka-Pekka Virtanen toivotti puolestaan osallistujat tervetulleiksi ja lausui kiitokset järjestelyistä isännille ja Kymen Viestikillalle. Samalla luotiin katsausta Viestikiltojen Liiton ja kiltojen rooliin nyt ja tulevaisuudessa. Tilaisuuden avaamisen jälkeen everstiluutnantti Jari Seppälä esitteli Karjalan prikaatin ja varuskunnan toimintaa käyden läpi prikaatin tehtävät, kokoonpanon, rekrytointialueet ja muun muassa nousujohtaisen harjoitus-

järjestelmän. KARPR:n esittelyn jälkeen nautittiin maittäva keittolounas Varuskuntaravintola Linnan tarjoamana. Ruokailun jälkeen siirryimme seuraamaan I-SVP:n esittelyä 1. VK:n auditorioon. Everstiluutnantti Jari Seppälä piti esityksen I-SVP:n perinteistä, nykyisistä tehtävistä ja harjoitusjärjestelmästä. Viestialiupseerien koulutuksesta vastaava luutnantti Juuso Oinasmaa piti puolestaan esityksen koulutusvalinnoista ja viestiaselajin nykyisestä varusmieskoulutuksesta sotilaan perustutkinnosta aina johtajakoulutukseen asti. Kysymyksiä esitettiin runsaasti, ja olisi esitetty enemmänkin jos ei olisi ollut aika siirtyä seuraavaan ”palvelukseen”, eli tehtävästiradalle. Rastirata suoritettiin pareittain ja se koostui viidestä rastista, joilla mitat-

Teksti: Juuso Oinasmaa,
Kymen Viestikilta
Kuvat: Heikki Huttunen

tiin viestimiehen taitoja ja tietoja, sekä kykyä osata niin vanhempaa kuin uudempaakin kalustoa. Rastien aiheet olivat ekoaseammunta, LV241 radion liikennöintikuntoon saattaminen oikealla taajuudella, tietovisa, radioamatööriasema sekä Tapio Teittisen tunnistamistarasti, jossa ihmeteltiin erinäisiä sotakalustoja. Radioamatööriaseman toimintaan tutustuttamisesta kiitos kuuluu Juha Vanhatalolle ja hänen pojalleen Nikolle sekä veljenpojalleen Tonille. Rastien jälkeen nautimme munkikahvit sotilaskodissa, josta lähdimme bussilla kohti Pahlkajärveä, jonne meille oli järjestetty saunominen. Osallistujat olivat erittäin tyytyväisiä Pahlkajärven puitteisiin, saunat olivat todella hienossa kunnossa, lölyt hyvät, uintimahdollisuus kivenheiton päässä sekä

kylmiä virvokkeita tarjolla. Sauvoessa koko sille varattu aika, liki pari tuntia, meni kuin siivillä. Sauvan raikkaana valmistauduimme illalliselle vaihtamalla tilaisuuteen sopivampaa vaatetta ylle ja siirtymällä takaisin Wiipurisaliin, jonne Leijona Catering oli loihnut hienot tarjottavat valmiiksi. Herkullisen illallisen jälkeen päästiin ”leikkimielisen” kilpailun palkintojen jakoon. Kolmanneksi ansioituivat Jari Kallonen ja Lasse Kinnunen Pohjanmaan Viestikillasta, toiseksi ylsivät Tommi Valkeejärvi ja Raimo Valkeejärvi Pirkkanmaan Viestikillasta ja voittajapariksi selvisivät Tapani Oksanen Pohjanmaan Viestikillasta ja Jussi Alanen Pirkkanmaan Viestikillasta. Juuri kun olimme palkintojen jaon jälkeen siirtymässä kahvitteiluun, tuli etelästä lähestynyt ukkosmyrsky varuskunnan päälle aiheuttaen sähkökatkoksen. Onneksi saimme nopeasti Leijona Cateringin toimesta tunnelmallisen kynttilävalaisun tilaan, ja osa jatkoi vielä useamman tunnin seurustelun ja virvokkeiden parissa ennen yöpuulle siirtymistä. Aamulla nautittuamme aamupalan luovutimme majoituksen ja lähdimme siirtymään kohti Kouvola, jossa odotti vielä opastettu tutustuminen kasarmialueeseen sekä Sotilasradio- ja miljöömuseoon.

Kiitos kaikille osallistujille mukavan rennoista ja antoisista viestimiespäivistä sekä Karjalan prikaatille ja Leijona Cateringille hyvien puitteiden tarjoamisesta!

Radioamatööriaseman kalustoa. HF-taajuuksilla toimiva radioasema perustettiin puolijoukkueeltaan, ja dipoliantennilla saatiin yhteyksiä Atlantin yli. Ihailtavaa oli vuoden sähköttäjäksi valitun, vasta 16-vuotiaan sähköttäjän Niko Vanhatalon taito viestittää lähes 200 merkkiä minuutissa.

Rastikilpailun voittajaksi selvisivät Tapani Oksanen (vas.) ja Jussi Alanen (oik.) Pohjanmaan Viestikillasta. Palkintojen jakajina toimivat luutnantti Juuso Oinasmaa ja Kymen Viestikillan puheenjohtaja Jukka Puurula.

Viipurisaliissa osallistujat seurasivat esitelyä intensiivisesti ja saivat myös esittää kysymyksiä. Osallistujia kiinnosti tietää mm. marssista, varusmiesten kunnosta ja vapaaehtoisena palvelustaan suorittavien naisten lukumäärästä. Vasemmalla Viestikiltojen Liiton puheenjohtaja everstiluutnantti Jukka-Pekka Virtanen.

**Kymen Viestikillan ja
Kouvolan Sotilasradiomuseon
perinteinen
SOTILASRADIOPIÄVÄ 2018
21.4.2018 klo 10.00 – 14.00
Kouvola-talolla**

Kymen Viestikillan hallitus 2018

Puheenjohtaja Jukka Puurula
p. 0400 833171
jukka.puurula@pp.inet.fi
Juhani Kunnasto
Jari Myntti
Juuso Oinasmaa
Kari Syrjänen

Autojoukkojen Kymenlaakson Kilta ry

**Killan kevätretki tehtiin 20.5.2017 Loviisaan. Starttasimme aamulla 27 hengen voimin Kouvolan matkakeskuksesta kiltaveli Petri Hele-
niuksen kuljettamalla linja-autolla.**

Teksti: Timo Pohjola

Kuva: Samppa Mäkelä

Tapasimme oppaamme Ritva Suomalaisen Aleksanterinkadun turistibussin pysäkillä klo 10.00 ja aloitimme kiertojen. Sen yhteydessä tutustuimme Valkon satamaan, Loviisan puutalovaltaiseen vanhaan kaupunkiin sekä bastioni Ungerin. Linnoitus oli rakennettu Helsinki - Viipuri -tien varteen Venäjän rajan siirryttyä Turun rauhassa 1743 Hattujen sodan jälkeen Kymi-joelle sen läntiseen haaraan. Kiertojen yhteydessä oppaamme kertoi Loviisan historiasta ja

mielenkiintoisista henkilöistä. Monelle oli uutta tietoa, että Jean Sibelius oli nuoruudessaan viettänyt paljon aikaansa Loviisassa. Varsinainen merkkihenkilö oli myös jääkärieverstiluutnantti Ragnar Nordström, joka oli omistanut kalatehtaan Petsamossa ja sahan Loviisassa. Hänellä oli ollut sil-
lilaivasto ja hän oli yksi Suomen suurimmista yksityisistä laivanvarustajista yli 20:llä aluksella. Loviisa oli myös paikka, johon tuotiin kahdeksan jääkäriä sukulussvene

UC-57:llä 17. marraskuuta 1917 Hamnskärin luodolle 30 km avomerellä. UC-57 katosi paluumat-
kallaan Saksaan vieden mukanaan kapteeniluutnantti Wissmanin ja 26 merisotilasta.

Retkemme lopuksi nautimme mahtavan lounaan Laivasillan alueella Salthodan -ravintolassa. Matkamme aikana saimme nauttia mitä kauneimmasta kevätsäästä ja Loviisan kaupungin kodikkaisuudesta ja rauhasta.

Iloisia retkeläisiä Loviisan laivasillalla mahtavan lounaan jälkeen.

Varusmiesten palkitsemisia

Autokillan ansiolvykkeellä on palkittu:

- 13.6.2017 Karjalan huoltopataljoonan kotiuttamisjuhlassa upskok Markku Lahtinen, korp Tomi Hikman ja jääk Juhon Kiuru
- 14.6.2017 Utin jääkäriyrykmentin kotiuttamisjuhlassa korp Jesse Parkkinen
- 15.6.2017 Karjalan huoltopataljoonan alipuseerikurssin päättäjaisjuhlassa alik Arttu Oilas ja alik Niklas Liesko

Kiltailta Kymi Ringillä

Parikymmentä kiltamme jäsentä tutustui 17. lokakuuta 2017 Iitin Tillolaan tulevan moottoriurheilukeskuksen tämän hetkiseen rakennusvaiheeseen. Kymi Ringin turvallisuuskoordinaattori Seppo Rossin tulokahvien jälkeen hankejohtaja Timo Pohjola kertoi dia- ja videoesityksillä havainnollistaen muun muassa seuraavasti: "Projektin suunnittelu alkoi jo vuonna 2007. Radan pohjustustyö on vielä osin työn alla, ja vuoden päästä rata päällystetään. Tämä on tällä hetkellä Euroopan ainoa rakenteilla oleva moottoriurheilukeskus. Sen rakentamiseen käytetään maa-

ilman parasta tietotaitoa ja tekniikkaa. Vuonna 2019 Kymi Ringillä ajetaan Moto GP -sarjan MM-osa-

kilpailu." Vierailuisiäntämme Pohjola ja Rossi ajoivat 1970-80-luvuilla kymmenen vuotta kilpaa moottoripyörä-

GP -sarjassa ympäri Eurooppaa ja Rossi kerran Argentiinassa asti. He osallistuivat kaikkiin Imatralla pidettyihin seitsemään MM-osa-

Teksti: Timo Pohjola

Kuva: Veli-Pekka Muona

km/h:n nopeuksia. Siinä vauhdissa puhelinpylväätkin ovat kuin säleaita!

Pohjola ja Rossi suorittivat varusmiespalveluksensa 1970-luvulla 3. Erillisessä Autokompaniassa Kouvolassa. Pohjola kotiutui reservin vänrikkinä. Olipa kunnia olla maailmantähtien esimies!

Kiltaillassa oli mukana myös Päijät-Hämeen neljä kiltaveljeä Väinö Liukkosen johdolla.

Kuvassa vasemmalla illan kaksoisroolin vetänyt Autojoukkojen Kymenlaakson Killan puheenjohtaja Timo Pohjola ja vierailijat.

Ammuntaa

Jatkosodan muistoampumakilpailu 3x5 laukausta suoritettiin 2.9.2017

Kilpailijoita oli 12 kiltaveljeä.

1. Jarno Tani	136 pist
2. Jan Niemelä	131 pist
3. Riku Rantala	122 pist
4. Heimo Kivistö	113 pist
5. Jukka Haukio	110 pist
6. Jukka Niemelä	109 pist
7. Ilkka Repo	107 pist
8. Matti Ahtiainen	92 pist

12.8.2017 ammuttiin pistoolikilpailu 20 laukausta

Kilpailijoita oli 26 kiltaveljeä.

1. Matti Ahtiainen	174 pist
2. Risto Tani	173 pist
3. Tomi Nyman	173 pist
4. Veli-Pekka Muona	172 pist
5. Olli Metsälä	164 pist
6. Jan Niemelä	163 pist
7. Jani Siljander	162 pist
8. Juhani Koste	158 pist
9. Janne Mäntylä	168 pist
10. Päivö Itkonen	157 pist
11. Ahti Hyppänen	155 pist

UKON TIE – reserviläisten ry:n näkökiväärakilpailu ammuttiin Vekaranjärven 9.9.2017

Kilpailu oli kovatasoinen. Ampujia oli 83 henkilöä.

Voittaja oli autokillan Juhani Koste 189 pisteellä, muut ensimmäiseen kolmannekseen sijoittuneet:

5. Tapani Kuisma	185 pist
13. Jani Siljander	179 pist
15. Matti Ahtiainen	178 pist
22. Mikko Rantala	172 pist
24. Janne Mäntylä	172 pist

Joukkuekilpailussa Autokillalla oli 3 joukkuetta, mutta tällä kertaa ei sijoittunut kolmen parhaan joukkoon.

Henkilöstötapauksia Karjalan prikaatissa

Karjalan prikaatin apulaismomentaja eversti Arto Ikonen 1.1.2018 lukien

Tervehdys kaikille Kilpi-lehden lukijoille, Uutena prikaatilaiana on lyhyen esittelytymisen ja ”ilmoittautumisen” paikka. Olen eversti Arto Ensio Ikonen ja syntynyt Kiteellä Pohjois-Karjassa. Nykyisin asun Helsingissä ja perheeseeni kuuluu vaimo Päivi sekä nuoret naiset Linda (26 v), Elina (23 v) ja Julia (19 v).

Aloitin varusmiespalveluksen Salpausselän ilmatorjuntapatteristossa Kouvolassa helmikuussa 1984. Varusmiespalveluksen jälkeen hakeuduin vänrikiksi ja syksyllä 1985 aloitin Kadettikoulun Santahaminassa. Kadettikoulun päätyttyä menin palvelukseen Helsingin ilmatorjuntarykmenttiin Hyyliään 1988, jossa palvelin vuoteen 1999 asti kouluttajana, yksikön päällikkönä sekä aselajikoulun tutkimus- ja kehittämistehtävissä. Välillä suoritin normaalit virkaurakurssit Ilmatorjuntakoulussa ja Maanpuolustuskorkeakoulussa. Vuonna 1999 siirryin Pääesikuntaan. Palvelin lähes koko majurijajan, noin seitsemän vuotta Pääesikunnan eri osastoilla; ilmatorjuntaosastolla, materiaaliosastolla, maavoimaosastolla ja lopulta operatiivisella osastolla. 2006 palasin jälleen Helsingin Ilmatorjuntarykmenttiin Uudenmaan ilmatorjuntapatteriston komentajaksi. Rykmentin lakkautuksen jälkeen vuoden 2007 alussa siirryin Suomen Kriisinhallinjoukon esikuntapäälliköksi Kosovoon kuudeksi kuukaudeksi. Kosovon jälkeen siirryin Maavoimien esikuntaan Mikkeliin. Maavoimien esikunnassa palvelin suunnitteluosastolla ilmatorjunta-aselajin kehittämistehtävissä.

Vuoden 2009 alussa siirryin Pääesikunnan operatiiviselle. Olin aluksi osastoiesiupseerina ja lopulta noin kolme vuotta valmiussektorin johtajana. Vuosina 2013–2014 olin Lapin ilmatorjuntarykmentin komentajana Rovaniemellä juuri ennen puolustusvoimauudistusta. Vuoden 2014 lopussa Lapin ilmatorjuntarykmentti lakkautettiin ja liitettiin Jääkäriprikaatiin.

Vuoden 2015 olin YK:n sotilastarkkailijaoperaation apulaismomentajana Pakistanissa ja Intian Kashmirissa. Operaation komentajana ja esimiehenä oli ghanalainen kenraalimajuri. Operaatiossa toimittiin aasialaisten, afrikkalaisten, eteläamerikkalaisten ja eurooppalaisten sotilaiden ja siviilityöntekijöiden kanssa yhtä aikaa kahdessa eri maassa, joiden pääuskonnot olivat erilaiset. Vuodesta 2016 alkaen olen toiminut Maavoimien valmiuspäällikkönä Maavoimien esikunnassa Mikkeliä, josta tulen Karjalan prikaatiin.

Tulen prikaatiin ja apulaismomentajan tehtävään todella mielelläni. Tunnen Karjalan prikaatin maineen ja hyvät tulokset vanhastaan palveltuani maavoimien eri tehtävissä. Prikaati on iso joukko-osasto, jolla on kunniaakkaat perinteet. Prikaatin tehtävät ovat vaativat, mutta niiden tekemiseen on erittäin osaava ja hyvä henkilökunta sekä laaja yhteistyöverkosto kolmen maakunnan alueella.

Arvoisat kaartilaiset, yhteistyökumppanit ja sidosryhmät sekä maanpuolustusjärjestöjen ja kiltöjen jäsenet, toivotan Teille kaikille oikein hyvää kuluva vuotta. Vuoden vaihteen jälkeen tavataan. Lopuksi haluan kiittää edeltäjäni, eversti Pertti Kuokasta hyvästä perehdytyksestä. Siitä on hyvä jatkaa.

Eversti Arto Ikonen, Maavoimien valmiuspäällikkö

Henkilöstöosaston uusi osastopäällikkö 1.11.2017 lukien

Majuri Mikko Nenonen on Henkilöstöosaston uusi päällikkö. Lapsuutensa ja nuoruutensa hän vietti Imatralla. Nenonen suoritti varusmiespalveluksensa 1/85 -saapumisessa Uudenmaan rakuunapataljoonassa ja Reserviupseerikoulussa kouluttajakokelaana. Varusmiespalveluksen jälkeen Nenonen palveli väliaikaisessa palveluksessa Uudenmaan jääkäripataljoonassa. Nenonen valmistui Päälystööpistosta PO I 46 kurssilta vuonna 1988 ja palveli sen jälkeen Uudenmaan jääkäripataljoonassa opetusupseerina vuoteen 1996 saakka. Tuona aikana hän suoritti Päälystööpistossa PO II 12 kurssin 1990 - 1991 ja palveli YK:n suomalaisessa valvontajoukossa Syyriassa 1992 - 1993. Vuonna 1996 Nenonen palveli Kaartin jääkäirykmentissä

opetus- ja toimistoupseerina vuoteen 2004 saakka. Tuona aikana hän suoritti Maanpuolustusopistossa Luutnanttikurssi 23:n vuonna 1996. Nenonen täydensi tutkintonsa upseerin tutkinnoksi Maanpuolustuskorkeakoulussa vuonna 2004. Täydentämisen jälkeen Nenonen palveli Kaartin jääkäirykmentissä toimialapäällikkönä, yksikön varapäällikkönä, yksikön päällikkönä, toimialapäällikkönä (Helsingin aluetoimisto), Kaartin pataljoonan pataljoonapääsiupseerina ja henkilöstöosaston osastopäällikkönä. Hän suoritti esiupseerikurssin 2009 - 2010. Puolustusvoimauudistuksen myötä hän siirtyi Maasotakouluun henkilöstösektorin johtajaksi 2015. Majuriksi Mikko Nenonen ylennettiin 6.12.2013.

Uusi operatiivisen osaston päällikkö everstiluutnantti Petri Olli

Palaan Karjalan prikaatiin palvelustehtäviin 1.1.2018 alkaen iloisin ja odottavin mielin. Edellinen tehtäväni prikaatissa oli vuosina 2012–2013 Kymen jääkäripataljoonassa. Sitä aiemmin olen palvellut Karjalan prikaatissa useissa mm. kouluttaja-, yksikön päällikkö- ja osastopäällikkö tehtävissä.

Siirryin prikaatista Maavoimien esikuntaan suunnitteluosastolle operatiivisen suunnittelusektorin johtajaksi. Tehtävässä pääsin toimimaan maavoimien operatiivisen suunnittelun ja erityisesti sen valmiuden kehittämisen ytimessä. Mikkelistä matka kulki loppuvuodesta 2015 Maasotakoululle, operatiivisen osaston päälliköksi. Tehtävän koin perin mielekkääksi, erityisesti koulun valmiuteen liittyvien tehtävien toimeenpanon suhteen.

Koen, että aikaisemmat operatiivisen alan työtehtäväni muun muassa Karjalan prikaatissa, sotilasläänin esikunnassa, maavoimien esikunnassa ja Maasotakoululla tukevat tehtäväni käynnistymistä prikaatimme operatiivisen osaston päällikkönä. Tärkein tuki, taaskin, tulee työkavereilta. Monta tuttua kasvoa onkin jo näkynyt muutaman vuoden tauon jälkeen.

Asun Kouvolassa. Perheeseen kuuluu vaimon lisäksi 18-vuotias tyttö ja 14-vuotias jääkiekkoileva poika. Odotan innolla tulevia ja varmasti haastavia työtehtäviä, KAARTI PÄÄLLE -hengessä.

Karjalan tykistörykmentin uusi komentaja, everstiluutnantti Jussi Annala

Kaartilainen, Oltermannin mies ja tykkimies palasi Karjalan prikaatiin viidentoista vuoden tauon jälkeen 1.9.2017 ottaessani vastaan Karjalan tykistörykmentin komentajan tehtävät. Palasin mielelläni, sillä sain johdettavakseni ammattitaitoisien ja hyvähenkisten joukkoyksikön, jossa aloitin vuonna 1997 upseerin urani. Palvelin Karjalan prikaatissa nuoremman upseerin tehtävissä jaosjohtajasta yksikön päällikköön syksyyn 2002 saakka, jolloin siirryin opettajan tehtäviin Tykistökoululle Tykistörikaatiin.

Tie takaisin Karjalan prikaatiin on kulkenut Tykistökoulun, virkaurakurssien, Itä-Suomen Sotilasläänin, Pääesikunnan sekä kahteen otteeseen Maanpuolustuskorkeakoulun tehtävien kautta. Tähänastinen urani on tarjonnut hienoja ja monipuolisia tehtäviä antaen mahdollisuuden syventyä erityisesti operaatiotaitoon ja taktiikkaan aselajin, puolustushaaran sekä puolustusvoimien näkökulmasta.

Valmius ja operatiivinen toiminta ovat arkipäivää Karjalan prikaatissa ja Karjalan tykistörykmentissä. Annetuihin tehtäviin ja haasteisiin tartutaan ammattitaitoisesti ja innokkaasti. Tekemisen meininki näkyy ja kuuluu kauas ja siinä toiminnassa on hienoa olla mukana.

Aikaisemmat työtehtävät sekä henkilökohtaiset harrastukset ovat muokanneet näkökulmani siten, että tarkastelen asioita valmiuden ja operatiivisen toiminnan sekä joukkojen suorituskyvyn ja yksilön toimintakyvyn näkökulmasta. Ajankäytön hallinta ja tehtävien priorisointi ovat nousseet keskiöön. Kova kiire, päällekkäisten työtehtävien suuri määrä asettavat haasteita ajankäytön ja resurssien osalta. Kaikilla tasoilla on kytettävä tekemään päätöksiä, mihin panostetaan täysillä ja vastapainona, mitä asioita voidaan jättää kokonaan tekemättä. Edellä mainitun voi kiteyttää lyhyeksi motoksi: ”Vain päivän kunto ratkaisee.”

Everstiluutnantti Janne Jokinen, Itä-Suomen viestipataljoonan komentaja 1.9.2017 lukien

Minulla on ollut kunnia palvella aikoinaan tämän joukkoyksikön juurilla Keski-Suomen Viestipataljoonassa. Ensimmäiset 10 vuotta urallani palvelin täällä Karjalan prikaatissa aina joukkueen kouluttajan tehtävästä pataljoonapuseerin tehtävään ennen sotaväen jatkokursseja. Muistot lukemattomista öistä esikuntapanssariajoneuvon takateltassa ovatkin palautuneet syksyn aikana kirkkaana mieliin. Aiemmat tehtäväni ennen paluuta kotijoukko-osastoon ovat olleet sektorin johtajan tehtävä Maavoimien johtamisjärjestelmäosastolla, osastoupseerin tehtävä Pääesikunnan johtamisjärjestelmäosastolla sekä Tiedonhallintapalveluyksikön johtajan tehtävä Puolustusvoimien palvelukeskuksessa. Paluu kotiin tapahtui myös kirjaimellisesti. Usean vuoden rep-

putyöläisen elämä suuntautui lähelle kotipaikkakuntaa. Perheeni kanssa asustelemme maaseudun rauhassa Savitaipaleella.

Everstiluutnantti Markus Wahlstein, Kymen jääkäripataljoonan komentaja 1.1.2018

Lähes kymmenen vuoden jälkeen minulla on ilo ja kunnia palata Kymen jääkäreiden ja muiden kaartilaiden joukkoon. Koen itseni onnelliseksi ja etuoikeutetuksi päästessäni takaisin kasvattijoukkooni, omieni pariin!

Varusmiespalvelukseni olen suorittanut vuonna 1993 Panssariprikaatin Panssariväenupataljoonassa. Valmistuin vuosituhannen viimeiseltä kurssilta, 82. kadettikurssilta vuonna 1999, jonka jälkeen astuin palvelukseen Kymen jääkäripataljoonaan. Pataljoonassa palvelin vuoteen 2008 kouluttajana, perusyksikön varapäälikkönä ja päälikkönä sekä pataljoonan esikunnassa. Ajanjaksosta vuoden vietin ulkomailla toimien tarkkailijana YK:n sotilastarkkailijaoperaatiossa, ”maailman katolla” Kashmirissa. Viimeisen vuoden ennen virkauraksia palvelin Karjalan prikaatin esikunnassa henkilöstön koulutussektorin johtajana.

Esiupseerikurssin ja yleisesikuntaupseerikurssin suoritin vuosina 2009–2011. Koulun penkiltä siirryin Maavoimien Esikuntaan suunnitteluosastolle, aluksi strategisen suunnittelun sektorille ja myöhemmin operatiivisen suunnittelun sektorille. Yli kolme vuotta kului suunnittelutöissä, jonka jälkeen katse kääntyi tulevaisuudesta menneisyyteen. Siirryin vuoden 2015 alussa Maanpuolustuskorkeakouluun Sotataidon laitokselle sotahistorian oppiaineen opettajaksi ja sittemmin pääopettajaksi, josta nyt saan palata kotivaruskuntaan.

Asun perheineni nykyisen Kouvolan naapuripiitajässä Mäntyharjussa. Perheeseeni kuuluu vaimon lisäksi 9- ja 3-vuotiaat tyttäret sekä 7-vuotias poika.

Odotan innolla paluuta ja kaikkien vanhojen sekä uusien tuttuja tapaamista! KAARTI PÄÄLLE – JÄÄKÄRIT KÄRKEEN!

Everstiluutnantti Tero Koljonen, Salpausselän ilmatorjuntapatteriston komentaja 1.1.2018 lukien

Tero Koljonen on syntynyt Mikkelissä ja kirjoittanut ylioppilaaksi Kangasniemen lukiossa 1991.

Hän on suorittanut upseerin tutkinnon 79. kadettikurssilla 1996, esiupseerikurssin 2007 ja yleisesikuntaupseeritutkinnon Maanpuolustuskorkeakoulussa 2009.

Hän on palvellut Kymen ilmatorjuntarykmentissä 1996–98, Reserviupseerikoulun ilmatorjuntapatterissa linjanjohtajana ja varapäälikkönä 1998–2001 ja Maasotakoulussa aselajiohjaajana ja sotataidon opettajana 2001–2006. Koljonen palveli 2007–2008 Suomenlahden meripuolustusalueella operatiivisella osastolla ilmatorjuntapäällikkönä, 2009–2012 Maavoimien esikunnan suunnitteluosastolla operatiivisen suunnittelun sektorilla, 2012–2014 Itä-Suomen sotilasläänin esikunnassa suunnittelukeskuksen päällikkönä 2014–2015 Karjalan prikaatin operatiivisen osaston päällikkönä ja apulaisosastopäällikkönä, 2015–2016 operaatio Althea SHAPE Belgia ja 2016–2017 Maavoimien esikunnassa valmiussektorin johtajajana.

Everstiluutnantiksi Tero Koljonen on ylennetty 2014.

Henkilöstötapahtumia

Karjalan prikaatista siirtyneet

1.8.2017
inskt Pekka Tiirikainen, MAASK
1.9.2017
maj Jani Kylä-Harakka, MAAVE
kers Jesse Mäntyniemi,
evl Jari Seppälä, PE
1.10.2017
maj Jussi Aapro, MAAVE
maj Timo Rintanen, MAASK
kapt Petri Syrjäläinen, MAAVE
kapt Maija Tomperi, ILMASK
1.11.2017
tstosiht Maija Dubiel, eläke
ylil Rolf Eriksson, 1.LOGRE
1.12.2017
vahtim Teuvo Kola, eläke
1.1.2018
vääp Jussi Hammar, MAAVE
vääp Immo Hietakallio
sotmest Jari Jäske, eläke
komkapt Tarmo Korhonen, eläke
evl Kimmo Lindberg, eläke
evl Mikko Mustonen, PVPALVK
kapt Jukka Niiranen, MAAVE
kapt Juha Pitkänen, 1.LOGRE
evl Esko Salminen, eläke

evl Jami Virta, PE
1.5.2018
varm Pirjo Heinonen, eläke
tstosiht Anne Viiru, eläke
1.6.2018
kapt Timo Gröhn, eläke
1.7.2018
varhoit Olavi Skyttä, eläke
1.8.2018
tstosiht Tarja Kalkkila, eläke
1.9.2018
kapt Juha Sipilä, eläke

Karjalan prikaatiin siirtyneet

1.7.2017
Asko Kekkonen, määräaik au
Toni Kettunen, määräaik au
Juuso Lemola, määräaik au
1.8.2017
Aleksi Hämäläinen, määräaik au
25.8.2017 (101. kadk)
ltn Albert Aaltonen
ltn Kristian Eresmaa
ltn Juuso Eskonmaa
ltn Henrik Laukkanen
ltn Arttu Lepistö

Ylennykset

Tasavallan Presidentti on ylentänyt Puolustusvoimissa 1.9.2017

kapteeniksi (SM6)
ylil Simo Haaksiala
ylil Jussi Luukka
ylil Nikolai Muurman
ylil Jukka-Pekka Nuorivuori
ylil Matti Nupponen
ylil Ville Onikki
ylil Ilkka Seppänen
ylil Tomi Sirvo
ylil Maija Tomperi
ylil Lauri Väisänen
yliluutnantiksi (SM8)
ltn Toni Auvinen
ltn Dani Helisten
ltn Sami Korpela
ltn Lauri Laitinen
ltn Tuomas Lesonen
ltn Henri Myllys
ltn Jarmo Mäkinen
ltn Juho Naumanen
ltn Tero Niemi

ltn Samu Paakkunainen
ltn Aarne Pekkarinen
ltn Veijo Peltonen
ltn Jonne-Matias Piili
ltn Topi Rajala
ltn Jukka Rajamäki
ltn Kimmo Sutinen
ltn Eero Syrjä
ltn Esa Takala
ltn Vladimir Tchervinskij
ltn Jussi-Petteri Viljanen

Tasavallan Presidentti on ylentänyt Puolustusvoimissa 3.11.2017

majuriksi (YEK58)
kapt Heikki Huopainen
kapt Valtteri Riehungangas
kapt Ilkka Tuomisto
kapt Kai Uitto
kapt Mikko Virén

Tasavallan Presidentti on ylentänyt Puolustusvoimissa 6.12.2017

insinööriluutnantiksi

ltn Saku Mäkinen
ltn Tuukka Nevalainen
ltn Vili Niskanen
ltn Jouni Nuorgam
ltn Eetu Ojanen
ltn Pyry Pulkkinen
ltn Jesse Sallinen
ltn Mikko Sarhimaa
ltn Aleksi Sorvali
ltn Venla Tapper
ltn Joonas Tiira
ltn Miika Valjakka
ltn Juhana Vesanen
ltn Vili Vähäsaari
1.9.2017
evl Janne Jokinen, PVPALVK
Eero Kiuru, määräaik au
evl Jarmo Vähätuoto, PVJJK
1.11.2017
maj Mikko Nenonen, MAASK
Päivi Vesalainen, siviilivirkaan
4.12.2017
Jukka Rynänen, siviilivirkaan
1.1.2018
sotmest Jussi Hämäläinen,
MAAVE
evl Tero Koljonen, MAAVE
evl Petri Olli, MAASK
evl Markus Wahlstein, MPKK

alikk Heikki Simola
Tasavallan Presidentti on ylentänyt reservissä 6.12.2017
yliluutnantiksi
ltn Anssi Hänninen
ltn Antti Mansikka
ltn Jani Tuomivaara
Maavoimien komentaja on ylentänyt reservissä 6.12.2017
ylivääpeliiksi
ict-asiantuntija (res vääp) Jarmo Kääpä
Karjalan prikaatin komentaja on ylentänyt reservissä ja antanut palvelusarvon 6.12.2017
ylikersantiksi
kers Juho Kurvinen
kers Sakari Salokivi
kers Marko Uotila

Karjalan prikaatin komentaja on ylentänyt reservissä 6.12.2017
kersantiksi
kers (res alikk) Asko Kekkonen

Karjalan Kaartin alokkaat ryhmänjohtajina - Einar Sigvart Reitkallista muistelee Kaartissa oloaan vuonna 1918

Sippolan Reserviläiset ry luovuttaa edelleen Karjalan Prikaatin Killalle (Karjalan Prikaatin Kilta ry vaalii Karjalan Kaartin perinteitä). Varusmiehenä Karjalan Kaartissa -käsikirjoituksen, joka kertoo varusmiesmuistoista vuosilta 1918 -1939. Tällä luovutuksella Sippolan Reserviläiset ry haluaa kunnioittaa kirjoittajien toivomusta siitä, että mahdollisimman monet saisivat lukea teoksen.

Kutsunnat ja lähtö

-Haminassa 18.9.1918 pidettyihin asevelvollisuuskutsuntoihin olimme mekin eräiden kotikyläni nuorten miesten kanssa saapuneet hevoskyydillä, kertoo Einar Sigvart (s.1894), Reitkallista. Kutsunnassa määrättiin ilmoittautumaan Viipurissa samana päivänä ja niin 36 vehkalaheltaista miestä lähti matkaan käytyään pikaisesti kotona viemässä hevoset ja sanomassa näkemiin perheelle. Viipurin Neitsytniemen kasarmille saapuivat seuraavan aamuna. Venäläisten puurakenteiset kasarmit olivat huonokuntoisia ja kylmiä. Miehet ahtautuivat rehutäytteille patjoilleen puulavereille kahteen kerrokseen tiiviisti, jotta lämpöä riittäisi. -Uuneihin oli heitetty ilmeisesti patruunoita, jotka paukahtelivat uuneja lämmittäessä, muistelee Sigvart ensimmäistä yötä kasarmilla Viipurissa.

Karjalan Kaartin viides komppania

Karjalan Kaartin viidennen komppanian, jota silloin perustettiin, päälliköksi tuli jääkäriluutnantti Lehtonen Ahvenenmaalta. -Itse kuuluin toiseen pataljoonan. Muita esimiehiä olivat vääpeli Ikonen, vänrikki Mäkelä ja jääkäri vääpeli Iisakkala. Tällöin minäkin sain arvon ylennyksen ”herastuomariksi”, mikä nimitys tarkoitti ryhmänjohtajan vakanssilla olevaa alokasta, kertoo Einar Sigvart. Ryhmänjohtajia koulutettiin pikavauhdilla. -Kaikki vapaa-ajat

ja ruokatunnit piti jonkin aikaa käyttä tähän tarkoitukseen, keskenämme äkseeraamalla ja komentelemalla vuoron perään toisiamme. Lisäksi ryhmänjohtajille tulivat komppanian sekä pataljoonan päivistysvuorot, sekä vartiopäällikön tehtävät niin tiheässä tahdissa, että vapaa-ajasta ei ollut puhuttakaan. Vieläpä viralliset nukkuma-ajakin pyrkivät jäämään perin vähäisiksi, jatkaa Sigvart.

Ruoka ja varustus puutteellista

Juuri päättäneen sodan jälkeen oli puutetta kaikesta niin siviileillä kuin sotilaillakin. Karjalan Kaartissakin ruoka-annokset olivat niukkoja. - Alokasajan leipä, mitä pureskeltiin, se oli kokonaisista kauroista kuorineen jauhettua ns. ”risuleipää”. Vain kerran viikossa tarjottiin rukiista valmistettua leipää. Vellit olivat koostumukseltaan hyvinkin ”notkeita”. Ravinnepitoinen ruokalaji oli eräänlainen juurikkaista ja vähäisistä perunoista valmistettu soppa, jossa lihana oli hevosen lihaa, kertoo Einar Sigvart. Vaihtokauppa ruoan kanssa kukoisti, muun muassa keiton lientä vaihdettiin lihaan ja päinvastoin, jos hevosen liha ei maistunut. Kotona onneksi sai silloin tällöin paketin, jonka sisältöä jaettiin myös niille, joille kukaan ei paketteja lähettänyt.

Varusteiden puutetta kuvaa muun muassa se, että komppanian yhtenäisin varuste oli kokardi. Monet puolisia ruoka-annoksia, on aina pakonomaisesti palautunut mie-

Teksti: puheenjohtaja Jouko Anttila, Sippolassa 23.2.2004 Sippolan Reserviläiset ry:n puolesta, KILPI-lehden toimituksen editoima.

histön varustuksessa. Olosuhteitten kehnoudesta ja nälkäajan huonosta ruoasta johtuen esiintyi Kaartissa melkoisessa määrin karkuruutta syksyllä 1918. Samoin vapautui monta poikaa palveluksesta, itse itselleen aiheuttaman vamman takia.

Palvelus

Alokaskoulutus koostui pääosin sulkeiskoulutuksesta, joitain maasto- ja taisteluharjoituksia Monrepon alueella lukuun ottamatta. -Mieleeni on jäänyt eräs yöllinen harjoitus, missä ammuttiin paukukupatruunoilla. Niiden joukossa oli kuitenkin sellaisia, jotka eivät hajonneetkaan piipusta lähtiesään. Eräs pojista sai patruunan selkäänsä ja harjoitus lopetettiin välittömästi. Vapaa-ajan ongelmia ei ollut. Jos onnistui saamaan lomaa käydäkseen kotona, juna oli ainoa vaihtoehto, autoja ei siihen aikaan juuri ollut.

- Komentamani ryhmän pojat olivat hyviä miehiä, Karjalan ja Kymenlaakson poikia. Siinä suhteessa ei ollut mitään vaikeuksia, sanoo Sigvart. Komppanian päällikköään heidän oli toisinaan vaikea ymmärtää hänen ruotsinkielisyyden kommentoihin tuoman vivahteen vuoksi. - Saatuaan rauhassa ja hiukan sanojaan sovitellen puhua, pysyimme täysin kärryllä hänen kanssaan, kertoo Sigvart.

-Oltuani nykyisin kiltakokousten yhteydessä tilaisuudessa nauttimassa nykyvarusmiesten monipuolisia ruoka-annoksia, on aina pakonomaisesti palautunut mie-

leen risuleipä- ja hevosenliha-muonait Neitsytniemen kasarmilla vuonna 1918. Kokemukseni Karjalan Kaartissa päättyivät verrattain lyhyeen, sillä vaikean silmänsairauden takia minut vapautettiin kokonaan varusmiespalveluksesta pari

päivää ennen joulua. Koko palvelusaikani toimin ryhmänjohtajana, ollen samanaikaisesti alokas. Tuosta ajasta on jäänyt vain mieluisia muistoja, huolimatta poikkeuksellisten olojen aikaansaamasta ulkoisesta ankeudesta. Sen vasta-

painona olivat hyvät esimies- ja toverisuhteet, oppimishalu, tahto mukautua kurinalaisuuteen ja ennen kaikkea – juuri itsenäistyneen maamme esiin nostama isänmaallinen mieli, kertoi Einar Sigvart vuoden 1970 alussa.

Kaartin (Vuoden) kouluttajat

Kilpi-lehden 1/2016 artikkelissa ”Kaksikymmentä vuotta kaartilaisista” esiteltiin Karjalan prikaatissa vuodesta 1996 lähtien käytettyjä palkatun henkilön, sotilas tai siviili, palkitsemisia prikaatin vuosipäiväjuhlassa. Vastaavaa palkitsemista prikaatissa oli käytetty kuitenkin jo vuodesta 1980 alkaen.

Eversti Pertti Kilkki määrättiin Karjalan prikaatin komentajaksi vuoden 1980 alusta lukien. Hän otti käyttöön yhden kouluttajajenikilöstöön kuuluvan palkitsemisen prikaatin vuosipäivänä ”Kaartin kouluttajana.” Esityksiä palkittavasta tekivät yksiköiden päälliköt ja pataljoonian komentajat prikaatin komentajalle ajanjaksolta prikaatin vuosipäivästä 6. toukokuuta seuraavaan vuosipäivään. Kaartin kouluttajia palkittiin prikaatin vuosipäivän päiväjuhlassa akateemikko Väinö Linnan romaanilla Tunteamaton sotilas, jonka esilehdelle Linna kirjoitti omakä-

tisen omistuskirjoituksen. Linnan omistuskirjoituksen noutivat prikaatissa palvelleet tamperelaiset evp-henkilöt tai jatkosodan JR 8:ssa (Jalkaväkirykmentti 8:ssa) taistelleet Linnan aseveljet. Palkinnoksi romaani luovutettiin vuoteen 1991 asti, jonka jälkeen (Linnan kuoltua) palkitulle luovutettiin vuosina 1992–1995 JR 8:n historia ”Tunteamattoman sotilaan rykmentti – JR 8.” Kaartin kouluttajaksi valitun nimilaatta kiinnitettiin 30 cm x 40 cm kokoiseen ja 5 cm paksuun kelokilpeen. Vuonna 1980 palkittiin Kaartin kouluttajia, jonka jälkeen palkittu muuttui jostakin syystä ”Vuoden kouluttajaksi.” Kelokilpeä ei etsinnöistä huolimatta ole toistaiseksi löydetty.

Ensimmäisenä Kaartin Kouluttajana palkittiin ylivääpeli Jorma Tohmola.

Teksti: Pentti Vainikka

Kuvat: Pentti Vainikka

Kaartin (Vuoden) kouluttajat (palkitsemisajankohdan sotilasarvossa)

1980 ylivääpeli Jorma Tohmola
1981 vääpeli Tapio Viitanen
1982 yliluutnantti Ahti Korhonen
1983 luutnantti Jorma Ala-Sankila
1884 vääpeli Jouko Vääränen
1985 yliluutnantti Ari Enbom
1986 ylikersantti Keijo Nipuli
1987 vääpeli Roy Ylijoki
1988 yliluutnantti Jouni Mattila
1989 vääpeli Ari Nipuli
1990 yliluutnantti Jussi Tudeer
1991 ylivääpeli Veikko Simola
1992 yliluutnantti Heikki Taavitsainen
1993 yliluutnantti Leo Viljanen
1994 luutnantti Timo Kautto
1995 yliluutnantti Markku Mansikka

J.R. 8:n perinteitä
valitaan Karjalan prikaatin
"vuoden kouluttajalle"
ylivääpeli Jorma Tohmola.
6.5.1980.
Väinö Linna.

Perässä seurataa!

Aliupseerikurssin 2/2017 ryhmänjohtajat

Suomalaisia johdetaan edes-tä. Ryhmänjohtaja on ryhmänsä esitaistelija ja esimerkki - aivan kaikessa mitä teette. Aliupseerikurssilla olette saaneet perusteet johtamis- ja kouluttamistaidosta sekä johtajuudesta - siitä mitä on olla johtaja. Seuraavaksi edessä on osaamisen syventäminen ja tehtävissä harjaantumisen aika. Saamanne koulutus antaa teille hyvät edellytykset aloittaa ryhmänjohtajana ja jatkaa johtajana kasvamis-tanne. Suomalaiset arvostavat ja luottavat johtajaan, joka on esimerkillinen, oikeudenmukainen ja osaa asian-sa. Arvostus ja luottamus ansaitaan tekemisen kautta. Opetelkaa aina asiat niin, että osaatte ja kykenette itse näyttämään miten ne tehdään oikein. Valmistautukaa siis jokai-

seen johtaja- ja kouluttajatehtävään huolella. Kysykää neuvoa kouluttajiltanne. Heidän tehtävänä on ohjata ja tukea teitä. Kohta saatte alokkaita johdettavakseen. Opetelkaa tuntemaan oma ryhmänne ja kohdelkaa kaikkia oikeudenmukaisesti ja tasaver-taisesti. Luokaa ryhmäanne hyvä, positiivinen ja reipas yhteishenki - Kaveria ei jätetä! Yhteenkuuluvuuden tunne ja luottamus taistelukavereihin syntyy yhteisten kokemusten ja tekemisten kautta ryhmänjohtajien johdossa. Opet-takaa heitä omalla esimerkillänne ja opettakaa uudet asiat vaihteittain ja rauhallisesti - nopeus tulee myöhemmin rutiinin kautta. Teillä on hyvät perusteet kouluttaa ryhmäl-lenne taistelijan perustaidot. Luot-takaa itseenne!

Teitä koulutetaan johtajiksi sotaa varten. Teillä pitää olla vahvaa tah-toa, luonteen lujuuksia ja sitkeyttä täyttää vaativat tehtävät. Suoma-lainen sisu elää vahvana meissä suomalaisissa. Asenne ratkaisee ja minä luotan teihin. Onnittelten teitä aliupseerikurssin suorittamisesta. Toivotan teille kaikille menestyksestä ja mie-lenkiintoista johtajakautta.

Prikaatin komentaja
Prikaatikenraali Pasi Välimäki

Alikersantit!

Onnittelut aliupseerikurssin suorittamisesta ja ylennyksestä. Ensimmäinen askel johtajaksi kasvami-sen matkalla on takana, useita vielä edessä. Kurssin aikana olette saaneet perusteet johtajana toimi-miseen ja päässeet toimimaan joh-tajatehtävissä erilaisissa, ajoittain jopa haastavissa tilanteissa. Kurs-sin aikana olette kasvaneet ottamaan ja kantamaan vastuunne sekä huolehtimaan omasta joukostaanne. Suurimmat haasteet ovat osaltanne kuitenkin vielä edessä. Talven saapumisen astuessa palvelukseen olette sotilasuranne haastavimmassa vaiheessa. Tam-mikuun alussa edessänne seisoo ryhmä, jonka kouluttamisesta ja

kasvattamisesta te vastaatte. Ol-kaa alaisillenne rehtejä ja reiluja, mutta muistakaa vaatia heiltä heil-le opettujien asioiden täsmällistä ja kurinalaista suorittamista sekä kasarmilla että taistelukentän vaativissa olosuhteissa. Vähempi olisi vastuutonta. Kurssin aikana opitut taidot antavat teille vankan pohjan johtajaksi kasvamisen matkalla. Tehtävä ei ole helppo, vaan joudutte lunas-tamaan alaistenne arvostuksen ja luottamuksen joka ikinen päivä. Esimiesasema ei tee teistä johta-jaa. Johtajuus ansaitaan joka päivä teoilla ja ammattitaidolla. Johta-herää ensimmäisenä, syö viimeisenä ja työskentelee vielä muiden

Teksti: Esikuntakomppanian aliupseerikurssin johtaja, luutnantti Markus Hämäläinen

nukkuessa. Alaiset eivät ole joh-tajiaan varten, johtaja on alaisiaan varten. Haluan korostaa, että huutaminen ja juoksuttaminen ei ole kovaa kou-lutusta, eikä tee joukosta parempaa tai kurinalaisempaa joukkoa. Kaikki mitä teetätte alaisillenne, teidän pitää kyetä perustelemaan itsellenne. Kaikella toiminnalla on oltava perusteltu tarkoitus ja pää-määrä. Muistakaa kuitenkin, ettei se tarkoita, että joukolta ei vaadita asioiden täsmällistä ja tinkimätöntä suorittamista. En toivota teille onnea johtajakau-delle, koska menestymisenne ei ole onnesta kiinni.

Alfa Uniform Kilo

Ensimmäisessä viestikomppaniassa koulutetaan Itä-Suomen viestipataljoonan tarvitsemat aliupseerit. Viestialiupseereita koulutetaan muun muassa viestiaseman, sekä teleryhmän johtajiksi. Osa aliupseerioppilaista koulutetaan XA -ajoluvun omaaviksi viestipanssariajoneuvon kuljettajiksi. Osa aliupseerioppilaista koulutetaan muissa yksiköissä lääkintä-, TVÄL-, sekä moottorialiupseerin tehtäviin, jotka ovat tärkeitä Itä-Suomen viestipataljoonnann toiminnan kannalta.

Aliupseerikurssi alkoi hyvin koulumaisissa merkeissä. Kurssin alku sisälsi paljon koulutehtäviä, jotka saivat monet stressaantumaan. Kurssin alussa tutustuttiin myös muihin oppilaisiin. Tämä nosti ryhmähenkeä nopeasti, eikä kurssi enää tuntunut niin raskaalta. Peruskoulutuskauden jäädessä taakse, vaatimustaso nousi nopeasti ja uusia asioita oli opittava reippaaseen tahtiin. AUK 1 keskittyi ryhmän johtamisen opetteluun. Oppilaat opettelivat vertaisjohtamisen avulla muun muassa tuvan sekä joukkueen vanhimpana olemista. Mieleenpainuvien harjoitusten avulla alueellinen taisteluammunharjoitus ATAH, jossa oppilaat pääsivät suorittamaan erilaisia ammuksia, sekä heittämään oikean käsikra-

naatin. ATAH -harjoitus huipentui juoksumarssiin, mikä kulutti lopuksi paljon taistelijoita. Toisaalta tämän suorittaminen oli myös yksi palkitsevimmista haasteista AUK 1:n aikana. Mieleenpainuvaa oli myös kurssin alun teoriapainotteisuus, mikä yllätti monet. Viestialiupseerikurssin oppilaat odottavat jännittyneinä Rovajärven taisteluharjoitusta. Tulevaisuuden harjoitusten vaatimustaso kasvaa kokoajan. Oppilaiden on pystyttävä mukautumaan yhä haastavampiin olosuhteisiin pimeiden ja kylmien iltojen tehdessä tuloaan. Viestialiupseeriliinan oppilaina odotamme tulevia haasteita mielenkiinnolla, sillä opittavaa on vielä paljon. Aliupseerikurssin ryhmähenki on yhä pysynyt hyvä-

Teksti: ISVPAUK viestiaseman oppilaat Roosa Kallio ja Anni Komi

nä ja tämä on erittäin tärkeää tulevien haasteiden kannalta. Haluamme oppia kaiken mahdollisimman hyvin, jotta uusien alokkaiden kouluttaminen hoituisi tulevaisuudessa sulavasti. Johtajakoulutus tarjoaa haasteiden lisäksi myös hyödyn reservissä muun muassa työhaussa. Puolustusvoimien johtajakoulutus on arvostettu etu haettaessa työelämän eri aloihin. Rankan koulutuksen ansiosta on helpompi ottaa vastaan palautetta, sekä sopeutua erilaisiin työolosuhteisiin siviilissä. Tärkein etu kuitenkin on varmasti muiden kanssa ryhmässä toimiminen, jota oppii pakollakin aliupseerikurssin aikana.

Kymen jääkäripataljoona

Panssarijääkäri linja

Panssarijääkärit ovat Puolustusvoimien hyökkäävä osa, ja Panssarijääkäri linjalla koulutetaan heidän ryhmän- ja joukkueenjohtajat. He ovat taistelukenttien nopeimpia eläimiä, taistellessaan sekä jalan, että rynnäköpanssari-vaunuissa hyökkäyksen kärjessä. Kasarmille tullessaan kenttien leijonista tulee kuitenkin lauhkeita gasselleja, ainakin jos kouluttajia on uskominen. Metsän tavoin nopeus silti säilyy myös kaikkialla kasarmilla, varsinkin lomille lähdössä sekä sotilaskotiin marssiessa. Täytyy silti muistaa, että ilman linjan tarjoamaa koulutusta, ja sen tuottamia johtajia, panssarijääkärien nopeus olisi vain kaukainen haave, hyökkäysten pysäytyessä ensimmäisiin taistelukosketuksiin ja ruokajonojen liittäessä ainoastaan hernekeittopäivinä, pysähtyen vain pannukakkujen kohdalle.

Panssarijääkärien tunnistaminen joukosta on helppoa. Selvin merkki on vasemmassa kädessä oleva, rynnäkövaunun ja -kiväärin sisältävä viisikulmion muotoinen koulutushaaramerkki. Jos kättä ei ole näkyvillä, ylväs asento ja nopeat liikkeet sekä lähimpään rynnäkövaunuun kaipaavasti osoittavat silmät ovat näkyvimpiä ominaisuuksia. Samalla itsestään liikoja luuleva asenne sekä ylenkatsova ilme paljastavat panssarijääkärien johtajat suuremmastakin joukosta.

Takarivi: oppilaat Emil Parikka, Jalmari Pellikka, Kaarlo Kohonen, Joonas Koistinen, Sampo Vänninen, Vilho Kohonen, Juuso-Pekka Immonen, Lassi Vilenius, Toni Juntunen, Samu Happonen, Atte Lintunen

Kolmas rivi: oppilaat Tuisku Lindberg, Joose Vanhanen, Joonas Lapatto, Iiro Ristikankare, Aleksi Koponen, Kari Puustinen, Antti Savolainen, Johannes Vänskä, Jesse McLean, Joonas Rusanen

Toinen rivi: oppilaat Tuomas Niinivirta, Aatu Salo, Markus Wikstedt, Ivo Klaar, Niilo Lappi, Aleksi Hämäläinen, Teemu Harjunen, Lassi Kotilainen, Pietu Keijonen, Severi Tapiola, David Sholberg

Eturivi: kok Paavo Heikkinen, kers Eero Kiuru, alik Niko Martin

Kymen jääkäripataljoona

Rynnäköpanssari-vaunun linja

CV-linjalla, eli rynnäköpanssari-vaunun linjalla koulutetaan miehistöjä CV-9030-vaunuihin. Koulutus alkaa E-kauden alussa, kun raudanlujalla ammatitaidolla varustetut kouluttajat käynnistävät kalustokurssin, jonka aikana koulutettavat oppivat kaikki itsenäisenä miehistönä toimimiseen vaadittavat tiedot ja taidot. Vaikka varsinkin kurssin alkupää saattaa loputtomilta vaikuttavien oppituntien johdosta tuntua paikoitellen jopa melko puuduttavalta, tuskin kukaan ajattelee samoin päästessään ensimmäistä kertaa ajamaan.

Muutaman viikon kuluessa jokaiselle selviää, koulutetaanko hänestä johtaja, ajaja vai ampuja. Nämä tehtävät säilyvät varusmiespalveluksen loppuun asti. Tehtävien selvittyä koulutus jakautuu hieman, vaikka monet tunnint ja harjoitukset yhä koetaan yhdessä. Johtajat aloittavat aliupseerikurssin, jolta muutama kyvykäs yksilö valitaan Parolaan panssarireserviupseerikouluun. Sitä ennen kaikkia kuitenkin odottaa koulutushaarakokeena toimiva tutkintokoe, jonka hyväksytyt suorittaneet saavat tehtäviensä mukaiset ajokortit. Kokonaisuutena CV-linja tarjoaa ainutlaatuisen ja mieleenpainuvan varusmiespalveluksen, jonka aikana pääsee kokemaan asioita, jollaisista siviilissä voi vain unelmoida.

Takarivi: oppilaat Piira MI, Ahvenniemi EO, Mattila SAO, Lear JM, Hodokainen AG, Kuusi IEA, Palva JO, Mitrinen EO, Kuussaari PO, Rytkönen HK, Söder JE

Viides rivi: oppilaat Koskela AHJ, Frestadius AE, Vertanen ES, Heurtaud JA, Yli-Kleemola VA, Järvinen AEA, Matilainen JM, Mehtonen OT, Nurmela JHE, Valtanen VL

Neljäs rivi: oppilaat Kwick MK, Monto JJ, Berg PJ, Puonti TP, Romo TJI, Punkari NW, Anttila AVT, Mäkipää MOV, Hintsala EB, Jantunen MJ, Sirkkunen TJJ

Kolmas rivi: oppilaat Partanen TKO, Himanka MS, Sulku TJ, Kauppinen JJ, Pirinen TO, Pilvinen AI, Häme LE, Noronen MAJ, Myrskyläinen EK, Haanpää JM

Toinen rivi: oppilaat Tiira PTA, Takko NP, Tyni LE, Elo LJS, Mänttari SM, Laitinen EJV, Nieminen NM, Hietanen SRE, Juvonen OT, Laurinen AA

Eturivi: alik Lukkarinen Marcus, ylil Mononen Jyri, kapt Hämäläinen Markku, ylil Ahvonen Mikko, vääp Niemi Ville, jääk Korte Aake

Kymen jääkäripataljoona

Tiedustelulinja

Tiedustelijan tehtävä on eri tiedustelulajeja ja keinoja hyödyntäen saada tietoja vihollisesta. Linjaltamme valmistuu seitsemän tiedustelu-upseeria ja 13 sissiradioaliupseeria.

Tiedustelu-upseerit käyvät reserviupseerikurssin Haminassa, josta valmistuttuaan heidän tehtävänsä on toimia johtamispaikoilla saadun tiedon analysointitehtävissä. Tämän lisäksi he saavat koulutuksen joukkueenjohtajana toimimiseen.

Sissiradistit ovat viestintään erikoistuneita tiedusteluupseereita. He kulkevat tiedusteluryhmän mukana viestintävälineet rinkassa ja huolehtivat ryhmän keräämien tietojen välittämisestä eteenpäin mm. tiedustelu-upseereille. Radisteille koulutetaan tiedusteluryhmän kaikkien jäsenten taidot kyetäkseen osallistumaan mihin tahansa ryhmälle annettuun tehtävään tilanteen niin vaatiessa.

Siinä missä radisti vastaa tietojen siirtämisestä, vastaa tiedustelu-upseeri saatujen tietojen käsittelemisestä ja analysoinnista.

Takarivi: oppilaat Karjalainen, Ahonen, Marttinen, Mikkanen, Erikäinen, Nyberg, Joronen, Saarinen, Nurmela, Aho

Toinen rivi: oppilaat Kivalo, Jääsmaa, Alasuutari, Pukkila, Karunen, Järvi, Venho, Järvinen, Veikkola

Eturivi: alik Toikka, ylil Lindeman

Kuvasta puuttuu: oppilas Perttilä

Kymen jääkäripataljoona

Tulenjohtolinja

Tulenjohtolinjalla yhdistyvät kärkitaistelijan taidot ja älylliset kyvyt. Tulenjohtajat ovat epäsuorantulen juma-
lia, jotka osaavat tehokkaasti käyttää johtamaansa tulivoimaa vihollisen lyömiseksi. Sodan sattuessa tuottavat tulenjohtolinjan kasvatit viholliselle yli kymmenen kertaa enemmän miestappioita kuin muut AUK- linjojen käyneet yhteensä. Tulenjohtolinjan oppilaista koulutetaan taitavien tulenjohtajien lisäksi tehokkaita jalkaväen taistelijoita. Jalkaväen joukkueenjohtajan tai tiedusteluryhmänjohtajan tärkeimpänä taistelijaparina toimiikin yleensä juuri tulenjohtaja.

Tulenjohtolinjalla pääsee laajasti tutustumaan erilaiseen kalustoon. Koulutus on erinomainen yhdistelmä teoriaa ja tositoimintaa. Tulenkäyttöharjoituksissa pääsee konkreettisesti näkemään tykistön ja heittämistön ammuntaa, joka jää varmasti kaikille mieleen henkeäsalpaavana kokemuksena. Reserviupseerikurssille haluaville linja on täydellinen valinta, koska tulenjohtajien kaltaisille eliittitaistelijoille on RUK:ssa aina kysyntää!

Linjojen linja, tulenjohtolinja

Takarivi: oppilaat Angerpuro, Salokanto, Tammeaid, Kataikko, Koskela, Souris, Leskelä, Huitula

Toinen rivi: oppilaat Lundell, Nieminen, Suomi, Lahti, Korpela, Ikonen, Auvinen, Puumalainen

Eturivi: kok Immonen, ylil Pönkä

Kuvasta puuttuu: oppilaat Torppa, Manninen, Haapaniemi, Haapala

Kymen jääkäripataljoona

Panssarintorjuntalinja

Panssarintorjuntalinjalla koulutetaan panssarintorjunta- aliupseereita ja upseereita, joilta vaaditaan oma-aloitteista johtamista sekä juonikkuutta. Linjallamme on käytössään muun muassa tehokkaat NLAW- ja PS-TOHJ2000- järjestelmät, joilla kykenemme tuhoamaan kaikki modernit panssarivaunut, olosuhteista riippumatta. Tavoitteenamme on iskeä vihollista vastaan laajalla toiminta-alueella nopeasti ja yllättäen, aiheuttaen mahdollisimman paljon tuhoa sen kalustoon. Tehtävän jälkeen joukkomme irtautuu alueelta, ennen kuin vihollinen on ehtinyt toipua iskusta.

Perinteet ovat hyvin tärkeitä panssarintorjuntalinjalle. Linjamme kantaa ylpeydellä raskaan aseistuksemme ja sen tulivoiman tuoman vastuun. Hyvä fyysinen suorituskky onkin välttämätöntä tehtävämme suorittamiseksi. Vaikka panssarintorjunta yhdistetäänkin usein raskaiden ohjusten ja sinkojen kantamiseen, vaatii ohjusjärjestelmän hallitseminen myös opiskelua ja modernien järjestelmien hallintaa, vaikkei se mitään rakettitiedettä olekaan. Linjallamme on loistava ryhmähenki, ja kouluttajamme osaavat ottaa kaiken irti jokaisesta miehestä.

Takarivi: oppilaat Immonen, Taponen, Lytz, Rauhala, Roininen, Tiuhonen, Maaranen

Kolmas rivi: oppilaat Borén, Annaniemi, Kiander, Husso, Patrikainen, Valve, Basta

Toinen rivi: oppilaat Portaankorva, Lestelin, Aromaa, Aalto, Räisänen, Virtanen, Tikkanen

Eturivi: alik Lehtinen, yll Viinamäki, yll Hypén

Itä-Suomen viestipataljoona

Esikuntakomppania - Sotilaspoliisi- ja komentopaikkalinja

Esikuntakomppanian aliupseerikursilla koulutetaan ammattitaitoisia ryhmänjohtajia sotilaspoliisi- ja komentopaikkajoukkueisiin. Kurssin ensimmäisellä jaksolla luodaan kaikille perusteet jääkäriyhtymän johtamiseen taistelussa. Perustehtävää tukevinna teemoina on monipuolinen ase- ja ampumakoulutus sekä liikunta- ja kampaailukoulutus. Kurssin toisen jakson pääpaino on koulutushaarakoulutuksessa, jolloin oppilaat koulutetaan johtamaan oman aselajinsa ryhmiä ja heille opetetaan oman koulutushaaran vaatimat erityistaidot. Komentopaikkalinja harjoittelee komentopaikkojen perustamista, suojausta, siirtoa ja ylläpitoa. Sotilaspoliisilinja harjoittelee valvonta- ja suojaustehtäviä.

Takarivi: oppilaat Kervinen Jan, Kinnari Teemu, Kunnari Matias, Leinonen Ville, Sälppölä Mikko, Örn Otto, Vihonen Joonas, Kari Matias, Mikkola Onni, Jalonen Julius, opp Aarnikoski

Neljäs rivi: oppilaat Kuparinen Einari, Pyykkönen Aleksanteri, Lundqvist Tim, Kekkonen Olli-Pekka, Sariola Jere, Niemeläinen Juuso, Montonen Riko, Happonen Lauri, Koivisto Miki, Pitkänen Justus

Kolmas rivi: oppilaat Vallius Juho, Haikonen Tomi, Mäkinen Jere, Penttilä Aleks, Karvonen Jussi, Sahlakoski Antti, Muukkonen Topias, Kokko Aleks, Kosonen Eero, Forsström Niklas, Hyvönen Tomas

Toinen rivi: oppilaat Pykäläinen Lauri, Hynninen Riku-Oskari, Heljälä Nuutti, Rautio Akseli, Saarenmaa Anton, Forsten Juan, Siimes Kalle, Laajaniemi Lauri, Koivisto Oona, Kauppila Jenna

Eturivi: alik Vartiainen Jan-Emil, kers Turunen Tino, ltn Härmäläinen Markus, kok Björkbacka Esa, alik Mäkelä Siri

Itä-Suomen viestipataljoona

Viestiasemalinja

Viestialiupeeerikurssilla koulutetaan sodan ajan ryhmänjohtajia M12 A-viestiasemille. A-viestiasemat muodostavat prikaatin viestiverkon rungon, liittävät alajohtoportaat (esim. tykistön) runkoverkkoon sekä tarjoavat radioliikenteen tukiasemalpalveluita alueellaan. Tehtävä on äärimmäisen tärkeä ja haasteellinen, koska ilman toimivaa runkoverkkoa prikaatin johtaminen muodostuisi mahdottomaksi. M12 A-asema tarvitsee todella laajaa teknistä osaamista viestiyhteyksien luomiseen, mikä osaltaan yhdessä aliupeeerikurssin muiden koulutuskokonaisuuksien kanssa vaatii oppilailta hyvää oppimiskykyä. Osa alikersanteista jatkaa kouluttautumistaan hallintooperaattoriksi, XA-panssariajoneuvon johtajaksi tai teleryhmän johtajaksi johtajakaudellaan.

Kurssin vahvuus I-jaksolla oli noin 50 oppilasta joista tusina valittiin koulutettavaksi reservin upseeriksi. AUK I-jakson jälkeen kurssilta valitaan myös lääkintä-, huoltopalvelu-, aseseppä- ja moottorialiupeeerit, jotka jatkavat johtajakaudella 1.VK:n huoltojoukkueessa. AUK:n I-jaksolla koulutus keskittyikin kaikilta joukoilta vaadittuihin viestitaitoihin, sekä taistelu- ja johtajakoulutukseen. AUK:n II-jakson tavoitteena on kouluttaa viestiasemaryhmänjohtajalle tarvittavat tiedot ja taidot, joten koulutuksen painopiste on aselajikoulutuksessa. Viestialiupeeerikurssin hyväksytysti läpäisemiseen vaaditaan paljon teknistä osaamista, ja kokonaisuuksien hallintaa, josta muodostuu painopiste koulutuksessa AUK II-jaksolla.

Takarivi: oppilaat Kurhila THT, Väänänen EO, Lehtineva KHJ, Rantala PJJ, Mantila KS, Häkkinen IE, Tullinen EP, Ahonen LM, Honkanen RE, Järvenpää UTI

Viides rivi: oppilaat Sopanen HMM, Heijari OJ, Piispanen SK, Rikkonen TV, Tinkanen TM, Laasonen OI, Levanoja OAA, Ventoniemi TK, Kesti TW

Neljäs rivi: oppilaat Haijanen HM, Hämäläinen TI, Suominen JK, Silander MM, Rehtla M, Halme NK, Pyyppönen JK, Vanninen JP, Hyytinen MJ, Onali LAJ

Kolmas rivi: oppilaat Rautell TEE, Salmela AE, Kiljunen ONA, Saartia JJ, Koskela VV, Mäki VE, Aholainen RK, Juntura MAA, Kinnunen NEJ

Toinen rivi: oppilaat Ruhanen LJ, Kallio REE, Tujunen VM, Siiskonen JP, Komi AA, Mäihäniemi LA, Putkonen TJP, Pakkanen JA, Tyllinen AAS, Ahokas PA, Streng EA

Eturivi: alik Paavola TTE, kok Lehtonen LIH, vänr Maarve M, ltn Oinasmaa J, kers Juuti O, alik Rainos AES, alik Hämäläinen RT

Kymen pioneeripataljoona

Taistelupioneeri- ja raivaajapioneerilinja

Vertaisjohtamisen ihanuus, uudet asiat ja taistelijana kehittyminen, niistä rakentuu monipuolinen aliupeeerikurssin ensimmäinen puolisko, AUK1. Kurssilla on 60 oppilasta, joista 5 ovat komennusmiehiä muista joukko-osastoista. Pioneerilinja on keskittynyt taistelupioneerin tehtäviin, kuten nopeaan hyökkäykseen ja puolustukseen sekä raivaajalinja ammusten raivaamiseen, esimerkiksi EOD-kurssiin.

P-kauden alikersanttien kertomuksien jälkeen kaikki olivat varautuneet pahimpaan AUK1:n alkaessa. Uusi tupa ja koko kurssi tulivat kuitenkin nopeasti tutuiksi, oma asenne vei pitkälle eikä AUK ollutkaan niin ”aamuinen” paikka.

Aluksi taistelu- ja raivaajapioneerit toimivat yhdessä, mutta alkoivat sitten harjoitella omina osastoinaan. Taistelupioneerit rakensivat miinaesteitä, ryhmittivät raivokkaasti ja harjoittelivat pioneerivälineitä, kun taas raivaajat treenasivat raivaamistaitojaan. Johtajuutta harjaannutettiin vertaisjohtamisella, jossa viikoittain vaihtuvat oppilaat johtivat muita ja muut miettivät seurattessaan, mitä kehittäisivät itse ollessaan johtajan asemassa. Harjoituksissa ryhmänjohtajat vaihtuivat eri tehtävissä ja jokainen pääsi harjoittelemaan käskyjen antamista. Parhaat kokemukset ovat varmasti olleet ATAH- ja ETH-harjoitukset, joista ATAH:lla harjoiteltiin pimeäämuntaa, räjäytystöitä ja ryhmän hyökkäämistä. ETH:lla pääroolissa olivat pioneeritoiminta, pimeässä toimiminen ja nopea tukikohdasta liikkeellelähtö. Harjoituksissa taitoja hiottiin ja johtajien paineensietokykyä testattiin. Palautteen avulla toiminnasta tuli täsmällistä ja hallittua.

Takarivi: oppilaat Aapo Tirronen, Lauri Ylimartimo, Julian Friman, Alex Lindh, Pyry Alanen, Aarni Holli, Patrik Ruotsalainen, Jere Kupiainen, Petteri Partio, Muhämmäd Rguibi, Juho Kantola

Viides rivi: oppilaat Tommi Forselius, Atro Puruskainen, Frank Kempainen, Juuso Mäki-Kuhna, Miron Juhapeltto, Aksel Suojoki, Aaro Hocksell, Mikko Hyppölä, Väinö Kurvi, Ville Palmu, Heikki Pulli

Neljäs rivi: oppilaat Joel Järvisalo, Jesse Saranen, Aleks Karjalainen, Matias Lehtinen, Kasperi Tiisanen, Tuomas Kivelä, Micki Lahti, Antti Huttunen, Jocke Kohvakka, Matias Heli, Jasu Pirskanen, Olli Mikkula

Kolmas rivi: oppilaat Risto Hartikainen, Joonatan Partanen, Joni Pulkkinen, Toni Lindgren, Antti Karjasilta, Miikka Willman, Johannes Huuomonen, Hannes Koskinen, Mikko Paajanen, Jussa Karsimus, Arttu Jauhjärvi

Toinen rivi: oppilaat Tuomas Lampinen, Samuli Kokkola, Marko Satukangas, Topias Myllynen, Henrik Hirvonen, Jere Issakainen, Niklas Toivonen, Carl Soidinsalo, Jaakko Nurmi, Sampo Vilve, Eemeli Mikkola, Tony Maukkonen

Eturivi: alik Kalle Närhi, kok Haron Kassim, kok Jani Jamalainen, kok Ilkka Vainio, kok Ossi Heikkinen, ltn Kimmo Sutinen, kapt Jukka-Pekka Nuorivuori, väap Toni Tähkän, ylik Teemu Roitto, ltn Henrik Salonen, kok Simo Könönen, alik Lari Koivusaari

Kuvasta puuttuu: oppilaat Lauri Kaijansinkko, Netta Kortelainen, Mikko Pitkänen, Severi Ryyänen

Salpausselän ilmatorjuntapatteristo

Asejärjestelmälinja

Salpausselän ilmatorjuntapatteristo kouluttaa pääosin lyhyen ja erittäin lyhyen kantaman ilmatorjuntaohjusjärjestelmiä. Tällä kurssilla koulutuksessa on erittäin lyhyen kantaman ilmatorjuntaohjusjärjestelmä (ITO 15) STINGER.

Ilmatorjuntaohjus (15) STINGER on olalta laukaistava, ammu ja unohda -menetelmän ohjus, joka hakeutuu lämpö- ja ultraviolettisäteilyyn. ITO15-ryhmät ovat ketterästi liikkuvia ja itsenäiseen taisteluun kykeneviä, jolloin ne tuottavat vihollisen ilma-aseelle tappioita myös vihollisen syvyydessä. Pääosin monkijöillä liikkuvat ITO15-ryhmät hajautetaan laajalle toiminta-alueelle pyrkimyksenä yllätyksellinen tulenkäyttö.

Aliupseerikurssin ensimmäisen jakson aikana oppilaat perehdytetään sotilasjohtamiseen jalkaväkiryhmän johtamisen kautta. Lisämausteeksi ryhmät saavat nopeasti mukaan kannettavaksi ohjusryhmille kuuluvan kaluston. Kurssin toisella jaksolla hankitaan vankka osaaminen ryhmäkohtaisen kaluston käyttöön ja harjaannutaan ilmatorjuntaohjusryhmän johtamisessa sekä ilma-aseen tuntemisessa. Kaiken kaikkiaan ilmatorjuntaohjusryhmän johtaminen vaatii ryhmänjohtajalta itsenäistä päätöksentekokykyä ja vankkaa kestävyyttä kaikilla toimintakyvyn osa-alueilla.

Takarivi: oppilaat Saatsi, Luukkonen, Virolainen, Junnola, Lehtonen, Pekkala, Lappalainen, Dyrendahl-Nyblin, Rasku

Kolmas rivi: oppilaat Jääskeläinen, Puumalainen, Tiihonen T, Tiihonen S, Olkkonen, Sahlman, Kinnunen, Lehto, Mölsä

Toinen rivi: oppilaat Räsänen, Aksela, Laitinen, Malkamäki, Turunen, Nuutinen, Salama, opp Hirvonen, Pitkä

Eturivi: alik Yli-Huhtala, kok Harju, kok Lehtoaro, kapt Sirvo, kok Pikkarainen, alik Saraste

Salpausselän ilmatorjuntapatteristo

Johtamisjärjestelmälinja

Ilmatorjunnan johtamisjärjestelmien tarkoituksena on, varsinaisten johtamisyhteyksien tuottamisen lisäksi, muodostaa paikallista ilmatilannekuva ja liittää se valtakunnalliseen ilmatilannekuvaan. Tämä siistitty reaaliaikainen tilannekuva jaetaan pääsääntöisesti radiotiellä ampuville ilmatorjuntayksiköille ja tunnetaan läheisemmin tulenjohtodatan. Johtamisjärjestelmälinjalla koulutetaan tulenjohtodatan lähetysohje- ja viestiryhmien johtajia, taistelunjohtoryhmien valvontajohtajia sekä johtokeskuksen tutkaryhmiin valvonta-aliupseereita.

Aselajikoulutuksen näkökulmasta aliupseerikurssin ensimmäisessä vaiheessa kaikki oppilaat saavat perusteet lähetysohje- ja viestiryhmien kalustosta sekä ryhmän johtamisesta jalkaväen tapaan. Jalkaväkeitaistelun koulutus huipentui aliupseerikurssin nelipäiväiseen taisteluampumaharjoitukseen, jossa opitut taidot testattiin oikeassa ympäristössä. AUK:n 2 vaiheessa linja eriytyy kolmeen osaan: lähetysohje- ja viestiryhmä-, taistelunjohto- sekä maalinsoitustutka-opintosuuntaan. Näissä koulutusryhmissä annetaan perusteet edellä mainittujen ryhmien johtamiselle sekä toimimiseen osana ilmatorjunnan taistelunjohtopaikan kokoonpanoa. Oman koulutushaaran opinnot hajautuvat eri radio- ja viestikaluston yhtenäiskoulutukseen sekä ryhmälle kuuluvan laitteen erityiskoulutukseen. Tavoitteena on, että jokainen tuleva ryhmänjohtaja kykenee johtamaan omaa ryhmäänsä taistelussa, kouluttamaan tulevat alaisensa itsenäisesti ja ymmärtää oman ryhmänsä merkityksen kokonaisuuden kannalta.

Takarivi: oppilaat Heinonen, Koskelainen, Haapamäki, Sakki, Jäppinen, Rosenberg, Vartiainen, Hantila, Pölönen, Hepolampi, Allred

Neljäs rivi: oppilaat Pukkila T, Anttila, Pukkila J, Westerlund, Helander, Perko, Isto, Vuopala, Haapsaari, Heiskanen, Pekonen

Kolmas rivi: oppilaat Lento S, Kurula, Tikko, Haahti, Tieketo, Kouzmitchev, Kovanen, Vesamäki, Lento V, Karppinen, Oksanen

Toinen rivi: oppilaat Santaniemi, Toivola, Tuuli, Haiko, Aaltonen, Hämäläinen, Pesonen, Tuunainen, Silva, Ahonen, Palmroos

Eturivi: alik Kettula, alik Pöysä, yllil Äikäs, yllil Rinne, kok Konttila, alik Lillman

Karjalan tykistörykmentti

Tuliasemalinja

Tuliasemalinjalla on perehdytty tehokkaaseen toimintaan tykeillä. Aliupseerikurssin ensimmäisessä vaiheessa oppilaat harjaantuivat tykin aseamanajossa ja saivat ensikosketuksensa tykillä ampumiseen. Erityisen läheiseksi linjalaisille onkin tullut 122H63 eli 122 millinen haupitsi.

Kun AUK-1 oli ohi, osa linjalaisista lähti reserviupseerikouluun ja osa erikoisaliupseerilinjalle. Jäljelle jääneet oppilaat pääsivät harjoittelemaan isolla ja samalla miehekkäällä 155K98-kanuunalla. Lisäksi linja eriytyi opiskelemaan muun muassa tykillä tarvittavaa mittaustoimintaa ja tykinjohtajan taitoja.

Läpi kurssin oppilaat ovat toimineet hyvällä ilmeellä ja olleet valmiina oppimaan uusia asioita. Särmällä osaamisella ja monipuolisilla kokemuksilla varustettuna onkin kurssilta hyvä jatkaa kohti uusia haasteita ja tulevaa johtajakautta.

Takarivi: oppilaat Meririnne Teemu, Lehtosaari Niko, Korhonen Joonas, Koskinen Marko, Kekkonen Juho, Manninen Eero, Sassi Martti, Volotinen Santeri, Blä Juuso, Väkiparta Juho, Sutter Alarik, Hiirikoski Kalle

Neljäs rivi: oppilaat Hyvääkä Roope, Kallio Alvar, Rantanen Roni, Lindström Samuel, Heikkinen Jaakko, Heimonen Eero, Ole Silver, Sairanen Kristian, Jyrälä Jesse, Hoffman Alexander, Tang Kwok

Kolmas rivi: oppilaat Kiesiläinen Toivo, Rantanen Julius, Kivi Antti, Nguyen Thien, Laitinen Veeti, Koivisto Jimi, Laitinen Aatu, Litmanen Elmo, Raunio Niko, Juhola Matias, Jalonen Jesse

Toinen rivi: oppilaat Multimäki Samuli, Nikkola Iikka, Olejniczak Valtteri, Kilpeläinen Miika, Tarnanen Konsta, Mandelin Rasmus, Renqvist Jami, Kunttu Eero, Fuentes Leroux Juan, Vasarinen Elina, Luckova Aleksandra

Eturivi: alik Silvola Rasmus, kok Nokso Roni, ltn Tikanoja Eemu, kok Rotko Iisakki, alik Kauranen Teemu, alik Gurov Vitaliy

Karjalan tykistörykmentti

Kranaatinheitinlinja

Me kranaatinheitinmiehet, yksinäiset kenttätykistön jääkärit, edustamme yksikköä niin muodollisissa kuin fyysisissäkin asioissa. Meitä usein ”muropakettijääkäreiksi” haukkuvat, mutta voisivat minullekin kertoa, mistä muropaketista saa 120 millisiä kranaatteja.

Jo AUK:iin muuttopäivänä löysimme hyvän yhteishengen ja kaveriporukan ulkopuolelle ei jätetty ketään. Pääosin yhteishenkeämme vahvistaa se kohtalokas kunnia, joka on useitakin kilometrejä kestävä reilu 20 kiloisin heittimen putken kanto. Oli se sitten vastin tahi putki, joka olalla painaa, niin aina on hymy huulilla marssiessamme muiden yksikkömme tykkimiesten ohii, sillä tiedämme että kovat jätkät kantaa omat tykkinsä.

Takarivi: oppilaat Härkänen Jere, Vuorinen Aapo Oskari, Sakkara Rony, Helenius Markus, Hutri Hugo, Koskela Matias, Huolman Henri, El Fellah Ali, Bisi Erik, Turku Roope, Nurmi Jarmo

Kolmas rivi: oppilaat Granroth Niklas, Myyryläinen Elias, Aaltonen Tommi, Saarinen Joni, Tikkanen Heikki, Lehtikuja Onni, Rosti Toni, Asplund Nico, Hintsanen Nico, Valima Ville, Mahkonen Antti

Toinen rivi: oppilaat Öhman Jesse, Kauppi Jesse, Villa Toni, Buddas Alex, Lehtonen Lasse, Iloniemi Kalle, Holopainen Jyri, Mauranen Jehki-Otro, Tuominen Tuukka, Hänninen Antti, Nykänen Matias

Eturivi: alik Kansanen Julius, kok Olander Henri, kapt Puhakka Timi, kok Inkeroinen Lassi, alik Borén Julius

Karjalan tykistörykmentti

Komentopaikkalinja

Kun yö laskeutuu metsään, ilma viilenee ja (niin oikeat kuin kuvitteellisetkin) viholliset kahisevat pusikoissa, kömpii viestimestari ulos KOPA-vaunustaan 18 tunnin työvuoron jälkeen koska, jälleen kerran, kukaan hänen ryhmästään ei muistanut tulla viestipäivystäjäksi ruokailtuaan PV:n kuuluisaa ”kuumaa ja keltaista”. Tämän jälkeen vielä teltaan päästyään hän katsoo ryhmänjohtajan laatimaa vartiovuorolistaa: 2h kulunvalvontaa, 2h johtajatelan lähivartiota ja 1h oman telan lähivartiota. Ihan odotettavaa, kun 11 oppilasta on jouduttu jakamaan 3-4 ryhmään, joista jokaiselle on kasattu oma puolijoukkueeltansa missä nukkua. Vartiovuorojen jälkeen, noin tunnin yönien jälkeen, alkaa taas viestimestarin päivätö eli EETI:n, JOHLA:n ja MATI:n yhteyskokeilusodan ynnä karttapistepäivityksien täyteinen, ihmeellinen päivä.

Komentopaikkalinjalla tehtävämme on simppele: komentopaikan perustaminen. Ensin parkkeeraamme KOPA:n niin syvälle metsikköön, että valokaapelia viestiasemalta sinne takaisin rakentaessamme meille itsellemekin tuottaa vaikeuksia osata takaisin. EXCEL-mastokin pitää pystyttää lähelle KOPA:a ja se vaikuttaa aluksi aika harmittomalta 12 metriseltä tangolta, kunnes se ensimmäinen huonosti kiinnitetty harus sanoo ”SPROING” ja koko komeus rysähtää (tietenkin) suoraan esikuntakomppanian aamukoukukseen takateltan katosta läpi. Onneksi tämä skenaario vielä odottaa käytännön toteutumistaan. Siltikin, näen hyödylliseksi varautua henkisesti tilanteeseen, jossa kohtaan vihaisen everstilutnantin, jonka hatun siitä mastosta roikkunut oksa on seivästänyt kuin kynä märän paperin.

Ja kulunvalvonta kutsuu taas...

Takarivi: oppilaat Hiekkamies Oliver, Asikainen Otto, Tuominen Jaako, Hänninen Aleksi, Lokka, Tissari Tomi, Kohvakka Sami, Jantunen Mikael, Pohja Arttu, Sammi Lassu

Toinen rivi: oppilaat Mättö Miia, Mattsson Camilla, Lång Nico, Lempinen Tuomas, Vainio Aslan, Toukola Juha, Laurila Emilia, Kunttu Miisa, Raulo Rita

Eturivi: alik Hynninen Jenni, alik Sallinen Vilma, ltn Peltonen Veijo, alik Saari Antti

Kuvasta puuttuu: oppilaat Hyytiäinen Santtu, Salonen Joonas

Karjalan huoltopataljoona

Huollon aliupseerilinja

Karjalan huoltopataljoonan aliupseerikurssin I -jaksolla koulutuksen painopiste on jääkäriyhmän toiminnassa, johtamisen ja kouluttamisen perusteita unohtamatta. Taistelukoulutuksen osuus huipentuu simulaattori-avusteiseen taisteluharjoitukseen. Oppilasharjoituksissa oppilaat pääsevät suunnittelemaan ja pitämään toisilleen harjoituksia. Johtamisen harjoittelu taas liittyy aina olennaisena osana kaikkeen toimintaan.

AUK I -jakson päättyessä osa oppilaista valitaan jatkamaan opintojaan reserviupseerikurssille, muiden jatkaessa AUK II -jaksolle. AUK II -jaksolla kurssilla on neljä linjaa; huoltopalvelu, kunnossapito-, lääkintä- ja kuljetusaliupseerilinja. Koulutuksen painopiste siirtyy koulutushaarakoulutukseen, kuitenkin unohtamatta jääkäriyhmän perustaistelumenetelmiä ja johtaja- ja kouluttajakoulutusta. Kurssin tavoitteena onkin tuottaa jääkäriyhmien johtajia, jotka osaavat niin taistelun jalkaväen tapaan kuin huollon erikoisosaamisen.

Huoltopataljoonan ”omien” oppilaiden lisäksi AUK II -jaksolle osallistuu suuri määrä oppilaita valtakuntamme kaakkoisen alueen joukko-osastoista. Kurssin päättyessä heidän mukanaan siirtyy pataljoonasta valtaisa määrä huollon osaamista eri palveluspaikkoihin ja myöhemmin reserviin.

Takarivi: oppilaat Hämäläinen Aleksi, Saarinen Tatu, Kontio Kasper, Olkkola Kristian, Metsäaho Miiko, Peltola Ville, Leino Patrik, Valve Kimi, Löppönen Kalle, Protopopov Vladimir, Saarinen Atro, Koponen Kasper

Viides rivi: oppilaat Peltonen Tero, Toivanen Oliver, Saastamoinen Eero, Volanen Lauri, Toikkanen Sami, Vahvanen Eetu, Länsimies Apo, Paavilainen Leevi, Rajamäki Leevi, Koso Miska, Hietala Niklas

Neljäs rivi: oppilaat Pietarinen Toni, Siikamäki Jere, Risikko Lauri, Eriksson Caj-Cristian, Miettinen Markus, Sipilä Heikki, Kuosmanen Kim, Laukkanen Tuomo, Hirviniemi Jere, Makkonen Miro, Venäläinen Samu, Sillanpää Miikka

Kolmas rivi: oppilaat Rautio-McBain Tomi, Huupponen Juha, Rissanen Jirko, Demirel Ali, Lehtovaara Luukas, Isse Abdurahman, Harsia Riku, Saama Saman, Piira Lauri, Heikkinen Nikolas, Koskinen Tuukka

Toinen rivi: kersantti Ollas Arttu, upseerikokelas Visti Aleksi, oppilaat Roivainen Jonne, Salo Santtu, Renvall Totti, Tolvanen Juho, Kultalahti Julius, Attwood Oliver, Vahtera Moon, Väänänen Paul, alikersantti Kulda Samu-Oskar

Eturivi: alikersantti Kuosa Jani, vänrikki Laine Harri, luutnantti Hakulinen Veikko, yliluutnantti Tantt Teemu, vänrikki Väänänen Aleksi, alikersantti Ilvesoksa Aleksi, upseerikokelas Virkki Axel

Karjalan prikaatissa tapahtuu 2018

5.12. Karjalan prikaatin ja Kouvolan kaupungin yhteinen Suomi 100 -Itsenäisyyspäivän iltajuhla Kouvolassa

14.12. Kotiutuminen (165vrk ja 347vrk) ja upseerikokelaitten ylentämisjuhla

8.1. Palveluksen aloittaminen

13.-14.1. Läheistenpäivä

9.2. Sotilasvala- ja -vakuutuspäivä

9.3. Kymen jääkäripataljoonan perinnepäivä

21. ja 23.2. Kaakkois-Suomen ja Etelä-Savon aluetuimistojen Vuosipäivän konsertit

14.3. Kotiutuminen 255 vrk

23.3. Salpausselän ilmatorjuntapatteriston perinnepäivä Vekaranjärvellä

27.4. Kansallinen veteraanipäivä Mikkelissä

4.5. Karjalan prikaatin vuosipäivä ja Avoimet Ovet -tapahtuma sekä Intti Tutuksi -tapahtuma

20.5. Kaatuneiden muistopäivä

4.6. Puolustusvoimain lippujuhlanpäivä, vartioparaati ja puistokonsertti Mikkelissä

9.6. Puolustusvoimat 100 vuotta -kesäkiertue Mikkelissä

14.6. Kotiutuminen 347vrk

21.6. Kotiutuminen 165vrk

Facebook
facebook.com/maavoimat
#karpr

Twitter
twitter.com/maavoimat
@maavoimat #maavoimat

YouTube
youtube.com/puolustusvoimat

Karjalan prikaati netissä
[maavoimat.fi/Karjalan prikaati](https://maavoimat.fi/Karjalan_prikaati)